

№ 2

**«ՔԱՅԼԵՐ ԴԵՊԻ ԱՆՁՆԱԿԱՆ ՎԵՐԱԾՆՈՒՆԴ»
ՄԻՆԻ ՍԵՐԻԱՅԻ**

**10 ՕՐԿԱ
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆ**

**Կ Ա Ց Ե Ք
Յ Ի Ս ՈՒ Ս ՈՒ Մ**

**Հիսուս Քրիստոս`
«Կացեք ինձանում` եւ ես ձեզանում»**

Ինչպե՞ս դա անել

ՀԵԼՍՈՒՄՑ ԶԱՌԲԵՅԼ

Հրատարակիչ՝

TOP Life Wegweiser-Verlag GmbH, Վիեննա
Austrian Publishing House

Արտադրող՝

Konrad Print & Medien, www.konrad-medien.de

Հայեցակարգ՝

Սայմոն Էյցենբերգեր, www.desim.de

Կապ և պատվեր օտար լեզուներով՝

© Helmut Haubeil,

Rosenheimer Str. 49

D-83043 Bad Aibling / Oberbayern – Germany

Էլ-փոստ՝ helmut@haubeil.net

Հեռախոս՝ +49 (0) 8061 4900 712

Լեզուներ՝ գերմաներեն և անգլերեն

Թարգմանություններ:

Քննարկներ, գերմաներեն, ամհարերեն, արաբերեն, բուլղարերեն, դաներեն, վիետնամերեն, վոլանդերեն, խորվաթերեն, չեխերեն, անգլերեն, ֆրանսերեն, հունգարերեն, ինդոնեզերեն, իտալերեն, Kirundi, նոնդուերեն, նորվեգերեն, պորտուգալերեն/Պորտուգալիա, Ռումիներեն-վիդեո, ռուսերեն, սերբերեն, սլովեներեն-վիդեո, իսպաներեն, սուահիլի, սագալոգ, թամիլերեն, ուկրաիներեն, ուրդու-Պակիստան.

Ցանկալի են այլ լեզուներով թարգմանությունները: Խնդրում ենք կապակել Հ. Հաուբեյլին, որպեսզի նա կարողանա օգնել:

www.steps-to-personal-revival.info

Կան և անվճար կլիներ թարգմանված «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» և «Կագեթ Հիսուսում» գրքերը բոլոր լեզուներով՝ կարդալու, տպելու, ընկերներին ուղարկելու համար:

ԳԻՐԸ 2

ԿԱՑԵՔ ՀԻՍՈՒՍՈՒՄ

ԻՆՉՊԵՍ ԴԱ ԱՆԵԼ

ՊԱՏՎԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

USA

Remnant Publications
649 E. Chicago Rd
Coldwater MI, 49036
Phone 800-423-1319
or 517-279-13043
Web address for orders:
www.remnantpublications.com
Available at your Adventist Book Centers

Canada

Lucas Jurek
118 G First Avenue North
Williams Lake, BC
V2G 1Y8
Email: lucasjurek@gmail.com
Mobile number: 250 983 – 2650

Australien

Colin Hone
Booklets in English
colin.hone@murrayhone.com.au

Great Britain

ADVENT PRESS LIMITED
141 Cressex Road High Wycombe Buckinghamshire,
HP12 4PZ Tel.: +44 7545 23 00 83
E-Mail: info@adventpress.eu

Philippines

Allan D. Faina
Email: berevived7.14@gmail.com
SDA church
Fidela Herrera Subd
Bgy. Santol, Tanza, Cavite-4108
Phones: (63) 926 054 1175

Russia

Source of Life Publishing House
Vostochanya St. 9, Zaoksky 301000
Tula Region, Russia
Tel. +78 73 42 01 01
www.lifefsource.ru

Europe - Russian-language literature

Christa Medien GmbH
Pulverweg 6
D-21337 Lüneburg (Germany)
Tel. +49 (0)4131 9835-580
www.christa-medien.eu
und www.christa-shop.eu
E-Mail: info@christa-medien.eu

Germany and abroad

Wertvoll leben
Im Kiesel 3, D-73635 Rudersberg
www.wertvollleben.com
Email: info@wertvollleben.com
Phone: +49 (0)7183 - 3071332

Austria

TOP Life Wegweiser-Verlag
Prager Str.287, A-1210 Wien/Vienna
www.toplife-center.com
Email: info@wegweiser-verlag.at
Phone +43 (0)1229 4000

Austria and Germany

Adventist Book Center
Bogenhofen, A-4963 St.Peter/Hart
www.adventistbookcenter.at
Email: info@adventistbookcenter.at
Phone +43 (0)2294000

Switzerland

Advent-Verlag
Leissigenstr. 17, CH-3704 Krattigen
www.av-buchshop.ch
Email: info@adventverlag.ch
Phone +41 33 511 11 99

Spain

Safeliz Publishing House
Pradillo 6, Poligono Industrial 'La Mina'
28770 Colmenar Viejo - Madrid
Phone: +34 (91)845-9877
E-Mail: adm@safeliz.com
www.publicacionesadventistas.com

ՍԵՄԻՆԱՐՆԵՐԸ ՀԱՍԱՆԵԼԻ ԵՆ՝

ԱՄՆ-ը և շատ երկրներ. www.spiritbaptism.org -սկզբնական էջում ոլորել ներքև

Գերմանիա, Ավստրիա, Շվեյցարիա, Եվրոպական երկրներ.

www.steps-to-personal-revival.info -սեղմեք գերմանական տարբերակը-
Kontakt էջում ոլորել ներքև

Ֆիլիպիններ. Allan D. Faina, Էլ. Փոստ՝: allan@lightingtheworld.org, ՅՕԱ
Եկեղեցի.

Fidela Herrera Subd, Bgy. Santol, Tanza, Cavite-4108, Phones: (63) 926 054
1175

**Կ Ա Ց Ե Ք
Հ Ի Ս ՈՒ Ս ՈՒ Մ**

**Հիսուս Զրիստոս՝
«Կացէք ինձանում՝ եւ ես ձեզանում»**

Ինչպե՞ս դա անել

ՀԵԼՍՈՒՏ ՀԱՌԻԲԵՅԼ

ԱՐԴՅՈՒՆԱՎԵՏ ԿՅԱՆՔ

-
- Յիսուսն ասաց՝ «... Նա որ **ինձանում մնում է**, և ես նորանում, նա **շատ պտուղ է բերում...**» Յովհ. 15:5

Ինչպե՞ս կարող եմ մնալ Յիսուսում:

Յիսուսը մեզ հրավիրում է. Եկե՛ք Ինձ մոտ: (Մատ. 11: 28) Ով եկել է Յիսուսի մոտ, նրան նույնպես հրավիրվում է մնալ: (Յովհաննես 15:4) Եվ ինչպե՞ս է դա գործում:

«Մնացեք ինձանում և ես՝ ձեզանում»:

Մնալ Քրիստոսում նշանակում է.

- **Նրա Յոզու մշտապես ընդունումը,**
- **անվերապահ հանձնման կյանք,**
- **Նրան ծառայելը»:** «Դարերի փափագը», 676.2

Այս բացատրությունն իսկապես բացեց իմ աչքերը և ինձ հստակություն հաղորդեց Աստծո հետ քայլելու համար: Ինձ համար սա է ուրախ քրիստոնեական կյանքի գաղտնիքը: (Յովհաննես 15:11) Իմ աղոթքն ու աղոթում եմ հատկապես ցանկանում եմ, որ դա նաև շատերին ցույց տա ուրախ և կատարյալ կյանքի ճանապարհը: Այս խոսքերը հիմք դրեցին «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» շարքի երեք գրքույկներին:

Ի՞նչ հարաբերակցություն կա «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» շարքի երեք գրքույկների միջև

№ 1 «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ»

Լցված լինել Սուրբ Յոզով

Ինչպե՞ս կարող եք դա զգալ

Այն Նրա Յոզին **մշտապես խնդրելու և ստանալու** մասին է:

№ 2 «Մնացեք Յիսուսում»

Ինչպե՞ս է դա արվում:

Այն **Յիսուս Քրիստոսին անվերապահ հանձնվելու կյանքի մասին է:**

№ 3 «Յոզով լցված Յիսուսի աշխատակիցները»

Ինչպե՞ս կարող եք դառնալ Յոզով լցված աշխատակից:

Այն Իր ծառայությանը անվերապահ հանձնվելու մասին է՝ դրա բոլոր փայլուն հետևանքներով:

(Հասանելի է 2019 թվականի աշնանից)

Քաջալերանք

Փորձը ցույց է տալիս, որ այս թանկարժեք ճշմարտությունների ուսումնասիրությունը հատկապես օրհնված է, երբ անձնական ուսումնասիրությունից հետո կատարվում է ամենօրյա ընդհանուր

Նվիրվածություն երկուսով: Չույգերով նվիրվածությունը (ուրիշների հետ՝
թերևս հեռախոսով, Skype-ով) կբերի կրկնակի օրհնություն: Բացի այդ,
չատ խթանող է խմբում գրույցի և աղոթքի ամենօրյա կամ շաբաթական
ժամանակը:

Բ Ո Վ Ա Ն Դ Ա Կ ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն

ԳԼՈՒ 1

ՀԻՍՈՍԻ ԱՄԵՆԱԹԱՆԿ ՊԱՐԳԱԸ

Օր 1

Ծանոթ եք Հիսուսի ամենաազդեցիկ ուղերձին:

Որո՞նք են Սուրբ Հոգու գործառույթները:

6

Օր 2

Ինչպե՞ս կարող է փոխվել մեր բնավորությունը:

16

ԳԼՈՒ 2

ՀԱՆՁՆՎԵԼ ՀԻՍՈՒՄԻՆ

Օր 3

Արդյո՞ք ես կորցնում եմ իմ սեփական կամքը:

Թե ես կդառնամ ավելի ուժեղ:

26

Օր 4

Ի՞նչը կարող է խանգարել ինձ հանձնվել Հիսուսին:

Արդյո՞ք Աստծուն հանձնվելը նշանակում է, որ մենք պետք է հրաժարվենք սեփական կամքից:

34

ԳԼՈՒ 3

ՁԵՉԱՆՈՒՄ ԿԵՆԱՑՈՂ ՀԻՍՈՍԸ

Օր 5

Ի՞նչ ազդեցություն ունի «Քրիստոսն ինձանում» իմ կյանքի վրա :

Իմ բարձրագույն նպատակն է լքվել Աստծո լիությանմբ:

44

Օր 6

«Քրիստոսը մեզանում»-ի հետևանքները

Ինչպե՞ս ենք մենք ազատվում մեղքի իշխանությունից:

Մեղանչելով դառնում ենք արդյո՞ղ մենք նորից «մարմնավոր»:

56

ԳԼՈՒ 4

ՀՆԱՉԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ ՀԻՍՈՒՄԻ ՄԻՋՈՑՈՎ

Օր 7

Ինչպե՞ս կարող եմ ապրել ուրախ հնազանդությամբ

Ինչու՞ է դա բերում ուրախություն

70

Օր 8

Ինչպե՞ս է գործում «Հիսուսն ինձանում» հնազանդությունը

Հնազանդությունը՝ համագործակցություն է Աստծո և մարդու միջև

84

ԳԼՈՒԽ 5

ԳՐԱՎԻՉ ԶԱՎԱՏ ԶԻՍՈՒՄԻ ՄԻՋՈՑՈՎ

Օր 9

Ինչպե՞ս կարելի է հասնել միասնությանը հավատացյալների միջև:
Ի՞նչն է մեր հավատքը գրավիչ դարձնում մեր ընտանիքի և մեր
շրջապատի համար:

96

Օր 10

Մեզանում ի՞նչ փոփոխություններ են դարձնում մեզ վկաներ:
Ինչպե՞ս է վերածնունդը առաջացնում առաքելություն:

106

ԶԱՎԵԼՎԱԾ

Առաջարկություն հետագա ուսումնասիրության համար: Կապ:

116

ԳԼՈՒ 1

ՀԻՍՈՍԻ ԱՄԵՆԱԹԱՆԿ ՊԱՐԳԱԸ

Ի՞նչ ուսուցանեց Հիսուսը Սուրբ Հոգու մասին:

Ծանո՞թ եք Հիսուսի ամենաազդեցիկ ուղերձին:

Որո՞նք են Սուրբ Հոգու գործառույթները:

Ինչպե՞ս կարող է փոխվել մեր բնավորությունը:

ՀԻՍՈՒՄԻ ՀԱՏՈՒԿ ԿՈՉԸ՝ ԽՆԴՐԵՑԵ՛Ք ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՄԱՍԻՆ

Աստվածաշնչի մի կոնկրետ հատվածում Հիսուսը կտրականապես պատվիրում է մեզ խնդրել Սուրբ Հոգին: Ես չգիտեմ որևէ այլ հատված, որտեղ Հիսուսն այդքան սիրով մեզ կոչ աներ ընդունել ինչ-որ բան սրտին այդքան մոտ: Այս հատվածները գտնվում են Ղուկաս 11 գլխի աղոթքի վերաբերյալ Նրա դասում, որտեղ Նա տասն անգամ ընդգծեց, որ մենք պետք է խնդրենք Սուրբ Հոգին:

- «ԵՆ ԵՍ ասում եմ ձեզ, **խնդրեցեք՝** եւ կտրուի ձեզ, **որոնեցեք** եւ կ'գտնեք, **դուռը թակեցեք՝** եւ կ'բացուի ձեզ: Որովհետեւ ամեն ով որ **խնդրում է՝** առնում է, եւ ով որ **որոնում է՝** գտնում է, եւ ով որ **դուռը թակում է՝** բացվում է նորան: Եւ ձեզանից ո՞ր հօրիցն իր որդին հաց **ուզէ**, մի՞թե քար կ'տայ նորան. Կամ եթե ձուկ՝ մի՞թե ձկան տեղ օձ կ'տայ նորան: Եւ կամ ձու **ուզէ**, մի՞թե կարիճ կ'տայ նորան: Արդ եթե դուք, որ չար եք՝ գիտեք բարի պարգեւներ տալ ձեր որդկանցը, էլ ո՞րքան ակելի երկնաւոր Հայրը Սուրբ Հոգին կ'տայ նորանց, որ **ուզում են** նորանից»:

Այս հատվածում Հիսուսն իննը անգամ օգտագործում է «խնդրեք», «թակեք», «որոնեք», «ուզեք» հրամայական եղանակով բայերը: Արդյո՞ք Նա մեզ հստակ ցույց չի տալիս, որ մենք պետք է քայլեր ձեռնարկենք Սուրբ Հոգով լցվելու համար:

7.

Վերջին «ուզում են»-ը հունարեն բնորինակում օգտագործվում է շարունակական ժամանակում: Դա նշանակում է, որ մենք պետք է խնդրենք ոչ մեկ անգամ, այլ՝ անընդհատ: Հիսուսը խրախուսում է մեզ խնդրել ոչ միայն համառորեն, այլև անընդհատ: Նման սրտառուչ կոչով Նա ցանկանում է մեր մեջ արթնացնել Սուրբ Հոգին ստանալու ցանկությունը: Այս համառ հրավերը մեզ ցույց է տալիս Հիսուսի այն համոզմունքը, որ մենք կկորցնենք մի կարևոր բան, եթե անընդհատ չխնդրենք Սուրբ Հոգու արտահոսքի մասին: Նա մեր ուշադրությունը հրավիրում է այն փաստի վրա, որ մենք Սուրբ Հոգու բացարձակապես կարիքն ունենք: Այսպիսով, Նա ցանկանում է, որ մենք անընդհատ ստանանք Սուրբ Հոգու առատ օրհնությունները:

Մեկնաբանելով Եփեսացիս 5:18 – ի վերջին հատվածը՝ Յոհաննես Մագերը ասում է. «Քրիստոնյան չի լցվում անոթի նման մեկընդմիջտ, բայց պետք է լցվի անընդհատ: Ուստի, Եփեսացիս 5:18 նախադասությունը նույնպես կարող է փոխանցվել այս կերպ՝ “Թույլ տվեք ձեզ անընդհատ և միշտ նորոգվել Հոգով”: Սկրտության ժամանակ տրված Սուրբ Հոգու ներթափանցումը կարող է կորցվել, եթե այդ առատության պարզևը չպահպանել: Եթե այն կորել է, Հոգու ներկայությունը կարող է կրկին ընդունվել: Լցումը պետք է թարմացվի, որպեսզի Սուրբ Հոգին կարողանա լրացնել մեր կյանքի բոլոր ոլորտները, և որ մեր հոգևոր կյանքը չմարի:

Հոգով լցվելը չի նշանակում, որ մենք ավելի ու ավելի ունենք Նրան բանական առումով, այլ որ Հոգին ավելի ու ավելի շատ է մեզանում: Հետևաբար, Պողոսը Եփես. 5:18 պատվիրում է բոլոր հավատացյալներին անընդհատ լցվել Հոգով: Սա է քրիստոնյայի սովորական վիճակը՝ մեկ մկրտություն, բայց բազմաթիվ լցվածություններ»:¹

Սուրբ Հոգու համար աղոթելու վերաբերյալ Հիսուսի դասի այս հատվածը մի յուրահատուկ գործընթաց է: Սուրբ Հոգին Աստծո մեծագույն պարզևն է, պարզևը, որն իր հետ բերում է բոլոր մյուս պարզևները: Սա Հիսուսի թագավորական պարզևն էր իր աշակերտներին և իր սիրո հստակ ապացույցը:

Նման արժեքավոր նվերը որևէ մեկի չի պարտադրվում: Այն տրվում է միայն նրանց, ովքեր արտահայտում են իրենց ցանկությունը ստանալ նվեր և գնահատում այն: Ուստի ես սովորություն եմ դարձրել ամեն օր Սուրբ Հոգի խնդրել՝ Հովհաննես 7:37-ի համապատասխան. « Եթե մեկը ծարաւ է, թող ինձ մօտ գայ, եւ խմէ»: Դա նշանակում է՝ Սիրելի Տեր, տուր իմ սրտում Սուրբ Հոգու կարոտը:

Առաջին հաղորդումները նրանց մասին, ովքեր սկսել են խնդրել Սուրբ Հոգին:

Վերադառնալով մեր «առաջին սիրուն»՝ մի քույր գրել է ինձ. «Ես և ընկերուհիս այժմ երրորդ անգամ ենք ուսումնասիրում «40 օր» գիրքը՝ կարդալով այն փոխեփոխ «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գրքուկի հետ: Մինչ այս նյութը հայտնաբերելը, մեր հավատքի փորձը և աղոթքի կյանքը այն չէին, ինչպիսին նախկինում էին: Մենք տեսչում

Էինք նորից գտնել մեր «առաջին սերը»: Մենք գտանք այն: Մենք ամբողջ սրտով շնորհակալ ենք Աստծուն: Այնքան հիասթափ է, թե ինչպես է մեր սիրառատ Աստված պատասխանում աղոթքներին, և որ Նա բացահայտում է, թե ինչպես է գործում Նրա Յոզիմ` մեր և այն մարդկանց վրա, ում համար մենք աղոթում ենք »: Մ. Ս.

1 Johannes Mager, Auf den Spuren des heiligen Geistes (Luneburg, Germany, Advent-Verlag, 1999), S. 101.

8.

Հիսուսը մտավ մեր կյանքը. Մեկ այլ մարդ գրել է այս գրքերի մասին. «... Նրանք դարձան մեծ և երկար սպասված օրհնություն իմ կյանքում: Ճիշտ այնպես, ինչպես եկեղեցու շատ անդամները՝ քույրը մեր եկեղեցուց զգացել են, որ մեր եկեղեցու քույր են զգացել, մեր հավատքի փորձառության մեջ միշտ ինչ -որ բան բացակայում էր: Իսկ այժմ արտոնություն ունեցանք զգալու, թե ինչպես Հիսուսը մտավ մեր կյանք և սկսեց փոխել մեզ: Նա դեռ աշխատում է մեր մեջ և քայլ առ քայլ մեզ մոտեցնում է Իրեն »: Ս.Կ.

Սուրբ Հոգին կենդանի կյանքի աղբյուրն է

Ըստ Հիսուսի, ինչու՞ Նա եկավ այս երկիր: Նա ասաց. «Ես եկայ որ կեանք ունենան, եւ էլ աւելի ունենան» (Յովհաննէս 10:10): Հիսուսը ցանկանում է, որ մենք զգանք այս նոր կյանքը հիմա, և այն պետք է շարունակվի երկրորդ գալուստից հետո՝ հավերժ Աստծո արքայությունում՝ բոլորովին այլ հարթության մեջ:

Նա նաև մեզ ցույց է տալիս, որ լիարժեք կյանքի աղբյուրը Սուրբ Հոգին է. «Եթէ մէկը ծարաւ է, թող ինձ մօտ գայ, եւ խմէ: Ինձ հաւատացողը, ինչպէս գիրքն ասում է, Նորա փորհցը կենդանի ջրերի գետեր կ'բղխին: Սա ասեց այն Հոգու համար» (Հովհ. 7:37-39):

«Կենդանի ջրերի գետեր»՝ արդյոք դա լիարժեք կյանքի լավ համեմատություն չէ:

Արդյո՞ք Հիսուսը մեզ տվեց համապատասխան օրինակ՝ այստեղ երկրի վրա իր կյանքի ընթացքում

Մենք գիտենք, որ Մարիամը Հիսուսին հղացավ Սուրբ Հոգու միջոցով (Մատթ. 1:18): Մենք գիտենք, որ Իր մկրտությունից հետո Նա աղոթեց և «Սուրբ Հոգին մարմնաւոր տեսիլքով աղաւնու պէս իջաւ Նորա վերայ» (Ղուկաս 3.22): Արդյո՞ք անհրաժեշտ և կարևոր էր այս հանգամանքներում, որ Նա ամեն օր ստանա Սուրբ Հոգին: Էլէն Ուայթն ասում է. «Ամեն առավոտ Նա հաղորդակցվում էր Իր Երկնային Հոր հետ, ամեն օր նրանից Սուրբ Հոգու նոր մկրտություն ստանալով»: 2

Հիսուսը մեզ համար օրինակ էր այս հարցում: Մենք պետք է հարցնենք ինքներս մեզ, եթե Հիսուսն ամեն օր Սուրբ Հոգուց թարմացնելու կարիք ուներ, ապա որքա՞ն ավելի կարևոր է դա ձեզ և ինձ համար:

2 Ellen G. White, Signs of the Times, November 21, 1895.

9.

Պողոս առաքյալը հասկանում էր Հիսուսի մտահոգությունը: Եփեսոսի եկեղեցուն ուղղված իր նամակում Պողոսը պնդում է, որ նրանք էլ կնքվեցին Սուրբ Հոգով, երբ հավատացյալ դարձան (Եփես. 1:13): Եփեսացիս 3.16,17-ում նա խրախուսում է նրանց լինել ուժեղ Հոգով, 4:30 -ում նա ասում է. «Մի տրտմեցնեք Աստուծոյ Սուրբ Հոգին», և 5:18-ում, որպես լիազոր առաքյալ, նա կոչ է անում եփեսացիներին և մեզ՝ «լցվել Հոգով», կամ, այլ կերպ ասած, «թույլ տվեք ինքներդ ձեզ անընդհատ և բազմիցս կրկին լցվել Հոգով»: 3 Մենք տեսնում ենք, որ ամեն օր Սուրբ Հոգով լցվելը՝ անհրաժեշտ ամենօրյա փորձառություն է քրիստոնյայի հոգևոր կյանքի և աճի համար:

Աստված չի ասում. «Խնդրեք մի անգամ և կստանաք ընդմիշտ»: Նա պատվիրում է մեզ անընդհատ խնդրել: Համառորեն աղոթել: Համառ խնդրանքը բերում է խնդրողին ավելի եռանդուն վիճակին և տալիս նրան աճող ցանկություն ստանալու այն, ինչ նա խնդրում է»: 4

«Սուրբ Հոգով մկրտությունը նշանակում է լինել ամբողջովին Սուրբ Հոգու ազդեցության տակ, ամբողջությամբ «լցվել» Նրավ: Սա մեկանգամյա փորձառություն չէ, այլ այն, ինչը պետք է անընդհատ կրկնվի, ինչպես Պողոսը ցույց է տալիս Եփեսացիս 5:18-ում հունական «լցված» բայի օգտագործմամբ: 5

Հիսուսի հրաժեշտի խոսքերը և Սուրբ Հոգին

Հիսուսի հրաժեշտի խոսքերում իր աշակերտներին նա ուրախություն և հույս հաղորդեց՝ ասելով նրանց, որ Նրա տեղ իրենց մոտ կգա Սուրբ Հոգին: Հովհ. 16:7-14-ում նա ներկայացրեց Սուրբ Հոգու գործառույթները.

«Բայց ես ճշմարտութիւնն եմ ասում ձեզ, թէ լաւ է ձեզ համար, որ ես գնամ. Որովհետեւ եթէ չ'գնամ, Միտիթարիչը չի գալ ձեզ մօտ. բայց եթէ գնամ, նորան կ'ուղարկեմ ձեզ մօտ: Եւ նա՛ երբոր գայ՝ աշխարհքին կ'յանդիմանէ մեղքի համար, եւ արդարութեան համար, եւ դատաստանի համար: Մեղքի համար, որովհետեւ ինձ չեն հաւատում: Արդարութեան համար, որովհետեւ ես իմ Հօր մօտ եմ գնում, եւ ինձ այլ եւս չէք տեսնիլ: Եւ դատաստանի համար, որովհետեւ այս աշխարհքի իշխանը դատապարտուած է: Տակաւին շատ բան ունիմ ձեզ ասելու, բայց հիմա չէք կարող տանիլ: Բայց երբոր նա՛ ճշմարտութեան Հոգին կ'գայ, նա կ'առաջնորդէ ձեզ ամեն ճշմարտութեան մէջ. Որովհետեւ իր անձիցը չի խօսիլ, այլ ինչ որ կ'լսէ՝ կ'խօսի, եւ գալու բաները կ'պատմէ ձեզ: Նա ինձ կ'փառաւորէ, որովհետեւ իմիցը կ'առնէ եւ կ'պատմէ ձեզ»:

3 Pub. Werner E. Lange, Unser grüßtes Bedürfnis (Lüneburg, 2011), S. 42

4 Է. Գ. Ուայթ, «Քրիստոսի առարկները» (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2003), p. 145.3

5 Adult Bible Study Guide, July 17, 2014.

10.

Նոր լավագույն լուծում

Հիսուսը զարմանալի մի բան ասաց աշակերտներին. «Լաւ է ձեզ համար, որ ես գնամ»: Սա նշանակում է, որ նոր լուծումը, որ Նա մեզ հետ լինի Սուրբ Յոզու միջոցով, ավելի ձեռնտու է, քան Հիսուսի անձնական ներկայությունը: Այս կերպ, Նա չի սահմանափակվում, այլ կարող է լինել յուրաքանչյուր անձի կողքին՝ անկախ նրանց գտնվելու վայրից:

Անհավատությունից և կասկածից դեպի հավատք առ Հիսուս

Սուրբ Յոզու խնդիրն է՝ բացել աշխարհի աչքերը: Արդյո՞ք աշխարհը որոշ չափով չի թափանցել եկեղեցի: Սուրբ Յոզին միակն է, Ով կարող է բացել Լաոդիկեայի աչքերը: Նա աշխարհիկ մարդկանց մեջ արթնացնում է Աստծուն ձգտելու ցանկությունը և գաղձ քրիստոնյաների մոտ՝ Հիսուսի հետ սերտ հարաբերությունների ցանկությունը: Նա մեզ ցույց է տալիս այն մեղքը, որը բոլոր մյուս մեղքերի պատճառն է. «Որովհետև Ինձ չեն հավատում»:

Դուք հավատո՞ւմ եք Հիսուսին: Հավատի հիմքը Հիսուսի հանդեպ վստահությունն է: Ճշմարիտ հավատքի և վստահության նշանն այն է, որ մենք ամբողջովին նվիրվում ենք Հիսուսին: Դա լիակատար նվիրվածության, ամեն ինչում նրան հետևելու մեր պատրաստակամության հարցն է:

Սուրբ Յոզին վեհացնում Հիսուսին: Երբ մենք լցվում ենք Սուրբ Յոզով, Հիսուսը դառնում է մեզ համար ավելի թանկ և արժեքավոր: Մեր մեջ զարգանում է ավելի շատ երախտագիտություն Հիսուսի հանդեպ:

Փրկված և արդարացված հավատքի միջոցով

Սուրբ Յոզին բացում է մեր աչքերը Հիսուսի արդարության վրա: Երբ Հիսուսը համբարձվեց երկինք, Նրա զոհաբերությունն ընդունվեց Յոր կողմից: Այսպիսով, անհնարինը հնարավոր դարձավ, այն է, որ Աստված սեր և միևնույն ժամանակ արդարություն դրսևորեց: Սուրբ Յոզին ցանկանում է բացել մեր աչքերը այս անգնահատելի փոխանակման վրա. Հիսուսն իր վրա է վերցնում մեղավորությունը բոլոր նրանց, ովքեր վստահում են Իրեն և ընդունել է Իրեն որպես անձնական Փրկիչ, և տալիս է նրանց Իր արդարությունը: Հիսուսին հավատքով արդարացումն՝ Աստվածաշնչի կենտրոնական ուսմունքն է:

11.

Սուրբ Յոզիպ ցույց է տալիս Աստծո այլընտրանքը

Սուրբ Յոզիպ նաև բացում է մեր աչքերը այն փաստի վրա, որ այս աշխարհի իշխանը արդեն դատապարտված է: Սատանան դուրս է գցել երկնքից և նրա վերջնական վախճանը անխուսափելի է: Երբ մենք Քրիստոսում ենք, նա սկզբունքորեն չի կարող վնասել մեզ, նույնիսկ եթե մենք բազմիցս գայթակղվում ենք և կարող ենք թուլություն դրսևորել այս երկրի վրա: 1 -ին Յոզի. 5:18-ում ասվում է. «Գիտենք որ ամեն ով որ Աստուածանից է ծնուած, մեղք չէ գործում, բայց նա որ Աստուածանից է ծնուած, իր անձը պահում է, եւ չարը չէ մօտենում նորան»: Մեր կյանքում տեղի է ունեցել իշխանափոխություն: Յիսուսը ցանկանում է փրկել մեզ մեղքից եւ պաշտպանել Սատանայի հարձակումներից: 6

Մյուս կողմից, Սուրբ Յոզիպ նաև ցանկանում է բացել մարդկանց աչքերը մեղավորների վրա գալիք դատաստանի փաստի վրա: Ոչ ոք չի կարող խուսափել այս դատաստանից, եթե միայն նա չի ընդունել փրկության պարգևը՝ լիովին ենթարկվելով Յիսուս Քրիստոսին և մալով Նրանում: Աստված չի մտադրված մարդկանց ստիպել հավատալ նրան՝ դատաստանի վախից: Այնուամենայնիվ, գալիք դատաստանի մասին լուրը շատերի համար կարող է ապաշխարության խթան դառնալ: Անարդար կլիներ, եթե մենք չկարողանանք մարդկանց ցույց տալ այն տարբերակները, որոնց նրանք կբախվեն գալիք իրադարձություններում: Դրանք նաև գործիքներ են՝ դրդելու որոշումներ կայացնելու:

Սուրբ Յոզիպ տալիս է մեզ ճշմարտության ըմբռնում

Սուրբ Յոզիպ կառաջնորդի մեզ ամեն ճշմարտության: Նա մեզ ազատում է կեղծ պատկերացումներից /ընկալումներից/, սխալներից և գայթակղություններից: Սուրբ Յոզիպ նաև բացահայտում է մեզ ճշմարտությունը մեր մասին, որպեսզի մենք կարողանանք Աստծո օգնությամբ ուղղել մեր կյանքի ընթացքը այնտեղ, որտեղ դա անհրաժեշտ է:

«Մխիթարիչը կոչվում է «ճշմարտության Յոզի»: Նրա խնդիրն է բացահայտել ճշմարտությունը և պաշտպանել այն: Սկզբում նա բնակվում է սրտում՝ որպես ճշմարտության Յոզի, և այդպիսով՝ դառնում է Մխիթարիչ: Ճշմարտության մեջ կա մխիթարություն և խաղաղություն, իսկ ստի մեջ հնարավոր չի գտնել իրական խաղաղություն և մխիթարություն»: 7

Սուրբ Յոզիպ հայտնում է մեզ ապագայի հասկացողությունը

Սուրբ Յոզիպ խնդիրն է նաև հռչակել մեզ ապագա բաները: Յիսուսն ինքը Մատթեոսի 24 գլխում պարզորոշ հռչակեց ապագա իրադարձությունները, և Սուրբ Յոզիպ խնդիրն է ավելի շատ լույս սփռել մեզ վրա ապագայի վերաբերյալ: Երբ մենք նրան տեղ ենք տալիս, նա կարող է մեզ համար մարգարեություններ բացահայտել:

Արդյո՞ք զարմանալի չէ, որ Յայտնության 2-րդ և 3-րդ գրքի բոլոր յոթ ուղերձները ավարտվում են Յիսուսի նույն կոչով. «Ով որ ականջ ունի, թող լսէ ինչ որ Յոզիպ ասում է եկեղեցիներին» (Յայտ. 2:7): Յիսուսն այս կոչն ուղղում է մեզ՝ վերջին օրերի եկեղեցուն՝ քաջալերելով

մեզ լսելու հոգուն: Արդյոք մենք պատրաստ ենք, և ցանկանում ենք դա
անել:

-
- 6 Այս կարևոր թեման քննարկվում է Դենիս Սմիթի «40 օր. Աղոթքներ և
Նվիրվածություն՝ Աստծո հետ ձեր փորձառությունը վերակենդանացնելու
համար» գրքի 4-րդ գլխում, գիրք 2 (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing
Association, 2011):
- 7 Է. Գ. Ուայթ, «Դարերի փափագը» (Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association,
2002), p. 671.

12.

Չորրորդ Սուրբ Հոգու միջոցով

Իր հրաժեշտի խոսքերում Յիսուսն անդրադարձավ Սուրբ Հոգու աշխատանքին. «Բայց դուք զորութիւն կ'առնէք՝ երբոր Հոգին ձեզ վերայ կ'գայ, եւ իմ վկաները կ'լինիք Երուսաղէմումը եւ բոլոր Հրեաստանի եւ Սամարիայի մէջ մինչեւ երկրի ծայրերը» (Գործք 1: 8): Սուրբ Հոգու մէկ այլ կարևոր գործառնութիւն է մեզ զորություն և կարողություն տալ, որպէսզի մենք կարողանանք Նրա վկաները լինել:

«Քրիստոսն իր Հոգին տվեց որպէս աստվածային զորություն՝ հաղթահարելու բոլոր ժառանգական և ձեռք բերված հակումները չարիքի հանդէպ, և իր բնավորությունը տպավորելու իր եկեղեցու վրա»:

8

Հոգու զորությունը անհրաժեշտ է նաև առողջության համար: Վեյմարի ինստիտուտում առողջության Ավետարանական ուսուցման գծով պրոֆեսոր Դոն Մաքիստոշն ասում է. «ինչ մեզ պետք է՝ դա առողջության մասին տեղեկությունն է, միավորված այն ուժի հետ, որը հնարավորություն է տալիս կիրառել այն գործնականում: Փոխվելու համար անհրաժեշտ է զորություն»:

9 Խոսքը վերաբերում է ավետարանի զորության, ավելի ճիշտ՝ Սուրբ Հոգու զորությանը: Նա է բերում փոփոխություն: Մենք կարող ենք ուրիշներին ցույց տալ ճիշտ ուղին միայն այն դեպքում, եթե ինքներս ենք բռնել այդ լավ առողջության ճանապարհը: Մի բան է հաստատ՝ մեզ սպասում են Աստծո հարուստ առատ օրհնությունները:

Վերածննդի տարրերը գործնականում կիրառելը

Որպէս եկեղեցի, մենք արդէն որոշ ժամանակ աղոթում էինք վերածննդի համար: Վերածննդի համար աղոթելը կարևոր է, բայց ինչպէս ասում է Մարկ Ֆինլին, կարևոր է նաև «կյանքի կոչել վերածննդի աստվածաշնչյան տարրերը»:

10

Եկեղեցում վերածնունդը կախված է յուրաքանչյուր անհատի վերածննդից: Հետևաբար, ուզում եմ ձեզ խրախուսել քայլեր ձեռնարկել անձնական վերածննդի համար: Այն կտանի ձեզ դեպի ավելի լիարժէք և հագեցած կյանքի, դեպի հավատքի իրական և ուրախ կյանքի:

Ինչու՞ է անհրաժեշտ Նոր սիրտ:

Հիսուսն ասաց հիմար կույսերին. «Ես չեմ ճանաչում ձեզ» (Մատթ. 25:12): Այդ իսկ պատճառով նրանց թույլ չտվեցին մտնել հարսանիք: Նրանք ներկայացնում են նրանց, ովքեր չեն մտնում Աստծո արքայություն: Պատճառը յուրի պակասն էր, ինչը մեր դեպքու կարող է նշանակել Սուրբ Հոգու բացակայություն, թերություն մարդու հոգևոր կյանքում: «Հիմար կույսեր» տերմինը նկարագրում է այն մարդկանց բնավորությունը, **ովքեր չեն զգացել սրտի անկեղծ փոփոխություն՝ Սուրբ Հոգու աշխատանքի շնորհիվ:**

8 Ibid. Նույն տեղում:

9 Dave Fiedler, D'Sozo: Reversing the Worst Evil (Coldwater, MI: Remnant, 2000), "Foreword."

10 Mark Finley, Revive Us Again (Nampa, ID: Pacific Press, 2010), p. 26.

13.

Մենք մեղավոր բնույթ ունենք, հետևաբար՝ մենք բոլորս էգոիստ ենք և տառապում ենք այս եսասեր եռթյունից: Քանի որ ոչ մի եսասեր չի մտնի Աստծո արքայություն, բնավորության փոփոխությունը բացարձակապես անհրաժեշտ է: Աստծո խոսքը մեզ ցույց է տալիս, որ բոլորը կարող են գալ Հիսուսի մոտ այնպիսին, ինչպիսին կան: Բայց նաև գիտենք, որ ոչ ոք, ապրելով Քրիստոսի հետ, չի մնա այնպիսին, ինչպիսին կա:

Ուշադրություն դարձրեք, որ հիմար կույսերը չէին ճանաչում Աստծուն, քանի որ նրանք իրենց կյանքը ամբողջությամբ չէին նվիրել Հիսուսին և Սուրբ Հոգու գործունեությանը: «Մեր փրկությունը կախված չէ նրանից, ինչ մենք գիտենք, այլ ավելի շատ կախված է նրանից, թե ում ենք մենք ճանաչում...» (Հովհ. 17.3): Այն, ինչ մենք գիտենք, կարևոր է, բայց առանց Հիսուսի հետ փրկարար անձնական հարաբերությունների մենք ընկնում ենք գայթակղությունների մեջ և ի վերջո կկորչենք: Աստծո մասին իմասնալը նույնը չէ, ինչ մտերմիկ, սրտանց հարաբերությունները»: 11 Սա է կարևոր պատճառը, թե ինչու է Հիսուսը հորդորում մեզ շարունակաբար խնդրելու Սուրբ Հոգին: Արդյոք դուք աղոթում եք ամեն օր Աստծուն լիարժեք հնազանդության մասին, և արդյոք հավատքով խնդրում եք Սուրբ Հոգու թափվելը:

11 Dennis Smith, 40 Days, book no. 2, p. 112.

14.

Երբեք մի թերագնահատեք մեկ մեկ մարդու գորույթունը, որը կարող է գորավոր կերպով օգնել առաջ տանել Աստծո Յոգու շարժումները:

Յնարավոր է, որ Աստված կոչ է անում ձեզ ճիշտ այսպիսի ժամանակի համար:

(Խնդրում ենք կարդալ՝ Եսթեր 4:14-16)

Անձնական մտքեր և քննարկման ուղեցույց

1. Ի՞նչ է Հիսուս ներշնչում ձեր սրտին Սուրբ Հոգու վերաբերյալ:

2. Ի՞նչ կերպ է Հիսուսը օրինակ մեզ համար, թե ինրպես խնդրել Սուրբ Հոգին:

3. Ի՞նչ բազմազան գործառույթներ ունի Մխիթարիչը, որոնք Հիսուսը խոստացավ իր աշակերտներին և մեզ:

4. Ի՞նչ է Սուրբ Հոգին իրականացնում մեր մեջ:

Մեր աղոթքի ժամանակը

- Կապվեք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ և քննարկեք այս թեման:
- Աղոթեք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ.
 1. Որ մենք ամեն օր գիտակցենք Սուրբ Հոգի խնդրելու և նրան հավատքով ընդունելու անհրաժեշտությունն և պահանջենք, որ Սուրբ Հոգին կատարի իր խոստումները.
 - մեզ հեռացնի անհավատությունից և թույլ հավատքից,
 - մեզ համար ավելի ու ավելի պարզ դարձնի, թե ինչ է նշանակում հավատքով արդարությունը,
 - ազատի մեզ կեղծ պատկերացումներից, սխալներից և գայթակղություններից:
 2. Աղոթեք Հիսուսին և Նրա ծառայությանը անվերապահ նվիրվելու համար:

Ինչպե՞ս կարող է փոխվել մեր բնավորությունը:

Հիսուսը Սուրբ Հոգու մասին խմորի առակում

Խմորի մասին առակում Հիսուսը խոսում է Սուրբ Հոգու կյանքը փոխող գործության մասին: Երբ առակը կարդում ես առաջին անգամ, անգամ չես էլ մտածում, որ այն կարող է ինչ-որ կապ ունենալ Սուրբ Հոգու հետ. «Եւ դարձեալ ասեց. Ինչի՞ նմանեցնեմ Աստուծոյ արքայութիւնը. Նման է խմորի. Որ նորան մի կին առաւ եւ երեք չափ ալիւրի մէջ թագցրեց, մինչեւ որ բլուրը խմորուեցաւ» (Ղուկ. 13:20, 21):

Խմորը կամ թթխմորչ օգտագործվում է տարբեր տեսակի հաց թխելու համար: Երբ այն ավելացվում է այլուրի մեջ, սկսվում է խմորման գործընթացը, որի շնորհիվ խմորը դառնում է ավելի փափուկ և թեթև, իսկ հացը՝ ավելի հաճելի:

Այս առակի միջոցով Հիսուսը ցանկանում է մեզ բացատրել Աստծո թագավորության որոշ սկզբունքները: Թթխմորը ներկայացնում է մի հրաշալի գործընթաց մեր մեջ, որը սկսվում է շատ փոքրից, բայց հետո ապշեցուցիչ ավարտ ունի, ինչպես ասում են առակում. «Մինչև որ բլուրը խմորուեցաւ»: Հիսուսը ցանկանում է աճեցնել մեր մեջ Իր անձնագոհ սերը՝ մեր եսասիրության փոխարեն:

Մի կողմից, այս առակով Հիսուսը ցանկանում է ցույց տալ ավետարանի ազդեցությունը աշխարհի վրա: Թեև Ավետարանը սկսվել է փոքրից, ի վերջո, այն կներթափանցի ողջ աշխարհը: Մեկ այլ իմաստով՝ Հիսուսը մեզ ցույց է տալիս, թե ինչպես է կյանքը փոխող Աստծո գործությունը գործում մեր մեջ Սուրբ Հոգու միջոցով: Նա ասում է Ղուկաս 17:20,21 -ում. «Աստուծոյ արքայութիւնը դրսի նշանով չի գալ: Ոչ էլ կ'ասեն, թէ Ահա այստեղ է, կամ՝ ահա այնտեղ է. Որովհետեւ ահա Աստուծոյ արքայութիւնը հենց ձեր ներսումն է»:

Առաջին դարի մարդկանց ժամանակներում Աստծո արքայությունը նրանց ներսումն էր՝ Հիսուսի անձի միջոցով: Այսօր Աստծո արքայությունը վտնում է մեր կյանքի ներս, երբ մենք ընդունում ենք Հիսուսին որպես մեր Փրկիչ և Տեր: Երբ մենք մտնում ենք Նրա մեջ, և Նա մեր մեջ է, ապա տեսանելի թագավորությունը մեզ համար կսկսվի Հիսուսի երկրորդ գալուստին պես: Աստծո արքայության զարգացումը մեր մեջ տեղի է ունենում Հիսուսի ներկայության միջոցով: Նա կարող է մեր մեջ բնակվել միայն Սուրբ Հոգու միջոցով: Ստորև բերված են առակից կարևոր դասեր:

17.

Փոխակերպող ուժը գործում է հանգիստ

«Թթխմորը օգտագործվում է երկնքի արքայությունը ներկայացնելու համար: Այն պատկերում է Աստծո շնորհի արագացնող և փոխակերպող գորությունը»: 12 «Փոփոխությունը կարող է կատարվել միայն Սուրբ Հոգու միջոցով»: 13 Այստեղ խոսքը վերաբերում է ներքին ուժին, որը ներթափանցում է ամենուր և կարող է ամբողջությամբ փոխել մեզ: Այս կերպ Աստված ցանկանում է Սուրբ Հոգու միջոցով դրականորեն փոխել մեր բնավորությունը:

Աստվածաշունչը մեզ ցույց է տալիս, որ աստվածաշնչյան առաջին դարաշրջանում Սուրբ Հոգու արտահոսքը երբեմն կարող է ուղեկցվել լսելի և տեսանելի նշաններով: Սակայն մեր մեջ բնավորության փոփոխությունը տեղի է ունենում հանգիստ՝ այն պայմանով, եթե մենք լցված ենք Սուրբ Հոգով: Եվ այն ժամանակ մենք հանկարծ հայտնաբերում ենք, որ մեր մեջ տեղի է ունեցել դրական փոփոխություն:

«Այլուրի մեջ թաքնված թթխմորը գործում է անտեսանելի՝ աստիճանաբար հանգեցնելով ամբողջ զանգվածի խմորմանը, ճշմարտության թթխմորը նույնպես գործում է աննկատ, լուռ, կայուն՝ կերպարանափոխելով հոգին: Բնական հակումները մեղմանում և թուլանում են: Մարդու մեջ արմատավորվում են նոր մտքեր, նոր զգացմունքներ, նոր դրդապատճառներ: Հաստատվում է բնավորության նոր չափանիշ՝ Քրիստոսի կյանքը: Միտքը վերակառուցվում է, ունակությունները արթնանում են նոր ուղղություններով աշխատելու համար: Մարդը չի օժտվում նոր ունակություններով, այլ սրբագործվում են այն ունակություններն, որոնք նա ունի: Խիղճն արթնանում է: Մենք օժտվում ենք բնավորության գծերով, որոնք մեզ հնարավորություն են տալիս ծառայելու Աստծուն»: 14

Ինչու՞ է Աստված մեզ փոխում այդքան հանգիստ, այնքան աննկատ, մինչև որ տեսնենք արդյունքը: Հանգիստ ժամանակն անհրաժեշտ է փոփոխության համար ճիշտ այնպես, ինչպես բնությունն է արթնանում գարնանը ձմռանից հետո: Կաղնու նման ուժեղ բույսերը սովորաբար շատ դանդաղ են աճում: Գուցե Աստված մեզ փորձո՞ւմ է այս կերպ՝ տեսնելու, թե արդյոք մենք իսկապես Սուրբ Հոգու ցանկություն ունենք: Գուցե նա փորձո՞ւմ է մեր հավատքը: Կարծում եմ այո՝ նա ցանկանում է մեզ պտղաբեր կյանք պարգևել (տես Հովհ. 15:1-8, Գաղ. 5:22):

Մեր բնավորությունը փոխող ուժը գալիս է դրսից, այն մեր ներսում չէ

Նախ, մենք պետք է գիտակցենք, որ. «Մարդը չի կարող վերափոխել իրեն իր կամքի գործադրմամբ: Նա չունի այն ուժը, որով կարող է իրականացնել այդ փոփոխությունը: Նախքան տեղի ունենան ցանկալի փոփոխությունները, պետք է ավելացվի թթխմորը, ինչ-որ բան ամբողջովին դրսից»: 15 Հիսուսը ցույց է տալիս, որ մենք արտաքին ուժի կարիք ունենք մեր բնավորությունը փոխելու համար:

12 Է. Գ. Ուայթ, «Քրիստոսի առարկները», էջ 96.

13 Նույն տեղում, pp. 96, 97.

14 Նույն տեղում, pp. 98, 99.

15 Նույն տեղում, p. 96.

18.

Արդյոք մեզ պե՞տք չէ ուշադրություն դարձնել Հիսուսի «Որովհետեւ առանց ինձ չէք կարող ոչինչ անել» (Հովհ. 15.5) կարևոր խոսքերին: «Որպեսզի ունենանք Քրիստոսի արդարությունը, մենք պետք է ամեն օր վերափոխվենք Հոգու ազդեցությամբ, որպեսզի հաղորդակից լինենք աստվածային բնությանը: Դա Սուրբ Հոգու աշխատանքն է՝ բարձրացնել ճաշակը, սրբագործել սիրտը, ազնվացնել անձին»: 16

Հիսուսի այս կարևոր խորհուրդը լիովին հակասում է նրան, ինչ սովորաբար ուսուցանվում է այսօր: Հումանիզմը, էգոթերիկան, մարդկային փիլիսոփայությունը կամ այլ կրթական ոլորտները խոսում են այն մասին, որ փոփոխության ուժը մեր ներսումն է: Այն միայն պետք է այս կամ այն «ինքնահրացման» մեթոդով արթնացնել: Պողոս առաքյալն ասաց իր մասին, և դա վերաբերում է մեզ բոլորիս. «Որովհետեւ գիտեմ որ ինձանում... մի բարի բան չէ բնակվում» (Հռոմ. 7.18): Այս պայմաններում ինչպիսի՞ն կլիներ ինքնահրացման արդյունքը: Կարդում ենք դրա մասին 2 Տիմոթեոս 3:1-ում. «Հետի օրերումը չար ժամանակներ կ'գան»: Ինչ-որ մեկն ասաց ինձ. «Ես գտա իմ ինքնագիրացումը Քրիստոսի մեջ»: Գլխավորն այն է, որ Սուրբ Հոգին ապրում է մեր մեջ և փոխում է մեզ դրականորեն:

Մենք ինքներս ուժ չունենք փոխելու մեր բնավորությունը, այն պետք է դրսից գա: Ահա թե ինչու Ղուկաս 11:9-13-ում Հիսուսն այնքան հստակ մեր ուշադրությունը դարձրեց, որ մենք պետք է խնդրենք Սուրբ Հոգին՝ շարունակաբար: Երբ Հիսուսն ապրում էր երկրի վրա, Նա ամեն օր լցվում էր Սուրբ Հոգով: Իսկ մեզ համար դա առավել էական է: Երբ ես մտածում եմ այն մասին, թե ինչ է Աստված ուզում տալ մեզ ամեն օր Սուրբ Հոգու միջոցով, ապա կարծում եմ, որ մեր հրաշալի Աստված ցանկանում է գրկախառնվել մեզ ամեն առավոտ, ճիշտ այնպես, ինչպես ամուսնական զույգը է գրկախառնվում ամեն առավոտ:

Այս առակի մասին Էլեն Ուայթը ասում է. «Ոչ մի մշակույթը և կրթությունը, որ աշխարհը կարող է տալ, չի կարող մեղքի ընկած զավակին դարձնել երկնքի զավակ: Թարմացնող Էներգիան պետք է բխի Աստծուց: Փոփոխությունը կարող է կատարել միայն Սուրբ Հոգով: Բոլոր նրանք, ովքեր ցանկանում են փրկվել, վերին կամ ցածր խավից, հարուստ կամ աղքատ, պետք է ենթարկվի այդ զորության գործողությանը»: 17

Ասում են, որ Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի տարիներին Մեծ Բրիտանիայի վարչապետ Ուինսթոն Չերչիլը ասել է. «Մենք վերահսկողության տակ ենք վերցրել ամեն ինչ, բացի մեկից՝ մարդկանցից»: Մարդիկ չեն կարող արմատապես փոխվել միայն մարդկային ազդեցությամբ: Որպեսզի դա տեղի ունենա, անհրաժեշտ է ոչ երկրային ուժ: Դա Աստծո զորությունն է, որը կարող է մեր մեջ արդյունավետ գործել միայն Սուրբ Հոգու միջոցով:

Աստծո Խոսքը մեզ ասում է, որ ներքին մարդը օրեցօր նորոգվում է (2 Կոր. 4:16): Շատ կարևոր է ամեն օր (ավելի լավ է առավոտյան)՝ հավատքով խնդրել Սուրբ Հոգին:

16 Ellen G. White, Selected Messages, bk. 1 (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2007), p. 374.

17 Է. Գ. Ուայթ, «Քրիստոսի առարկները» էջ 96, 97.

19.

Սուրբ Յոզիմ սկսում է իր աշխատանքը մեր սրտերում, այնուհետև աշխատում արտաքին փոփոխությունների վրա:

Յաջորդ կարևոր դասը, որը Յիսուսը տվեց թթխմորի մասին առակում, այն է, որ երբ մենք ստանում ենք Սուրբ Յոզիմ թթխմորը, մենք սկսում ենք փոխվել ներսից. «Ինչպես թթխմորն է՝ խառնվելով սննդի հետ, գործում ներսից, իսկ հետո՝ դրսից, այնպես էլ Աստծո շնորհը նորացնում է մարդու սիրտը՝ դրանով իսկ վերափոխելով նրա ողջ կյանքը: Ոչ մի արտաքին փոփոխություն չի կարող մեզ ներդաշնակեցնել Աստծո հետ: Շատերը փորձում են բարեփոխումներ կատարել՝ շտկելով այս կամ այն վատ սովորությունը, և նրանք հույս ունեն, որ այս կերպ կդառնան քրիստոնյա, բայց նրանք սկսում են սխալ տեղից: Մեր առաջին աշխատանքը սրտումն է»:

Եվ ավելին. «Շուրթերով խոստովանելը և հոգու մեջ ճշմարտություն ունենալը երկու տարբեր բաներ են: Պարզապես ճշմարտությունը իմանալը բավական չէ: Մենք կարող ենք ունենալ դա, բայց մեր մտքերի ուղղությունը կարող է չփոխվել: Սիրտը պետք է դարձի գա և սրբագործվի:

Այն մարդը, ով փորձում է պահել Աստծո պատվիրանները զուտ պարտականության զգացումից, միայն այն պատճառով, որ նրանից դա պահանջվում է, երբեք չի զգա Աստծուն հնազանդվելու իրական ուրախությունը: Իրականում դա հնազանդություն չէ երբ Աստծո պատվիրանները համարվում են բեռ, քանի որ դրանք հակասում են մարդկային հակումներին, կարող ենք վստահ լինել, որ այդպիսի մարդու կյանքը քրիստոնեական կյանք չէ: Ճշմարիտ հնազանդությունը ներքին սկզբունքի դրսևորումն է»: 18

Քանի որ վերածնունդը առաջ է ընթանում մեր մեջ, այն, ինչ մենք մտածում և անում և ասում ենք, բխում է Սուրբ Յոզիմ ազդեցությունից: Մյուսները կտեսնեն մեր ապրելակերպի տարբերությունը: Ռալֆ Լյութերը մեկնաբանում է. «Յիսուսը կտրականապես առարկում էր հավատքը որպես պարզապես կրոնական զգացում լինելու դեմ, որը հիմնովին չի փոխում գործնական կյանքը»: 19

:

18 Նույն տեղում, էջ. 97.

19 Ralph Luther, Neutestamentliches Wurterbuch, S. 71, quoted in O. S. von Bibra, Der Name Jesus (Wuppertal, 1964), S. 98.

20.

"Դարերի փափագ" գրքում կարդում ենք. «Սուրբ Յոզիմ մարդու մեջ հոգևոր կյանքի շունչն է: Յոզիմ ընդունելը Քրիստոսի կյանքի ընդունելն է: Այն օժտնում է ստացողին Քրիստոսի հատկանիշներով: Միայն նրանք, ովքեր այսպես ուսուցանվում են Աստծո կողմից, նրանք, որոնցում գործում է Յոզիմ և դրսևորվում է Քրիստոսի կյանքը, կարող են հանդես գան որպես Աստծո ներկայացուցիչներ՝ ծառայեն եկեղեցու օգտին»: 20

Ամփոփելով՝ Յիսուսը ուսուցանեց Սուրբ Յոզիմ մասին հետևյալը.

▶Մեր կյանքը փոխող Սուրբ Յոզիմ գորությունը գործում է մեր մեջ աննկատելիորեն: Հաճախ մենք տեսնում ենք միայն դրա արդյունքները:

▶Սուրբ Յոզիմ փոխակերպող ուժը գալիս է դրսից:

▶Փոխակերպող ուժը սկսում է գործել մեր սրտերում, այնուհետև դրսևորվում է արտաքին փոփոխությունների մեջ:

Ես խստորեն խորհուրդ եմ տալիս կարդալ «Քրիստոսի առարկները» գրքի թթխմորի առակի մասին գլուխը:

Յիսուսի վերջին խոսքերը. Լսեք Սուրբ Յոզիմ

Գիտե՞ք, թե որոնք են Յիսուսի երկնքից արտասանած վերջին խոսքերը, որոնք ուղղված էին վերջին ժամանակների եկեղեցուն: «Ով որ ականջ ունի թող լսէ ինչ որ Յոզիմ ասում է եկեղեցիներին» (Հայտ. 3:22): Յիսուսը մեզանից յուրաքանչյուրին կոչ է անում լսել Սուրբ Յոզիմ, և դա այն է, ինչ մենք ցանկանում ենք անել:

Փոխե՛լ ի՛նձ

Կարո՞ղ է Յիսուսն իսկապես փոխել ինձ: Եկեք որպես օրինակ վերցնենք մի գեղեցիկ նկար: Դրա արժեքը չի կայանում օգտագործվող նյութերի որակի մեջ: Փորձագետի ձեռքում միայն մի փոքր քանակությամբ ներկ, երբեմն նույնիսկ ցածր որակի, կարող է փոխակերպվել արժեքավոր նկարի: Նմանապես, մենք ունենք մեղավոր բնույթ՝ «անորակ» նյութ: Կարևորն է այն է միայն, որ այս «նյութի» վրա աշխատում է մեծ նկարիչը: Յիսուսը ցանկանում է փոխակերպել ձեզ և ինձ, որպեսզի մենք կարողանանք փառաբանել Նրան: Ամեն օր ամբողջությամբ հանձնվեք Նրա ձեռքը և հավատքով խնդրեք Սուրբ Յոզիմ: Դուք կգարմանա՞ծ կմնաք, թե ինչ է Նա կարող անել ձեզ համար, ձեր մեջ և ձեր միջոցով:

Մի ծերունի նստած էր Լոնդոնի կամրջի վրա և նվագում էր իր ջութակը: Նրա գլխարկի մեջ ընդամենը մի քանի մետաղադրամ կար: Մի մարդ անցավ նրա կողքով, բայց հետո վերադարձավ և ասաց տղամարդուն. «Մի պահ տվեք ինձ Ձեր ջութակը»: Նա սկսեց նվագել այնքան գեղեցիկ, որ ավելի ու ավելի շատ մարդիկ էին կանգնում լսելու: Դա նույնիսկ քառս առաջացրել ճանապարհային երթելեկության մեջ: Այդ մարդուն անունն էր Նիկոլո Պագանինի՝ հայտնի ջութակահար:

Սա ձեր ընտրությունն է, թե արդյոք ցանկանում եք խաղալ ձեր կյանքում առաջին ջութակը, կամ ցանկանում եք տալ ձեր կյանքը մեծ վարպետի ձեռքը:

21.

Ուսուցչի և նրա աշակերտներից մեկի անձնական վկայությունը

«Երբ մոտ մեկ տարի առաջ մեր եկեղեցում բաժանեցին «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գրքույկը, ես այն անմիջապես կարդացի: Արդեն իսկ այս գիրքը կարդալու ընդացքում, ես ավելի շատ փորձառություններ ունեցա Աստծո հետ, քան երբևէ: Դա հրապուրեց և ոգևորեց ինձ: Գրքույկի հավելվածում ես կարդացի հետևյալ խորհուրդը. «Մեկ մանկավարժական ուսումնասիրությունն ուսումնասիրությունները ցույց են տվել, որ կարևոր թեմայի լավ ընկալման համար անհրաժեշտ է կարդալ այն վեցից տասը անգամ»: Նաև կոչ. «Փորձիր գոնե մեկ անգամ: Արդյունքը կգարմացնի ձեզ»:

Ես ուզում էի զգալ դա և երրորդ ընթերցանության ժամանակ մեծ սեր զգացի մեր Քավիչի հանդեպ, որի մասին ես երազում էի իմ ամբողջ կյանքում: Երկու ամսվա ընթացքում ես կարդացի այն վեց անգամ, եւ արդյունքը արժեր դրան: Ես հասկացա, թե ինչ կզգանք, երբ Հիսուսը մոտենա մեզ, և մենք կարողանայինք նայել Նրա մաքուր, բարի և սիրող աչքերին: Այդ ժամանակից ի վեր, ես այլևս չեի ուզում ապրել առանց Տիրոջ այս ուրախության:

Առավոտյան արթնանալիս, ես արդեն առավոտյան երկրպագության ուժեղ ցանկություն էի զգում, որպեսզի կրկին վերապրեմ Աստծո հետ հաղորդակցվելու փորձը: Հետո ամբողջ օրվա ընթացքում ես հանդարտ աղոթում և օգնություն էի խնդրում, որպեսզի Սուրբ Հոգին ազդի իմ մտքերի վրա՝ մարդկանց հետ շփվելիս, որպեսզի ուսուցման և հաղորդակցման ընթացքում կարողանամ ծառայել լավ օրինակ:

Երբ երեխան ուշադրություն էր պահանջում և իրեն անվայել պահում, Աստված ինձ ուժ և իմաստություն էր տալիս կարգավորել այդ: Այդ ժամանակից ի վեր իմ աշխատանքային օրերը լցված են Արարչի ներկայությամբ: Նա բառացիորեն օգնում է ինձ առօրյա կյանքում: Առավոտյան և օրվա այլ ժամերին ես աղոթում եմ Սուրբ Հոգու համար: Դա նման է, թե մարդը կարծես մոտ է երկնքին, և արդեն կարող է ճաշակել, թե ինչ կլինի այնտեղ:

Գրքույկը կարդալիս մտքիս եկավ, որ լավ կլիներ, որ իմ աշակերտները դպրոցում նույնպես վերապրեն նման փորձ: Ես դասավանդում եմ տասից տասնհինգ տարեկան երեխաներին Ավստրիայի Ֆորալբերգ քաղաքի մեր «Եղիա» աղվենտիստական դպրոցում: Ուստի ես աղոթեցի, որ Աստված ինձ տա նման հնարավորություն: Շատ շուտով դրանից հետո ես իմ ամենանշանավոր փորձառություններից մեկն ունեցա՝ թե ինչպես Սուրբ Հոգին կարող է գործել երիտասարդների սրտերում» :

13-ամյա Ռուֆիանը և Սուրբ Յոզիկ

«Այս փորձառությունն սկսվել էր Սուրբ Յոզու մասին գրքույկը կարդալուց մեկ տարի առաջ: Մեր դպրոց եկավ մի նոր աշակերտ և մի քանի օրվա ընթացքում մեր խաղաղ օազիսը վերածվեց կոպիտ վիճաբանությունների սենյակի: Այդ տասներեք տարեկան տղան այն ժամանակ բոլոր երեխաներից ամենաբարձրահասակն և, համապատասխանաբար, ամենաուժեղն էր: Այն շատ բաներն, որոնք աշակերտներն արդեն յուրացրել էին ուսումնական տարվա ընթացքում, և բոլոր հրաշալի ձեռքբերումները, կարծես անհետացան մի ակնթարթում:

Թող նա ինքը պատմի այդ մասին. «Երբ եկա իմ ներկայիս դպրոց, ես գաղափար չունեի, թե ինչ է ինձ սպասում: Ուսման իսկ երկրորդ օրը ես թույլ տվեցի ինձ հրահրել, հետո գրգռվեցի և սկսեցի ծեծկռտուք դասընկերոջ հետ: Ես հարվածել նրան, թեև նա ինձանից շատ ավելի թույլ էր, ապա վիրավորեցի նրան և այլևս չէի ուզում տեսնել նրան: Յետագայում ես հասկացա իմ սխալը և ներողություն խնդրեցի, ինչպես որ միշտ արել եմ նախկինում: Դրանից հետո ես ունեցա զրույց տնօրենի հետ: Յաջորդ ամիսների ընթացքում ես զգացի, որ ինչ-որ բան է կատարվում ինձ հետ: Չարմանալին ա՛յն է, որ նախկինում դա ինձ հետ երբեք տեղի չի ունեցել, թեպետ ես հովվի որդի եմ: Ես սկսեցի ավելի շատ ժամանակ անցկացնել Յիսուսի հետ»:

«Ես հասկացա, որ այս երիտասարդը հատուկ ուշադրության կարիք ունի: Նա գիտակցում էր իրա թերությունները, զղջում էր դրանց մասին, փորձում նորից, բայց իր ուժերով չէր կարողանում երկարաժամկետ հաջողություն ունենալ: Սկզբում հազիվ թե մի օր անցներ, որ նա չներգրավվեր մենամարտի մեջ, բայց հետագայում իրավիճակը աստիճանաբար լավացավ: Վեց ամիս անց նա ասաց, որ իր կարծիքով հենց աղոթքներն են նրան մոտեցրել Աստծուն: Միևնույն ժամանակ, նա առավոտյան սկսեց աղոթել ուժ ստանալու համար: Աստիճանաբար կատաղության նոպաները և կռիվները ավելի քիչ հաճախակի դարձան:

Արդեն տասնմեկ ամիս էր անցել մեր դպրոց նրա տեղափոխվելու պահից, և արդեն նկատվում էին շատ բարելավումներ: Այնուամենայնիվ միշտ չէր, որ նրա զայրույթը, հայիոյանքը, պոռթկումները և բռունցքները վերահսկողության տակ էին մնում: Դա միանգամայն բնական էր՝ նա փորձում էր հաղթել սեփական ուժերով և հասկացողությամբ: Երբեմն դա աշխատում էր, իսկ երբեմն՝ ոչ: Մեր աղոթքները բերել էին որոշ արդյունքներ, սակայն նրա մտածողությունը դեռ սխալ էր և բացակայում էր Սուրբ Յոզու վորափոխող ուժը :

Ի՞նչ օգուտ, եթե մարդը տեսնում է իր սխալները, փորձում վերահսկել իր բնավորությունը, և հաջորդ պահին կրկին ձախողվում է: Յենց այն պահին, երբ ես հասկացա, որ փակուղում եմ, ես ստացա այդ գրքույկը: Դա տեղի ունեցավ ճիշտ ժամանակին: Յետո ես հասկացա, թե ինչն է մեզ պակասում Սուրբ Յոզու զորությունը: Մենք այնքամ նրանին օգնություն չէ՛նք խնդրել:

Քանի որ «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գրքի լուրը դիպել էր իմ սրտին, ես համարձակություն հավաքեցի և հարցրեցի տղային, թե

արդյոք նա երբևէ աղոթել է Սուրբ Հոգու համար: Ոչ, ասաց նա, երբեք չի աղոթել: Հետո փորձեցի արթնացնել նրա հետաքրքրությունը գրքույկի նկատմամբ, բայց սկզբում այն չտվեցի նրան, մտածելով, որ նա ինքն իսկապես պետք է դա ցանկանա: Եվ շատ շուտով նա, իրոք, ինդրեց գրքույկը:

23.

Կրկին, իր իսկ խոսքերով. «2012 թվականի նոյեմբերին իմ ուսուցիչը ինձ տվեց «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գրքույկը: Ես անհամբերությամբ սկսեցի կարդալ այն: Այդ ժամանակ ես դեռևս իսկապես ծանոթ չէի Սուրբ Յոզու աշխատանքին»:

Առաջին օրը նա արդեն կուլ տվեց գրեթե երկու գլուխ, իսկ հետո ինձ հարցրեց, թե քանի անգամ եմ ես կարդացել այն: Նա անմիջապես նորից սկսեց կարդալ գլուխները և ցանկացավ անել այնպես, ինչպես առաջարկվում էր գրքույկում. կարդալ այն վեցից տասը անգամ:

Այդ ժամանակից ի վեր շատ բան փոխվեց: 2012-ի դեկտեմբերից ի վեր այլևս ոչ կռիվներ կամ ոչ էլ վեճեր չի եղել, ես դժվարությամբ էի հավատում դրան: Տղաները, որոնց նա ամեն օր ծեծում էր, դարձան նրա ընկերները, և նրանք միջև հաստատվեց ներդաշնակ հարաբերություններ: Դեռահասը լիովին փոխվել էր, դարձավ քաղաքավարի և նույնիսկ բարեհամբուր, իսկ նրա երբեմնի ագրեսիվ բնույթում տիրեց խաղաղասիրությունը: Նրա դասընկերները կարող են հաստատել, որ դա Աստծո ազդեցությունն էր: Նա թույլ է տալիս, որ Աստված գործի իր մեջ, ուստի դրա պտուղները երևում են ամեն օր: Ի փառս Աստծո, ուզում եմ նշել, որ տղան որոշեց մկրտվել 2013 թվականի հունիսին: Մի թե դա Սուրբ Յոզու ազդեցությունը չէ...

Ես միշտ մտածել եմ, որ կարող եմ երեխայի հետ գլուխ հանել, ստիպել նրան խելքի գալ: Համբերությունը, ուշադրությունը և շատ խոսակցությունները կանեն դա, բայց այս տղայի դեպքում դա պարզապես երկարաժամկետ հեռանկարում չաշխատեց: Աստված ստիպված միջամտեց և սովորեցրեց ինձ, որ հենց իր Յոզին է, որ անհնարինը հնարավոր է դարձնում: Մի օր, երբ այս տղան, հուսով եմ, կհայտնվի երկնքում, ես կիմանամ, որ դա արեց Աստված: Երբ իմ իմաստությունը սպառվեց և վերջապես հասկացա, որ չեմ կարող առաջնորդել այս անչափահասին, այն ժամանակ Տերը սկսեց արմատականորեն ազդել նրա վրա: Ես շատ ուրախ եմ տեսնել, որ Աստծո համար անհույս դեպքեր չկան» (Ս. Պ.):

Աղոթք. Երկնային Հայր, ես շնորհակալ եմ քեզ Սուրբ Յոզու անգնահատելի պարգևի համար: Խնդրում եմ ներիր ինձ Սուրբ Յոզին անտեսելու համար: Օգնիր ինձ այսուհետ՝ մեծագույն հարգանքով վերաբերվել նրան: Խնդրում եմ իմ ամենօրյա կյանքը բարձրացնել նոր մակարդակի: Խնդրում եմ, գործիր իմ մեջ այնպես, որ ես ամեն օր Սուրբ Յոզին խնդրեմ: Հիսուսն ամեն օր Սուրբ Յոզի էր խնդրում, խնդրում եմ օգնիր ինձ հետևել նրա օրինակին:

24.

**Ձեր խօսքը ամեն ժամանակ շնորհքով՝ աղով համեմած լինի,
որ գիտենաք թե ինչպես արժան է ձեզ ամեն մեկին
պատասխան տալ:**

Կող. 4:6

Անձնական մտքեր և քննարկման ուղեցույց

1. Սուրբ Հոգու ծառայության մասին ի՞նչ ուսմունքներ կարող ենք սովորել թախմորի առակից:

ա) Ինչպե՞ս է տեղի ունենում մեր բնավորության վերափոխումը:

բ) Ի՞նչ է նշանակում Հիսուսի «Առանց ինձ ոչինչ չես կարող անել» խոսքերը՝ մեր բնավորությունը վերափոխելու համար:

գ) Ի՞նչ ենք հասկանում, թե ինչպես է Սուրբ Հոգին գործում մեր բնավորությունը վերափոխելու համար:

2. Հիսուսը նկարիչ է, իսկ մենք նրա նկարն ենք: Ի՞նչ դասեր կարող ենք քաղել այս մտքից:

Մեր աղոթքի ժամանակը

- Կապնվեցք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ և քննարկեք այս թեման:
- Աղոթեք ձեր աղոթքի զուգընկերոջ հետ.
 1. Որ մենք մշտական աճ ունենանք՝ Աստծո ակտիվ շնորհով:
 2. Որ մենք մշտապես գիտակցենք, որ վերափոխող ուժը գալիս է մեզանից դրսից, այլ ոչ թե մեր ներսից, որքան էլ միգուցե, կամքով ուժեղ լինենք:
 3. Որ մեզ վերափոխող Սուրբ Հոգու գործությունը գնալով ավելի ակնհայտ դառնա մեր կյանքում:
 4. Որ մենք գիտակցաբար տարբերակենք Աստծո վերափոխող գործությունը այլ մարդկանց վրա:
 5. Որ մենք կարողանանք օգնել մարդկանց, երբ Աստված կցանկանա մեզ օգտագործել որպես Իր օգնական:

ԳԼՈՒԽ 2

ՀԱՆՁՆՎԵԼ ՀԻՍՈՒՄԻՆ

**Արդյո՞ք ես կորցնում եմ իմ սեփական կամքը:
Ես կդառնամ ավելի ուժեղ:
Ի՞նչը կարող է խանգարել ինձ հանձնվել Հիսուսին:
Արդյո՞ք Աստծուն հանձնվելը նշանակում է, որ մենք պետք է
հրաժարվենք սեփական կամքից:**

Մենք չենք կարող բավարար ընդգծել այս հուսադրող ուղերձը՝ մենք փրկվում ենք հավատքով (Հովհ. 3:16, Գործք 16:31 և այլ տեղեր): Աստվածաշնչյան հավատի հիմնական հատկությունը վստահությունն է: Նա, ով վստահում է Հիսուսին, ինքն իրեն կվստահի Քրիստոսին: Սա նշանակում է, որ մենք փրկված ենք, քանի որ մեզ Աստծուն ենք վստահում Հիսուս Քրիստոսի միջոցով: Մեր դյուրահավատ հանձնվելը՝ ճշմարիտ հավատքի հստակ, տեսանելի նշանն է:

«Լիակատար հանձնվելը փրկության և վերածնունդի բանալին է, մեղքի և գայթակղությունների նկատմամբ հաղթանակի, Սուրբ Հոգու լիության բանալին է»: 21

«Նրանք, ովքեր ընդունում են Քրիստոսին՝ Նրա խոսքի համաձայն և իրենց հոգիները և կյանքը հանձնում են Նրա խնամքին, կգտնեն խաղաղություն և անդորր: Այս աշխարհում ոչինչ չի կարող նրանց վշտացնել, քանի որ Հիսուսի ներկայությունը նրանց երջանիկ է դարձնում: Կատարյալ ներդաշնակության մեջ կատարյալ խաղաղություն կա»: 22 Սուրբ Հոգին պսակադիր պարզեն է, որը Հիսուսը տալիս է իր աշակերտներին: Աստված սրանից ավելին չի կարող տալ: Սուրբ Հոգին այն պարզեն է, որն իր հետ բերում է մնացած բոլոր պարզանքները: «Բայց ինչպես յուրաքանչյուր այլ խոստում, այն տրվում է որոշակի պայմաններով: Կան շատերը, ովքեր հավատում են և հայտարարում են, որ հավակնում են Տիրոջ խոստմանը, նրանք խոստում են Քրիստոսի **մասին** և Սուրբ Հոգու **մասին**, բայց դրանից ոչ մի օգուտ չեն ստանում, քանի որ իրենք չեն հանձնում իրենց հոգին Աստծո առաջնորդության և վերահսկողությանը» 23:

21 Garrie F. Williams, How to Be Filled With the Holy Spirit and Know It, German version (Lüneburg, 2007), p. 78.

22 Է. Գ. Ուայթ, «Դարերի փափագը», էջ. 331

23 Նույն տեղում, էջ 672.

27.

Այս պարզևը ստանալը կապված է որոշակի պայմանների հետ: Մենք հաճախ խոսում ենք Քրիստոսի և Սուրբ Հոգու մասին, և այդուհանդերձ ոչ մի օրհնություն չենք ստանում: Ինչո՞ւ: Մենք ամբողջությամբ չենք հանձնվում Նրան, որպեսզի Նա կարողանա առաջնորդել մեզ: Շատերը չեն հանձնվել Աստծուն, հաճախ անտեղյակության պատճառով, այլ փոխարենը իրենց կյանքն իրենց ձեռքն են վերցրել: Սա կարող է լինել Սուրբ Հոգու բացակայության հետևանք: «Բոլորը կարող են վստահ լինել, որ փոքր բաներում հավատարմությունը վկայում է ավելի մեծ պարտականությունների կատարման պիտանիության մասին: ...

«(Եթե դա չի արվում), նա չի կարողանում ձեռք բերել շնորհը, զորությունը, բնավորության ուժը, որը ձեռք է բերվում անվերապահ հանձնման միջոցով»: 24

Իմ ճամփորդությունը դեպի Հիսուսին հանձնվելը

Ես երեսուներեք տարեկան գործարար էի, երբ հանկարծ մահացավ իմ հովիվ ընկերը: Դա ինձ մոտ հարց առաջացրեց. ի՞նչ կլինի, եթե Աստված կանչի ինձ հովվության: Ես դա ընդհանրապես չէի ուզում: Մի ամբողջ շաբաթ իմ մեջ կատաղի պայթար էր ընթանում: Ես բանակցում էի Աստծո հետ և՛ առավոտյան, և՛ կեսօրերին, և՛ երեկոյան: Ամեն անգամ ես բացատրում էի Նրան, թե ինչու ես չեմ ուզում դառնալ ծառայող, և ինչ կարող եմ անել դրա փոխարեն: Պետք է խոստովանեմ, որ նույնիսկ մեկ շաբաթ անց, Աստված, ըստ երևույթին, չի լսել իմ առարկությունները: Երբ ես ծնկի եկա անկողնուս մոտ և այլևս չէի գտնում որևէ փաստարկներ, իմ գլխում ծագեց մի մեղմ միտք. «Աստված քեզ սիրում է»: Եվ ես մտածեցի. «Այո, ես հավատում եմ դրան»:

Մի քանի րոպեյվա ընդացքում Աստծո սիրո հանդեպ վստահությունն դրդեց ինձ ամբողջովին հանձնվել Տիրոջը: Դրանից հետո իմ հոգում լիակատար խաղաղություն տիրեց: Ի դեպ, մեկուկես տարի անց Տերը կանչեց ինձ դառնալ հովիվ: Այսօր ես երախտապարտ եմ Նրան դրա համար: Դա Նրա անսահման սերն ու իմաստությունն էր, որն ինձ ցույց տվեց բոլորովին այլ ճանապարհ, քան այն, որն իմ մտքումն էր: Ետ նայելով, ես հստակ տեսնում եմ, որ այն հանձնվելը մեծ օրհնություններ բերեց իմ կյանք: Աստված առաջնորդեց ինձ իմ կյանքում լավագույն հնարավոր ճանապարհով:

Ինչու՞ հանձնվել:

Հանձնվել տերմինը բառացիորեն բացատրված է «Քայլեր դեպի Քրիստոս» գրքում. «Աստված ցանկանում է մեզ բժշկել, ազատ արձակել մեզ: Բայց քանի որ սա պահանջում է ամբողջական վերափոխում, մեր ամբողջ բնույթի նորացում, մենք պետք է ամբողջությամբ հանձնվենք Նրան: ...

28.

...Նա մեր առջև դնում է օրհնության այն բարձրությունը, որին Նա ցանկանում է հասցնել մեզ՝ Իր շնորհի միջոցով: Նա հրավիրում է մեզ հանձնվել Իրան, որպեսզի Նա կարողանա գործել մեր մեջ: Մեզ մնում է ընտրել՝ կազատվե՞նք մեղքի գերությունից, Աստծո զավակների փառահեղ ազատությունը կիսելու համար»: 25

Մեր հանձնվելը Աստծուն մեծ օրհնություններ է բերում: Նա հրավիրում է մեզ հանձնվել Նրան, քանի որ Նա ցանկանում է բժկել մեզ և ազատել մեզ: Ինչի՞ց:

Յուրաքանչյուր ոգ, ով հրաժարվում է իրեն տալ Աստծուն, գտնվում է մեկ այլ ուժի վերահսկողության տակ: Նա չի պատկանում իրեն: Նա կարող է խոսել ազատության մասին, բայց Նա գտնվում է ամենասարտաճմլիկ ստրկության մեջ: Նրան թույլ չեն տալիս տեսնել ճշմարտության գեղեցկությունը, քանի որ նրա միտքը գտնվում է սատանայի վերահսկողության տակ: Մինչդեռ Նա ինքն իրեն շոյում է, որ հետևում է իր սեփական դատողությանը, Նա հնազանդվում է խավարի իշխանի կամքին: Քրիստոսը եկավ հոգուն ազատելու մեղքի ստրկությունից: «Արդ, եթե որդին ազատի ձեզ, դուք իսկապես ազատ կլինեք»: «Որովհետեւ կեանքի հոգու օրենքը Յիսուս Քրիստոսումն՝ ազատեց ինձ մեղքի եւ մահի օրենքիցը»: (Յոհն. 8:2) 26

«Կյանքի Յոգու օրենքը Սուրբ Յոգու կենարար զորությունն է: ... Յոգին կյանք և ազատություն է բերում, ի տարբերություն մեղքի օրենքի, որն առաջացնում է միայն մահ և դատապարտում»: 27

Երբ Յիսուսին թույլ ենք տալիս առաջնորդել մեր կյանքը, ապա Նա կարողանում է ազատել մեզ մեր «ես»-ի բռնակալություններից (Նախանձ, վրդովմունք, կռվարարություն, ազահություն, հակում, զայրույթ, հպարտություն, ամբարտավանություն, հուսահատություն, թերարժեքության բարդույթներ և այլն): «Այն փոփոխության մեջ, որը տեղի է ունենում, երբ հոգին հանձնվում է Քրիստոսին, կա ազատության բարձրագույն զգացում»: 28 Յիշեք. որ յուրաքանչյուր մարդ ամենամեծ խնդիրը հենց ինքն է: Դուք ձեր ամենամեծ խնդիրն եք: Միայն Աստված է կարող առաջնորդելու մեզ դեպի իրական ազատություն:

Բայց գոնջարը կարող է աշխատել միայն իր ձեռքում եղած կավի հետ: Ահա թե ինչու է պետք հանձնվել Աստծուն: Ահա թե ինչպես է Աստված ցանկանում մեզ ազատել մեղքի իշխանությունից և աստվածային առաջնորդություն և պաշտպանություն տալ մեզ:

«Աստված ցանկանում է բժկել մեզ, ազատել մեզ: Բայց քանի որ սա պահանջում է մի ամբողջ կերպարանափոխում, մեր ամբողջ բնույթի նորացում, մենք պետք է ամբողջությամբ հանձնվենք Նրան»: 29

«Մեր բոլոր ուժերի հանձնումը Աստծուն զգալիորեն հեշտացնում է կյանքի խնդիրները: Այն թուլացնում և դադարեցնում է բնական սրտի կրքերի հետ հազարավոր մարտերը»: 30

25 Է. Գ. Ուայթ, «Քայլեր դեպի Քրիստոս» (Nampa, ID: Pacific Press, 1999), էջ. 43, 44.

26 Է. Գ. Ուայթ, «Դարերի փափագը», էջ. 466.

27 Seventh-day Adventist Bible Commentary, Vol.6, p. 560 to Rom. 8,2

28 Է. Գ. Ուայթ, «Դարերի փափագը», էջ. 466.

29 Է. Գ. Ուայթ, «Քայլեր դեպի Քրիստոս», էջ. 43.

30 Ellen G. White, My Life Today (Hagerstown, MD: Review and Herald, 1999), p. 6.

Ի՞նչ է ասում Աստվածաշունչը հանձնվելու մասին

Հռոմեացիս 6:13-ում ասվում է. «Եւ ձեր անդամները անիրաւութեան գործիք մի ներկայացնէք մեղքին. այլ ձեր անձերը ներկայացրէք Աստուծուն՝ ինչպէս մեռելներից կենդանացածներ, եւ ձեր անդամներն արդարութեան գործիք՝ Աստուծուն»: Ըստ այս տեքստի՝ հանձնվել նշանակում է ներկայացնել մեզ Աստուծուն և դնել մեզ Նրա տրամադրության տակ:

Քրիստոնեական հեղինակ Հաննա Վ. Սմիթը այս տեքստը մեկնաբանում է հետևյալ կերպ. «Ինչ-որ մեկին ինչ-որ բան քանձնելը, դա նշանակում է փոխանցել այն այլ ձեռքեր, ինչ-որ մեկի տիրապետմանն ու կառավարմանը: Հանձնել մեզ Տիրոջը Նույնը է նշանակում: Աստված իրավունք է ստանում վերահսկել մեզ, մենք պատկանում ենք Նրան: Սա նշանակում է, որ մենք մերժում ենք ինքներս մեզ և մեր կամքը հանձնում Նրան» 31

Հռոմեացիս 12:1-ում ասվում է. «Արդ աղաչում եմ ձեզ, եղբարք, Աստուծոյ ողորմութիւնովը, որ ձեր մարմինները ներկայացնէք կենդանի, սուրբ եւ Աստուծոյ ընդունելի պատարագ, որ է ձեր բանաւոր պաշտօնը»: Ըստ այդ հատվածի, ի՞նչ պատճառով ենք մենք կանչված հանձնվելու Աստուծուն: «Աստծո ողորմածությամբ»: Հանձնվելը մեր պատասխանն է սիրո Աստծո ողորմածությանը:

Հանձնվել նշանակում է ամբողջովին մեզ տալ Աստծո ձեռքը, լինել Նրա տրամադրության տակ, հանձնել Նրան մեր կյանքը որպես պատառակ, ոչ թե որպես Հին Կտակարանյան պատառակ, որը այրվուն էր, այլ որպես կենդանի պատառակ, որը հանձնման պահից ապրում է Նրա համար: Հետադարձ հայացք նետելով իմ կյանքին, կարող եմ ասել, որ մինչ հանձնվելս ինձ թվում էր, որ հանձնվելը մի մեծ զոհաբերություն է: Հետագայում ես հասկացա, որ դա ոչ թե զոհաբերություն է, այլ անսահման օրհնություն :

Յոհաննես Մազերը մեկնաբանում է. «Հանձնվելը, հնազանդվելը, նվիրվելը Աստծո կամքին լուրջ և վեհացնող հասկացություններ են: Հանձնումը ոչ մի կապ չունի զգացմունքների կամ տրամադրությունների հետ: Դա նշանակում է նվիրվել մեզ այն Աստուծուն, որին մենք սիրում ենք»: 32

Բ Կորնթացիս 5.15-ում ասվում է, թե որն է հանձնման արդյունքը. «Եւ ամենի համար մեռաւ, որ կենդանի լինողները այլ եւս ոչ թե իրանց անձերի համար կենդանի լինեն, այլ նորա համար՝ որ իրանց համար մեռաւ, եւ յարութիւն առաւ»: Հանձնվել նշանակում է ապրել Հիսուսի համար:

Ապրել հանուն Հիսուսի չի նշանակում պարզապես ծառայել Նրան լիաժամկետ, այլ «Ամեն ինչ որ էլ անէք խօսքով կամ գործով, ամենը Տեր Յիսուսի անունովն արէք, գոհութիւն տալով Աստուծուն եւ Հօրը նորա ձեռովը» (Կող. 3.17):

31 Hanna W. Smith, Christsein täglich (To Be a Christian Daily) (Ասլար, 1994), էջ. 38.

32 Յոհաննես Մազեր, Unser grüßtes Bedürfnis (Մեր ամենամեծ կարիքը) (Լուսեբուրգ, 2011), Ս. 47, 48:

30.

Չարիզ Թ. Ստադը ասաց. «Եթե Հիսուս Քրիստոսը Աստված է և Նա մահացել է ինձ համար, ապա իմ կողմից Նրա համար բերած ոչ մի զոհաբերություն չափազանց մեծ չի լինի»: 33 Այդ մարդն անում էր այն, ինչ ասում էր: Նա Անգլիայի բարձրակարգ մարզիկ էր: Երբ Նա քրիստոնյա դարձավ, ապա հրաժարվեց իր կարիերայից, նվիրաբերեց իր միլիոնները միսիոներական գործին և գնաց որպես միսիոներ Չինաստան, իսկ հետագայում՝ Հնդկաստան և Աֆրիկա: Նրա հիմնադրած միսիոներական հասարակությունը դեռևս ակտիվ գործում է, այնտեղ աշխատում են 1800 միսիոներներ ամբողջ աշխարհում: Նա իր կյանքը հանձնեց Հիսուսին:

Հիսուսն իրեն տվեց մեզ և մեզ համար

Պետք է անտեսել մի էական փաստ. հանձնվելը միակողմանի գործ չէ: Հիսուսն առաջինը իրեն մեզ տվեց: Նա մեզ տվեց այն ամենը, ինչ կարող էր տալ Աստված, և մեզ նույնպես հրավիրում է տալ ամեն ինչ, ինչ մենք կարող ենք տալ: Խոսքը ամեն ինչն ամեն ինչի դիմաց փոխանակելու մասին է: Միայն թե Աստծո «ամեն ինչի» և մեր «ամեն ինչի» միջև մի ահռելի տարբերություն կա: Այնուամենայնիվ, ոչ ոք չի կարող տալ ավելին, քան այն ամենը, ինչ ունի:

- ▶ Հանձնվելը հրաշալի հարաբերությունների է բերում Հիսուսի և Հոր հետ: (Դուք բնակութիւն կանենք Նրա մօտ Հովհ. 14:23, Հիսուսը կհայտնվի ձեզ – Հովհ. 14:21):
- ▶ Հանձնվելու միջոցով մենք հասնում ենք ճշմարտության իմացությանը: (Հովհ. 7:17 - Եթե մեկը կամենում է նորա կամքն անել, նա կ'հիմանայ այս վարդապետութեան համար,...):
- ▶ Հանձնվելու միջոցով մենք ստանում ենք աղոթքի մեծ ուժ: (1 Հովհ. 3:22 - Ինչ էլ որ ինդրենք, կստանանք):
- ▶ Հանձնվելը կատարյալ ուրախության ճանապարհն է: (Հովհաննես 15:11 - Ձեր ուրախությունը լցուած կլինի):
- ▶ Հանձնվելը առատ կյանքի բանալին է: (Հովհ. 10:10; Եփ. 3:19):
- ▶ Հանձնվելը հիմքն է, որպեսզի Աստված կարողանա գործի իմ կյանքում: (Հովհ. 7:38 - կենդանի ջրի գետերի, Հովհ. 14:12 - ավելի մեծ գործեր անելու, Հովհ. 15:4,5 շատ պտուղների):
- ▶ Սատանային արգելված է մուտքը նրանց, ովքեր հանձնվել են Աստծուն: (Ա Հովհ. 5:18 - չարը նրան չի դիպչում, առանց Աստծո հատուկ թույլտվության, ինչպես Հորի դեպքում: Ամեն ինչ լինում է ի բարի և երբեք չի գերազանցում նրան, ինչը մենք կարող ենք տանել):

33 Norman B. Grubb, Charles Studd, Kein Opfer zu groß (No Sacrifice Is Too Great), "Introduction."

31.

Հանձնվելու հինգ մակարդակ

Մի հեղինակ այսպես է նկարագրում հանձնման հինգ մակարդակները.

- ▶ Գումար տալը՝ հանձնվելու ամենացածր մակարդակն է:
- ▶ Հաջորդը ժամանակի հանձնումն է:
- ▶ Հետո գալիս է մեր ուժերի և հմտությունների հանձնումը, մեր ծառայությունը:
- ▶ Դրանից հետո, մեր բոլոր մտավախությունների և հույսերի հանձնումը, որը ներառում է այն ամենը, ինչը խոսվել էր նախկինում:
- ▶ Մեր ամբողջ եռության հանձնումը նշանակում է մեր կամքն ու կյանքը լիովին հանձնել Հիսուսին: 34 Այս վերջին կետը նկարագրում է իրական հանձնվելը:

Հիանալի է, երբ մենք հանձնվում ենք մեր երկնային Հորը, քանի որ վստահում ենք Նրա սիրուն և թույլ չենք տալիս, որ այնքան հեռանանք, ինչպես անառակ որդին՝ Հիսուսի առակում: Նա կապիտուլյացիայի ենթարկվեց, երբ հասավ իր կյանքի վերջին հորիզոնականին, և միայն դրանից հետո որոշեց վերադառնալ տուն: Երբ նա մոտեցավ իր ծնողների տանը, հայրը վազեց նրան ընդառաջ և ձեռքերով գրկեց նրան: Նա լիովին ընդունեց նրան որպես իր որդի: Միայն դրանից հետո որդին հստակ հասկացավ իր հոր սերը: Սա նրա կապիտուլյացիան վերածեց սիրո հանձնման:

Ողբերգական միջադեպ

Ֆրանսիայում տեղի ունեցած մի ողբերգական միջադեպը լավ օրինակ կծառայի: Հարուստ ֆրանսիացու կինը կիսվեց իր գաղտնիքով. նա իր հետ կրում էր թույնով մի շիշ՝ մտադրվելով ինքնասպան լինել՝ ընտանեկան խնդիրների պատճառով: Նա ասաց. «Հենց երեկ ես բողոքեցի ամուսնուս, բայց նա զարմացած և տարակուսած պատասխանեց. «Էլ ի՞նչ ես ուզում: Դու ունես իմ չեկային գրքուկը (նկատի ունեւում, որ իր տրամադրության տակ ունեւ ամուսնու փողը), դու ունես իմ տունը, դու ուտում ես իմ սեղանին: Դու ունես ամեն ինչ, ինչը կարող է առաջարկել բարգավաճումն ու պաշտոնը և դու դեռ դժգոհում ես»: «Ես ասացի նրան, - շարունակեց կինը, - ես ուզում եմ, որ քո սիրտը պատկանի ինձ, ուզում եմ, որ դու սիրես ինձ»: Ինչին նա բացականչեց. «Դու չես կարող դա պահանջել: Դու գիտես, որ իմ սիրտը պատկանում է այլ կնոջ: Իմ ամբողջը քոնն է, բայց դու չես կարող պահանջել իմ սիրտը, իմ սերը»: 35

Ոչ մեկ, ով սիրում է մեկ ուրիշին, չէր ուրախանա նման պատասխանով: Այդ կնոջը չէր հետաքրքրում ամուսնու նյութական բարիքները, նրա համար նշանակություն ուներ, որ ամուսնու սիրտն իրեն պատկանի:

«Մեր վեհ Տերը ինձանից ոչինչ չի պահանջում: Նա ցանկանում է իմ սիրտը: Հիսուսը չի ցանկանում իմ ժամանակի կամ իմ ունեցվածքի մի ինչ-որ մասը, ոչ էլ իմ տաղանդների ու ունակությունների մի ինչ-որ

մասը»: 36 Նա ցանկանում է, որ ես ինձ ամբողջությամբ նվիրեմ Իրեն, որովհետև Նա սիրում է ինձ և ցանկանում է, որ ես երջանիկ լինեմ:

Մենք պետք է հանձնենք ինքներս մեզ և այն ամենը, ինչ ունենք, Աստծո խնամքին, հոգատարությանը, առաջնորդությանը և կամքին: Սա է մեր խելամիտ ծառայությունը, որին կանչված ենք Հռոմեացիս 12: 1 - ում:

34 Dean M. Kelley, "How Adventism Can Stop Growing," Ministry, February 1983, p. 4.

35 Oswald Smith, The Man God Uses (New York: The Christian Alliance Publishing Company, 1925), p. 26.

36 Johannes Mager, Unser grüßtes Bedürfnis (Our Greatest Need) (Lüneburg, Werner E. Lange, 2011), S. 48.

32.

Երբ Աստծո խոսքը ասում է լիակատար նվիրվածության մասին, որպես «[Սա է] ձեր խելամիտ ծառայությունը», ապա դա նշանակում է, որ Աստծուն հնազանդվելը ամենախելամիտ բանն է, ինչը մենք կարող ենք անել: Ի՞նչը կարող է ավելի խելամիտ լինել, քան հիվանդության ժամանակ հանձնվել հմուտ բժշկի ձեռքը: Ի՞նչը կարող է ավելի խելամիտ լինել, քան վստահել փորձառու ուղեցույցին, երբ կորել ենք:

Ամբողջական հանձնումը կորուստ չէ, այլ հսկայական ձեռքբերում: Համեմատ Աստծո ես աղքատ, հիմար և անօգնական են: Մի՞թե խելամիտ չէր լինի վստահվել Աստծո ձեռքը: Ես պետք է վստահեմ Նրան, ով ստեղծել է ինձ, ով ցանկանում է ապրել իմ սրտում, սիրում է ինձ, և կարող է հոգ տանել իմ բոլոր կարիքները: Մեր հանձնման շնորհիվ Աստծո անսահման սերն ու զորությունը մեր է դառնում: Դա է Աստծո կողմից առաջնորդված կյանքը:

Ամբողջական հանձնումը «առատությամբ կյանքի» սկիզբն է (Հովհ. 10:10), որը Հիսուսն առաջարկում է մեզ: Այս հանձնումը նաև հաղթանակ է բերում չարի նկատմամբ, ինչպես հաստատվում է Հայտնություն 12.11-ում. «Եւ նորանք յաղթեցին նորան՝ (1) Գառի արիւնովը եւ (2) իրանց վկայութեան խօսքովը. եւ (3) չ'սիրեցին իրանց հոգին մինչեւ ի մահ»: Սա ցույց է տալիս, որ մեղքը և Սատանային հաղթելու համար անհրաժեշտ է ամբողջական հանձնում, և սա լավագույն բանն է, ինչը մենք կարող ենք անել:

«Քրիստոսի առարկները» գրքում մենք կարդում ենք. «Թող ոչ ոք չասի, որ ես չեմ կարող շտկել իմ բնավորության արատները»: Եթե դուք գաք նման եզրակացությանը, դուք, անշուշտ, երբեք հավիտենական կյանք ձեռք չեք բերի: Անհնարիությունը կայանում է ձեր սեփական ցանկության բացակայության մեջ՝ եթե դուք չեք ուզում, ապա չեք էլ կարող հաղթել: Իրական դժվարությունն այն է, որ անտեղյակ սիրտը փչացած է և չի ցանկանում իրեն ենթարկել Աստծո վերահսկմանը»: 37 «Հիսուսին, ով հրաժարվեց երկնային փառքից՝ հանուն կորած մարդկության փրկության, Սուրբ Հոգին տրվեց առանց չափի: Այդպես Նա կտրվի Քրիստոսի յուրաքանչյուր հետևորդին, ով անվերապահորեն և ամբողջությամբ հանձնվում է Նրան և ով իր սիրտը տվել է Նրա ներկայության համար»: 38

Մենք այստեղ տեսնում ենք, որ.

* Սուրբ Հոգին բնակվում էր Հիսուսի մեջ առանց չափի:

* Նա ցանկանում է, որ մենք ապրենք իրեն լիակատար հնազանդությամբ, որպեսզի մեր մեջ նույնպես Սուրբ Հոգին բնակվի նույն չափով:

* Այդ իսկ պատճառով Հիսուսը պատվիրեց, «լցվել Հոգով»: Հունարեն բնօրինակ տեքստում սա նշանակում է. «Թույլ տվեք, որ դուք մշտապես և բազմիցս լցված լինեք Սուրբ Հոգով» (Տես Եփեսացիս 5.18):

* Նրա նպատակն է, որ մենք առատությամբ կյանք ունենանք (տես Հովհաննես 10.10, Կող. 2:10):

37 Է. Գ. Ուայթ, «Քրիստոսի առարկները», էջ. 331.

38 Է. Գ. Ուայթ, «Հիսուսի լեռան քարոզը» (Nampa, ID: Pacific Press, 1999), էջ. 20.

Անձնական մտքեր և քննարկման ուղեցույց

1. Որո՞նք են Սուրբ Հոգին ստանալու աստվածային պայմանները:

2. Ի՞նչ է նշանակում ամբողջական հանձնումը և ի՞նչ ազդեցություն է այն ունենում:

3. Ամբողջական հանձնումը հարցի լուծո՞ւմն է: Ի՞նչ օրհնություններ կարող ենք ստանալ դրա միջոցով:

4. Որո՞նք են հանձնման հինգ մակարդակները: Դրանցից ո՞ր մեկն է իսկական հանձնում: Խորհե՛քք ձեր հանձնման վերաբերյալ:

Մեր աղոթքի ժամանակը

- Կապնվեցք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ և քննարկեք այս թեման:
- Աղոթե՛ք ձեր աղոթքի զուգընկերոջ հետ.

1. Ավելի լավ հասկանալու համար, թե ինչ է նշանակում փրկվել հավատքով:

2. Շնորհակալություն հայտնե՛ք Աստծուն, որ դուք արդեն զգացել եք հանձնման օրհնությունները:

3. Որ Սուրբ Հոգին առաջնորդի ձեզ ձեր կյանքի ուղիով և ձեր կյանքի բոլոր որոշումներում:

**Ի՞նչը կարող է խանգարել մեզ հանձնվել:
Արդյո՞ք Աստծուն հանձնվելը նշանակում է, որ մենք պետք է
հրաժարվենք սեփական կամքից:**

Իմ դեպքում հանձնվելու խոչընդոտ էր հանդիսանում աշխատանքիս մասին մտահոգությունը: Ճիշտ ասած, ես անհանգստացած էի, որ հանձնվելուց հետո Աստված կկանչի ինձ դառնալ հովիվ:

Էդվին Օրրը բախվել է տարբեր խոչընդոտների: Դա նրան պարզ էր դեռ իր երիտասարդության տարիներին: Նա ասաց.

Ես ստիպված էի ամբողջությամբ հանձնվել Տիրոջը: ... Կյանքումս առաջին անգամ հասկացա, որ Աստված խոսում է ինձ հետ: Իմ սրտին խոսում էր Սուրբ Հոգին: Ես ասացի Տիրոջը, որ լիովին պատրաստ եմ ամեն ինչ հանձնել Նրան: Իմ սրտում մի ձայն հարցրեց. «Իսկ քո՞ սիրելի մեղքերը»: ... Ես խոստովանեցի դրանք և խոստացա երբեք չկրկնել: Ձայնը իմ սրտում շարունակեց. «Իսկ քո՞ կամքը»: Սա լրիվ անակնկալ էր ինձ համար: ... Այսպիսով, ես ասացի Տիրոջը. «Ես պատրաստ եմ գնալ ամենուր, որտեղ կամենաս, կամ մնամ տանը»: ... Հետո Աստծո Հոգին խոսեց ինձ հետ իմ հոգում փայփայվող կուռքի մասին՝ մի աղջկա, որին ես շատ սիրում էի: Տերը հարցրեց ինձ, թե արդյոք ես պատրաստ կլինեի հրաժարվել այս աղջկանից, եթե նա խնդրեր ինձ դրա մասին: Միանգամայն գիտակցեցի, որ իմ կամքը այս հարցում բարիկառուներ կղնի, քանի որ ես չէի ուզում նման զոհաբերության գնալ: ... Այս պահից Սուրբ Հոգին դադարեց խոսել ինձ հետ: Սիրտս միանգամից ահավոր դատարկվեց: Շուտով հասկացա դա, և նորից զգացի Հոգով լցվելու ցանկությունը: Այս անգամ ես ամբողջովին հանձնվեցի Տիրոջը: Ես պատրաստ էի հանձնել Նրան անգամ իմ կյանքի այս մասը: ... Իմ սիրտը լցվեց աննկարագրելի սիրով, ուրախությամբ և գորությամբ: ... Կյանքումս առաջին անգամ զգացի, որ իսկապես ճանաչում եմ իմ Աստծուն և Փրկչին, և որ քրիստոնեությունն ավելին է, քան վարդապետություն կամ փիլիսոփայություն»: 39

Աստված մեծ գործեր է կատարել Էդվին Օրրի կյանքի միջոցով:

Իմ դեպքում խոչընդոտը իմ աշխատանքն էր, մինչդեռ Էդվին Օրրի դեպքում դա աղջիկն էր: Ինչ էլ որ խոչընդոտներ ունենաք, եթե դեռ ամբողջությամբ չեք հանձնվել Տիրոջը, հանձնեք ինքներդ ձեզ և ձեր խնդիրը Նրա ձեռքը և Տերը մեծապես կօրհնի ձեզ:

39 J. Edwin Orr, Volle Hingabe (Full Surrender) (Kassel, 1965), S. 108ff., Կրճատ.

Տերը հարգում է մեր որոշումները

Եթե դուք ամեն ինչ իմանալիք, դուք կընտրեիք նույն ճանապարհը, որով Աստված ցանկանում է առաջնորդել ձեզ: Մենք կարող ենք հաղթահարել բոլոր մտավախությունները և վերապահումները, երբ լիովին հանձնվենք անսահման սիրող Աստծուն:

Աստված երբեք չի գործի մարդու ազատ կամքի դեմ: Մեր հրաշալի Աստվածը հարգում է մեր անհատականությունը: Ազատությունը Աստծո կողմից մեզ տրված ամենաթանկ պարգևներից մեկն է: Ահա թե ինչու Աստված սպասում է մեր համաձայնությանը և գործում է միայն այն ժամանակ, երբ մենք դա Նրանից խնդրում ենք: Ազատությունը աստվածային նախադրյալ է: Մերը կարող է զարգանալ միայն ազատության պայմաններում:

Արդյո՞ք Աստծուն հանձնվելը նշանակում է, որ մենք պետք է հրաժարվենք մեր կամքից:

Արդյո՞ք մենք ամբողջությամբ չենք կորցնում մեր կամքը, երբ հանձնվում ենք Աստծուն: Արդյո՞ք մենք չենք դառնում տիկնիկներ, որոնց Աստված կառավարում է անտեսանելի թելերով: Ո՛՞՞

Ինչո՞ւ ոչ: Որովհետև մեզ ամբողջությամբ հանձնելով Աստծուն, մենք փոխարինում ենք մեր հիմար, մոլորված, տգետ և անկատար կամքը Աստծո կատարյալ, փառահեղ և իմաստուն կամքի հետ: Մենք մեզ վստահում ենք Աստծո առաջնորդությանը:

Մենք հրաժարվում ենք ոչ թե մեր կամքից, այլ միայն դրա սխալ կիրառումից: Մենք պետք է հրաժարվենք մեր համառությունն դրսևորող կամքից, որը տարբերվում է Աստծո կամքից:

Էլեն Ուայթը գրել է. «Ինչ-որ մեկը կարող է ասել. «Մի թե ես չեմ կարող գործել ինքնուրույն, ի՞մ ձևով»: Ոչ, դուք չեք կարող գնալ ձեր սեփական ուղիով և մտնել երկնքի արքայությունը: Ոչ մի «իմ ուղի» այնտեղ չի լինի: Ոչ մի մարդկային ուղի տեղ չի գտնի երկնքի արքայությունում: Մեր ուղիները պետք է դառնան Աստծո ուղիները»: 40 (Տես նաև Ես. 53:6):

Նրանք, ովքեր հրաժարվում են առաջնորդվել Աստծո Խոսքով, ապրում են՝ հիմնվելով իրենց սահմանափակ բանականության վրա, այլ ոչ թե կախված «Աստծո առաջնորդությունից»: «Երբ մեր կամքը ներդաշնակ է Աստծո կամքին, այն մնում է անփոփոխ՝ ամենևին սխալ կլինի հրաժարվել դրանից»: 41

«Երբ մարդու կամքը համագործակցում է Աստծո կամքի հետ, այն դառնում է զորեղ: Այն, ամենը ինչ պահանջվում է անել Նրա պատվիրանների համաձայն, կարող է կատարվել Նրա ուժով: Նրա բոլոր պատվիրանները ներառում են դրանք կատարելու հնարավորությունները»: 42 «Երբ մենք թույլ ենք տալիս, որ Սուրբ Հոգին առաջնորդի մեզ, ապա մենք կաշկանդված կամ սահմանափակված չենք: Փոխարենը, մենք ապրում ենք առավելագույն ազատության մեջ, ինչպես գրված է 2 Կորնթ. 3:17 -ում. «... Որտեղ որ Տիրոջ Հոգին է՝ այնտեղ է ազատութիւն»: 43

40 Ellen G. White, The Review and Herald, February 23, 1892.

41 H. W. Smith, Christsein täglich (Being a Christian Daily), S. 73.

42 Ellen G. White, Christian Service (Hagerstown, MD: Review and Herald), p. 258.

Մեր հանձնման այլ օրհնությունները

Նրան, ով իրեն ամբողջությամբ կհանձննի Աստծուն, կղեկավարի աստվածային ձեռքը: Նա կարող է լինել համեստ և, ըստ երևույթին, անշնորհք. բայց եթե նա սիրառատ, վստահող սրտով հնազանդվի ամեն ինչում Աստծո կամքին, նրա ուժերը կմաքրվեն, կգորացվեն, կլցվեն էներգիայով, և նրա կարողությունները կավելանան: Երբ նա գանձեր քաղի աստվածային իմաստության դասերից, նրան կվստահվի սուրբ հանձնարարությունը, նա կկարողանա իր կյանքը դարձնել պատիվ Աստծո համար և օրհնություն աշխարհի համար: Եթե նա գանձեր հավաքի աստվածային իմաստության դասերից, նրան կվստահվի սուրբ հանձնարարություն, նա կկարողանա իր կյանքը դարձնել պատիվ Աստծո համար և օրհնություն աշխարհի համար: «Խօսքերիդ յայտնութիւնը լոյս է տալիս, եւ իմաստուն է անում պարզամիտներին»: (Սաղմոս 119:130)

Այսօր շատերը նույնքան են անտեսում Սուրբ Հոգու աշխատանքը սրտի վրա, որքան Եփեսոսի հավատացյալները. ընդ որում Աստծո խոսքում ոչ մի ճշմարտություն ավելի հստակ չի ուսուցանվում»: 44

Կյանքը աստվածային առաջնորդության ներքո

Արդյո՞ք դրան չի հակասում Առակաց 3:5,6-ում գրվածը. «Տիրոջն ապաւինիր քո բոլոր սրտովը, եւ քո հասկացողութեանը մի վստահիր: Քո բոլոր ճանապարհներումը ճանաչիր նորան, եւ նա կուղղէ քո ճանապարհները»:

Շատերը կարծում են, որ դա նշանակում է, որ նրանք պետք է անջատեն իրենց միտքը կամ, այլ կերպ ասած, անջատեն իրենց տրամաբանական կարողությունները: Ոչինչ ավելի սխալ չի կարող լինել: Աստված ցանկանում է, որ մենք օգտագործենք մեր բանականությունը: Նա մեզ հրավիրում է միավորել մեր բանականությունն իր անսահման մտքի հետ:

Արդյո՞ք Աստված Դանիելին և նրա ընկերներին, ովքեր իրենց ամբողջ սրտով հնազանդ էին ինչպես փոքր, այնպես էլ մեծ, բաներում, չտվեց տասնապատիկ ավելի մեծ իմաստություն: Աստված ցանկանում է, որ մենք առավելագույնս բացահայտենք մեր բանականության ողջ ներուժը և միաժամանակ միանանք նրա անսահման մտքի հետ:

Դա նման է նավիգացիոն սարքով մեքենա վարելուն: Մեքենան վարելու համար ես պետք է օգտագործեմ իմ ամբողջ բանականությունը, բայց ավելի նախընտրելի է նաև վստահել GPS-ին, քանի որ այն ցույց է տալիս շրջադարձերը, արագության սահմանափակումները, խցանումները կամ շրջանցումները, նպատակակետին հասնելու լավագույն ճանապարհը և ժամանակը: Ես հիշում եմ, թե ինչպես վերցրի նավիգացիոն սարքն, երբ պետք է մասնակցեի հուղարկավորությանը Սյունիսենի մի անձանոթ մասում: GPS-ն արեց իր գործն, և ես առանց խնդիրների կարողացա հասնել նպատակակետիս:

Ապավինեք Աստծուն, նրա խորհրդին, նրա չափանիշներին, նրա խորհուրդներին և գնացեք ձեր ճանապարհով աստվածային առաջնորդության ներքո:

43 David Wolkwitz, Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung, (NRW-Vereinigung), S. 25.

44 Ellen G. White, The Acts of the Apostles (ID: Pacific Press, 2002), pp. 283, 284.

Անվատահուլթյուն սարքավորումների նկատմամբ

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ժամանակ բրիտանական ինքնաթիռը օդ բարձրացավ Սիցիլիայից և ուղևորվեց Յուլսիսային Աֆրիկա: Քանի որ բոլոր օդանավակայաններում եղել են էլեկտրաէներգիայի անջատումներ, օդաչուները ստիպված են եղել ամբողջովին ապավինել իրենց սարքերին: Թեև նրանք դեռ չէին թռել հաշվարկված ժամանակը, սարքերը ցույց են տվել, որ նրանք արդեն հասել են իրենց նպատակակետին: Նրանք մտածեցին, որ դա անհնար է, ուստի օդաչուները շարունակեցին թռիչքը:

Նրանք հասկացան իրենց սխալը միայն այն ժամանակ, երբ արդեն շատ հեռու էին՝ Սահարայում: Վառելիքն սպառվում էր, և նրանք ստիպված էին արտակարգ վայրէջք կատարել անապատում: Քանի որ նրանք չունեին ջրի բավարար պաշարներ, ամբողջ անձնակազմը, ի վերջո, մահացավ ծարավից: Ավելի ուշ, երբ ինքնաթիռը հայտնաբերեցին, փրկարարները պարզեցին, որ բոլոր գործիքները ճիշտ էին աշխատում, պարզապես ինքնաթիռը հայտվել էր ուղեկցող հզոր օդային հոսքի մեջ և այդպիսով, հասել իր նպատակակետին սովորականից ավելի արագ: Սակայն օդաչուներն ավելի շատ վատահում էին սեփական հաշվարկներին, քան սարքերին, ինչը նրանց համար ճակատագրական դարձավ՝ նրանք սխալ որոշում կայացրեցին: 45
Մենք կարող ենք ապավինել Աստծո առաջնորդությանը: Ավելի լավ է ապավինել Աստծո Խոսքին, քան մեր սեփական ենթադրություններին:

Ամուր բնավորության մարդիկ

Յիսուս Քրիստոսին հանձնվելով մենք մենք դառնում ենք ոչ թե թույլ կամքի մարդիկ, այլ ընդհակառակը՝ ամուր բնավորությամբ մարդիկ, ովքեր պաշտպանում են իրենց տեսակետը իմաստությամբ և քաղաքավարությամբ:

Կրկին մտածեք Դենիելի և նրա ընկերների մասին, որոնք՝ լինելով երիտասարդներ, ապացուցեցին, որ ունեն ամուր բնավորություն և հավատարիմ մնացին Աստծուն սննդի ընտրության հարցում (Դան. 1): Կամ հիշենք իրենց ֆենոմենալ որոշման մասին՝ կրակոտ վառարանի առջև, երբ նրանք արդեն հասել էին միջին տարիքի (Դան. 3): Նաև հիշենք տարեց Դանիելի վարքը, երբ նա գտնվում էր առյուծների որջի դիմաց (Դան. 6):

45 Aller Diener (Bern, Euro-Africa Division, 1983) II/III, S. 142.

Ինքնագնահատում կամ հարգանք Քրիստոսի միջոցով

Նա, ով իրեն հանձնվում է Քրիստոսին, կարիք չունի անհանգստանալու իր ինքնագնահատականի համար, քանի որ նա շատ ավելի մեծ արժեք ունի Քրիստոսում:

«Բուժման ծառայություն» գրքում կարդում ենք. «Շատերն, ովքեր նախապատրաստված են մեծ աշխատանք կատարելու, քիչ բանի են հասնում, քանի որ քիչ ջանք են գործադրում: Հազարավոր մարդիկ ապրում են այնպես, ասես նրանք չունեն ո՛չ մեծ նպատակ, որի համար արժե ապրել, ո՛չ էլ բարձր չափանիշներ, որոնց պետք է ձգտել: Դրա պատճառներից մեկն այն է, որ նրանք իրենց ցածր են գնահատում: Քրիստոսն անսահման գին է վճարել մեզ համար, և ցանկանում է, որ մենք գնահատենք ինքներս մեզ վճարված գնի համապատասխան»: 46 Մի քույր կիսվեց ինձ հետ, երբ նա սկսել էր ապրել Սուրբ Հոգով. «Քրիստոսում ես ձեռք բերեցի իմ ինքնագնահատականը»:

Խորհրդատվություն հանձնվելու հետ կապված խնդիրների վերաբերյալ

Մի երիտասարդ մարդ դիմեց հովիվին խորհրդատվություն ստանալու, քանի որ նա ցանկանում է լցվել Սուրբ Հոգով և պայքար էր մղում:

Հովիվը հարցրեց նրան.

«Դու ամբողջությամբ հանձնե՞լ ես կամքդ Աստծուն»:

«Վախենում եմ, ոչ ամբողջությամբ»:

«Դե, - պատասխանեց նախարարը, - անիմաստ է աղոթել Սուրբ Հոգու մասին, մինչև որ լիովին չհանձնես քո կամքը Աստծուն: Չե՞ս ցանկանում հիմա այն հանձնել Տիրոջը»:

«Չեմ կարող», - պատասխանեց երիտասարդը:

«Պատրա՞ստ ես, որ Աստված դա անի քո փոխարեն»:

«Այո», - նրա պատասխանն էր:

«Ուրեմն խնդրի Տիրոջը հիմա»:

Երիտասարդը աղոթեց. «Տե՛ր, ազատիր ինձ իմ կամայականությունից: Օգնիր ինձ լիովին հանձնվել Քո կամքին: Օգնիր ազատվել իմ կամքից, խնդրում եմ քեզ Հիսուսի անունով»:

Այնուհետև հովիվը հարցրեց նրան:

- Դե ի՞նչ է՝ ստացվե՞ց:

«Պետք է, որ ստացվեր», - պատասխանեց նա: «Ես խնդրեցի Աստծուց Նրա կամքի համաձայն, և գիտեմ, որ իմ աղոթքը լսվեց, և որ ես ստացա այն, ինչ խնդրել էի (1 Հովհ. 5:14,15): Այո, դա տեղի ունեցավ: Իմ կամքն դադարեց ընդդիմանալ»:

47 Այնուհետև նա աղոթեց Սուրբ Հոգու մասին և ստացավ Նրան: Հրաշալի է, որ մեր սիրառատ Հայրը նույնիսկ պատրաստ է առաջացնել մեր մեջ ցանկությունը, եթե մենք դրա մասին խնդրում ենք Նրան:

Այդ մարդու աղոթքից մենք կարող ենք քաղել երկու դաս: Առաջինը՝ երիտասարդն արդեն ծանոթ էր խոստումներով աղոթքին: Իր աղոթքում նա ապավինում էր Տիրոջ խոստումներին, որ Աստծո կամքին համապատասխան կատարվող աղոթքները պատասխան են ստանում

հենց այն պահին, երբ նրանք բարձրացվում են առ Աստված: Երկրորդ՝ երիտասարդը որոշեց ընդունել Աստծո օգնությունը՝ իրեն հանձնման հարցում:

46 Ellen G. White, *The Ministry of Healing* (Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 2003), p. 498.

47 R. A. Torrey, *Der Heilige Geist—Sein Wesen und Wirken* (Frankfurt: 1966), S. 151; (*The Holy Spirit—His Nature and Ministry*).

Կառավարել մեր կյանքը՝ լուծումների միջոցով

Մենք պետք է հասկանանք, որ մեր կյանքի առաջնորդող սկզբունքը՝ բարի կամքով որոշումներ կայացնելու ունակությունն է: Ես ուզում եմ ձեզ մի օրինակ բերել, որպեսզի ավելի լավ բացատրեմ այս ունակության ամբողջական իմաստը:

«Թագուհի Էլիզաբեթ» ուղևորատար ինքնաթիռի կորպուսը կշռում է իր ղեկից 1300 անգամ ավելի: Սա նշանակում է, որ ղեկը կարողանում է ղեկավարել իրից 1300 անգամ մեծ զանգված: Մեր կյանքի ղեկը՝ որոշումներ կայացնելու մեր ունակությունն է: Եթե մենք ընտրում ենք հնազանդվել Աստծո կամքին, ապա նա տալիս է մեզ բոլոր անհրաժեշտ օգնությունը:

Մարտահրավերներ

Քրիստոսին հանձնվելու հարցում մեր առջև ծառայած որոշումն է՝ ապրել մեզ համար, թե՛ ապրել Աստծո համար: Յուրաքանչյուր մարդ, հատկապես երիտասարդը, պետք է ինքն իրեն հարց տա՝ արդյո՞ք իմ կյանքը պետք է վերահսկի իմ էգոն, թե՛ ես ցանկանում եմ ծառայել Աստծուն: Նյութական բարիքները և զգայական հաճույքները կարող են ստեղծել երջանկության պատրանք, բայց այս բաները իրական բավարարվածություն չեն բերում՝ մենք միշտ ինչ-որ բան ավելին ենք ուզում: Հայտնի գերմանական ասացվածք ասում է, թե որքան ավելի շատ մենք ունենք, այնքան ավելի շատ ենք ցանկանում, և բողոքները երբեք չեն դադարում:

Վերջապես, մենք գիտակցում ենք, որ այս բաները տիրել են մեզ:

Մենք պետք է նաև հաշվի առնենք այն մարտահրավերը, որ մեր կյանքի վրա որոշակի իշխանություն ունեցող այլ մարդիկ, ինչպիսիք են մեր ընտանիքը, դպրոցը, եկեղեցին, ընկերությունը կամ հասարակությունը, մեզանից երբեմն ակնկալում են այն, ինրը հակասում են Աստծո ակնկալիքներին: Երբ մենք մեր կյանքը հանձնենք Հիսուսին, այն ժամանակ կունենանք զորություն ու քաջություն՝ Աստծո ակնկալիքներին տալու բարձրագույն առաջնահերթություն և ի վիճակի կլինենք պաշտպանել մեր տեսակետը իմաստությամբ և քաղաքավարությամբ (ինդրում ենք կարդացեք Դանիել 1:8՝ Դանիելի որոշումը, Տիրոջ բազմակի օգնությունները 9, 14, 15, 17, 20 համարներում):

Բավարար է միայն մեկ անգամ կյանքս հանձնել Աստծուն

Հիսուս Զրիստոսին հիմնարար հանձնվելը տեղի է ունենում մեր դարձի գալու ժամանակ: Այս հանձնվելը տեղի է ունենում աղոթքով և աստվածաշնչով համոզվելով, կնքվում է մկրտությամբ և ուժի մեջ է հավերժ: Աստծո Խոսքն այս հիմնական հանձնվելը Հիսուսին կոչում է Աստծո հետ ուխտ կապել:

Ամենօրյա հանձնվելը բոլորովին այլ բան է: Քանի որ այն հաճախ կոչվում է Նաև նվիրվել, դարձի գալ կամ ամբողջական նվիրվածություն, այս արտահայտությունը կարող է առաջացնել որոշակի շփոթություն: Պարզություն մտցնելու համար ես կանվանեմ այն նվիրվածություն: Ամենօրյա նվիրվածությունը (կամ հանձնվելը, կամ դարձի գալը) նշանակում է, որ այսօր ես ուզում եմ ապրել Աստծո հետ իմ կնքած ուխտի համաձայն, ես ուզում եմ այսօր հավատարիմ մնալ այդ ուխտին: Ահա թե ինչու է այդքան կարևոր աղոթել ամեն օր. «Տեր, ես այսօր Քեզ եմ նվիրում այն ամենը, ինչ ես ունեմ և իմ բոլոր տաղանդները»:

Աստվածաշունչը համեմատում է Զրիստոսի հետ մեր ուխտը ամուսնության ուխտի հետ: Եթե ես մնում եմ այս ուխտի մեջ, ապա ես ընդհանրապես անհանգստանալու կարիք չունեմ: Աստված կարող է պաշտպանել այն ամենը, ինչը վստահված է Իրեն: Նա միշտ պահում է Իր խոսքը և երբեք չի դիմի ամուսնալուծության:

Սորիս Վենդենը այսպես է մեկնաբանում. «Ակնհայտ է, որ ամուսնանալը մեծ նշանակություն չունի, եթե չեք պլանավորում մնալ ամուսնացած: Եվ դուք չեք կարող ամուսնացած մնալ, եթե առաջին հերթին երբեք չեք կնքել այդ ամուսնուլցյունը»: 48

Մեր հիմնարար հանձնման դրական հետևանքները պահպանելու համար անհրաժեշտ է մնալ Հիսուսում: Ահա թե ինչու է Հիսուսը Հովհաննես 15-ում ինը անգամ խոսում «մնալու» մասին, այդ թվում՝ 5-րդ և 7-րդ համարներում. «Նա որ ինձանում մնում է, եւ ես նորանում, նա շատ պտուղ է բերում. Որովհետեւ առանց ինձ չեք կարող ոչինչ անել»: «Եթե կենաք ինձանում՝ եւ իմ խօսքերը ձեզանում կենան, ինչ որ էլ կամենաք, կ'իսնդրեք, եւ կ'լինի ձեզ»:

Առատությամբ կյանքը՝ Հիսուսում մնալու հետևանքն է: Նրա հետ ընկերակցության միջոցով մենք կարող ենք վարել պտղաբեր կյանք՝ ուրախության, զորության և հաղթանակի կյանք: Աստված կարող է անել մեծ բաներ մեր կյանքում: Երբ մեզ գրավի այս ճշմարտությունը, այն հեղափոխություն կկատարի մեր կյանքում:

Բոցավառվեք. Ունենալով ազվենտիստական ծագում, ես միշտ ընկղմված էի կրոնի մեջ: 13 տարեկանում որոշեցի մկրտվել: Այնուամենայնիվ, իմ հոգևոր կյանքը մնաց միապաղաղ, ձանձրալի: Իմ մեջ բոց չեր վառվում: Աստված ինձ հնարավորություն տվեց մեկ տարով մեկնել Միացյալ Նահանգներ: Ես գնացի այնտեղ միայն անգլերեն սովորելու և գվարճանալու համար: Բայց մի երեկո Սուրբ Հոգին դիպավ ինձ և ասաց. «Մաեյ, վստա՞հ ես, որ դու ճիշտ տեղում ես»: Վերադառնալով ԱՄՆ-ից, ես ուզում էի գնալ Շվեդիա:

41.

Բայց բոլոր դռները փակ էին: Ես գտնվում էի ամենաներքում, չիմանալով, թե ինչ անեմ իմ կյանքում, երբ մի օր մտերիմ ընկերն տվեց ինձ Յելմուտ Յաուբեյլի «Մնացե՛ք Հիսուսում» գիրքը: Ընթերցանության անգամ առաջին երեկոյի ընթացքում ես չէի կարողանում կանգ առնել: Հայտնի զգացմունքը վերադարձում էր: Երեկոյից երեկո՝ կարդալով գիրքը, զգում էի, ինչպես կրակը վերջապես բռնկվեց: Որքան շատ էի կարդում, այնքան ավելի շատ էի հասկանում իմ թույլ տված սխալը՝ Սուրբ Հոգու բացակայությունը: Գիրքը մի քանի անգամ կարդալուց հետո չգիտեի, թե ինչպես տեղի կունենա այդ փոփոխությունը: Սակայն Աստված գիտեր դրա պատասխանը և առանց իմ գիտակցելու փոխվեցին իմ խոսքերը, իմ կարծիքը և վերաբերմունքը: Այս ամենը միայն իմ մեջ արտացոլվող Սուրբ Հոգու աշխատանքն էր: Եվ հանկարծ Ֆրանսիայում բացվեցին պրոֆեսիոնալ զարգացման դռները: Ինձ համար դա Աստծո աշխատանքը էր, բայց իմ մեջ միշտ մնում էր Շվեդիա չգնալու հիասթափությունը: Կայծը դեռ մնում էր, բայց կրակը ամբողջությամբ չէր բռնկվել: Յելմուտ Յաուբեյլը եկավ Փարիզ, Դամարի: Ես գնացի այնտեղ ուրբաթ երեկոյան, շաբաթ առավոտյան և կեսօրին ... սակայն մինչ օրս ոչ մի պատասխան: Ինչպե՞ս բոցավառվել կրակը:

Պատասխանը եկավ կիրակի առավոտյան: Սա վերջին օրն էր: Իմ խնդիրը Աստծո կամքին ամբողջությամբ ենթարկվելը չէր: Ես հասկանում էի, որ Սուրբ Հոգու կանչը անընդհատ կրկնվում էր, բայց այն ստանալուց հետո անհրաժեշտ էր նաև հնազանդվել Նրա կամքին և հրաժարվել իմ "ես"-ից: Առանց այս ամբողջական հնազանդվելու, Աստված չէր կարող գործել մեր միջոցով, ինչպես ասվում է Մատթեոս 6.33-ում: Այդ ժամանակվանից ես հասկացա, որ Աստծո հետ մեր հարաբերություններում եական նշանակություն ունի այդ հնազանդվելը: Միայն դրանից հետո կարող է բոցավառվել կրակը: Մաեյ (L. R.)

Եկե՛ք աղոթենք.

«Հայր, մենք այնքան շնորհակալ ենք Քեզ, որ Դու ցանկանում ես, որ մենք հանձնվենք Քեզ, որպեսզի մենք կարողանանք օրհնվել: Թույլ տուր մեզ պարզեցնել մեր կյանքը և ապրել այնպես, որ Դու կարողանաս դարձնել մեզ նոր արարվածներ: Խնդրում են օգնիր ինձ ամեն օր կյանքս Քեզ հանձնել՝ առանց որևէ սահմանափակման և Քո ուժով հետևել Քեզ ամեն ինչում: Ամեն»:

42.

Երջանկությունն Սուրբ Յոզու միջոցով

«Տեր Յիսուսը գործում է Սուրբ Յոզու միջոցով՝ քանզի Նա Նրա ներկայացուցիչն է: Նրա միջոցով Նա հոգեւոր կյանք է ներարկում հոգու մեջ ... Մարդու սիրտը երբեք չի ճանաչի ինչ է երջանկությունը, քանի դեռ չի հանձնվել Աստծո Յոզու ազդեցությանը»: Էլեն Ուայթ, RH, 25 օգոստոսի, 1896, պար. 6

Երիտասարդությունը և Սուրբ Յոզին

Երիտասարդական բաժին՝ կոնֆերենցիայից

Արդյունքը միանգամայն անհավանական էր: Ես Յարավային Քուինսլենդի կոնֆերենցիայի երիտասարդական բաժնի քարտուղար եմ (12200 անդամ): Մի երիտասարդ կին տվեց ինձ «Քայլեր դեպի անձնական վերածննդ», որի բովանդակությունը ուղղակի ցնցեց ինձ: Ես կարող եմ կիսվել բազմաթիվ տպավորություններով: Մենք շատ օրհնվեցինք այս գրքուկից: Մենք 300 գիրք փոխանցեցինք մեր կոնֆերենցիայի երիտասարդական բաժինների առաջնորդների հանդիպմանը մասնակցող առաջնորդներին: Արդյունքը բացարձակապես անհավանական էր: A.v.R. կրճատված, #138

14-ամյա երիտասարդը հաղթահարում է կախվածությունը

Իմ 14-ամյա որդին սկսել է աղոթել Սուրբ Յոզու համար, և Նա բոլորովին այլ տղա է դարձել: Նա հաղթահարեց իր կախվածությունները: Այժմ Նա ապրում է հաղթական կյանքով: Մենք այնքան շնորհակալ ենք Աստծուն, որ Նա կարողացավ օգտագործել այս փոքրիկ «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գիրքը որդուս կյանքում:

Յովիվ Ա., №77

Լուծված դժվարությունները՝ մկրտություն

Նրա կրտսեր որդին շատ դժվարություններ ուներ եկեղեցու հետ կապված: Այսպիսով, 40-օրյա աղոթքի ընդացքով, Նա՝ իր աղոթքի գործընկերոջ հետ, աղոթում էր հատուկ Նրա համար: Արդյունքն այն էր, որ Նրա որդին փոխեց իր կյանքը և սկսեց պատրաստվել մկրտությանը:

I.G., №16

18-ամյա երիտասարդի կյանքը փոխվել է

Մեր կոնֆերենցիայի ղեկավարներից մեկը տվեց գրքուկ իր 18-ամյա որդուն: Այն փոխեց Նրա կյանքը: Դրանից հետո, հայրը 200-ից ավելի օրհնակ բաժանեց իր որդու դասընկերներին ավագ դպրոցում:

C.H., №133

**Վեր կաց, լուսաւորուիր, որովհետեւ լոյսդ եկել է
Ես. 60:1**

Անձնական մտքեր և քննարկման ուղեցույց

1. Ի՞նչ մարտահրավերների առջև եմ կանգնած իմ կյանքը հանձնելու՝ աստվածային հրավերի համաձայն:

2. Ի՞նչը կարող է խանգարել ինչ -որ մեկին հանձնվել: Ի՞նչ կարող է դա նշանակել ձեզ համար:

3. Ի՞նչ առավելություններ ունի աստվածային առաջնորդության ներքո կյանքը:

4. Ի՞նչն է կարևոր Զրիստոսի հետ իմ հարաբերություններն անձեռնմխելի և մտերիմ պահելու համար:

5. Ո՞րն է մեր կյանքում կարևոր վերահսկող գործոնը:

Մեր աղոթքի ժամանակը

- Կապնվեցեք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ և քննարկեք այս թեման:
- Աղոթեք ձեր աղոթքի զուգընկերոջ հետ.
 1. Որ Աստված մեզ ցույց կտա այն բաները, ինչը հնարավոր է, խոչընդոտում է մեր ամբողջական հանձնվելուն:
 2. Որ Աստված իմաստություն և ուժ տա՝ մեր կամքը ճիշտ օգտագործելու և դրանում ճիշտ առաջնահերթություն տա մեր կյանքում:
 3. Որ Աստված մեզ ավելի խորաթափանցություն տա, և որ մեր սեփական կամքը չխանգարի:
 4. Որ Աստված մեզ հաղթանակ տա գայթակղությունների ու մեղքի նկատմամբ:

ԻՆՁԱՆՈՒՄ ԿԵՆԱՑՈՂ ՅԻՍՈՍԸ

Ի՞նչ ազդեցություն ունի «Քրիստոսն իմ մեջ» իմ կյանքի վրա:
Իմ բարձրագույն նպատակն է լցվել Աստծո լիությամբ:

Մնալ Քրիստոսում

Է. Ուայթ. «Կրոնը նշանակում է սրտում բնակվող Քրիստոսը»: 49
«Քրիստոսը բնակվում է մեզանում Յոզու միջոցով, և սրտի մեջ հավատքով ընդունված Աստծո Յոզին՝ հավիտենական կյանքի սկիզբն է»: 50

Ուշադրություն դարձնենք հետևյալին.

- ▶ Քրիստոսը ապրում է մեզանում Սուրբ Յոզու միջոցով:
- ▶ Մենք ընդունում ենք Սուրբ Յոզին հավատքով:
- ▶ Սա հավիտենական կյանքի սկիզբն է:

Ինձ համար շատ արժեքավոր է իմանալ, որ Յիսուսը ցանկանում է ապրել ինձանում Սուրբ Յոզու միջոցով, և Նա իրականում այդպես էլ անում է, երբ ես լցվում եմ Սուրբ Յոզով: Սա մի հրաշալի աստվածաշնչյան ճշմարտություն է:

Յիսուսը ոչ միայն ցանկանում է մեզ հետ ունենալ սերտ հաղորդակցություն, ապրելով մեզանում Սուրբ Յոզու միջոցով, այլ Ինքը Նաև ցանկանում է, որ մեր հարաբերությունները Աստծո հետ կայունանան և խորանան: Նա ասում է. «Կացե՛ք ինձանում՝ եւ ես ձեզանում» (Յովհ. 15:4): Սա հիանալի և՛ հրավեր է և՛, միևնույն ժամանակ, հրաման: Սա նշանակում է, որ Աստծո զորությամբ հնարավոր է ապրել հետևողական քրիստոնեական կյանքով:

Յովհաննես 15.1-17-ում Յիսուսը տասն անգամ է շեշտում «կենալ» տերմինը: Նա ցանկանում է, որ մենք Նրա հետ տևական հարաբերություններ ունենանք: Նա հրաշալի ու անհավանական խոստումներ է կապում այս գաղափարի հետ: «Եթե կենաք ինձանում՝ եւ իմ խօսքերը ձեզանում կենան, ինչ որ էլ կամենաք, կ'իսնդրեք, եւ կ'լինի ձեզ»: (7-րդ համար): «Այս բաները խօսեցի ձեզ հետ, որ իմ ուրախութիւնը ձեզանում մնայ, եւ ձեր ուրախութիւնը լցուած լինի» (11-րդ համար):

49 Ellen G. White, The Review and Herald, 24 մայիսի, 1892, պար. 4
50 Է. Գ. Ուայթ, «Դարերի փափագը», էջ. 388.

45.

Էլեն Ուայթը պարզաբանում է Հիսուսի «կենսաբանական և Ես ձեզանում» կոչը. «Քրիստոսում մնալը նշանակում է. (առաջինը) մշտապես ընդունել Նրա Հոգին և (երկրորդը) ապրել՝ անվերապահորեն հանձնվելով Իրեն ծառայելու համար»: 51 Մեկ այլ տեղ նա ասում է. «Առաջընթացի համար Եական նշանակություն ունի աստվածային զորության հետ ամեն պահ կապ պահպանելը: Մենք կարող ենք որոշ չափով ունենալ Աստծո Հոգին, բայց աղոթքով և հավատքով մենք պետք է անընդհատ ձգտենք ստանալ Հոգու լիությունը»: 52 Եվ «Նա [Հիսուսը] կապրի նրանց միջոցով՝ տալով նրանց իր սրբագործող Հոգու ոգեշնչումը»: 53 Մենք կարող ենք Դավիթի աղոթքը դիտել որպես խոստում մեզ համար. «Սուրբ սիրտ ստեղծիր ինձանում, ով Աստուած, եւ ուղիղ հոգի նորոգիր իմ ներսումը»: (Սաղմոս 51:10)

Վերցնելով Աստծո զորության աղբյուրից

Շատերը չգիտեն, թե ինչպես զորություն վերցնել Աստծո աղբյուրից: Նրանք ապրում են հոգևոր աղքատության մեջ, թեև «նորա աստուածային զորութիւնը շնորհեց մեզ այն ամենը որ կեանքի եւ աստուածապաշտութեան համար պետք է նորա գիտութիւնովը»: (2 Պետ. 1: 3)

Տեխասի հայտնի նավթային հանքավայրը կոչվում է Յեյթսի նավթահանք: Ամերիկյան տնտեսական ճգնաժամի ժամանակ Յեյթս անունով մի մարդ ոչխարների ռանչո ուներ: Սակայն նա չէր կարողանում ոչխարաբուծությամբ բավական գումար վաստակել՝ իր պարտքերը մարելու համար: Մի անգամ նրա մոտ եկան նավթային ընկերության ներկայացուցիչներ և հայտնեցին, որ իրենց կարծիքով նրա տարածքում կարող են լինել նավթի հանքավայրեր: Ընկերությունն առաջարկեց փորձնական հորատում կատարել, և այդպիսով Յեյթսը համաձայնեց կնքել պայմանագիր:

Մոտ 400 մ խորության վրա հայտնաբերվեց նավթի հսկայական հանքավայր: Եվ այդ ամենը պատկանում էր պարոն Յեյթսին: Այդ հողը գնելու օրը նա ստացել էր նաև դրա վրա եղած նավթի կամ որևէ այլ բնական պաշարների իրավունք: Սակայն նա չէր հասկանում, որ ինքը աղքատության մեջ ապրող մուլտիմիլիոնատեր է: Ո՞րն էր խնդիրը: Նա չգիտեր նավթահանքերի գոյության մասին: 54

Հիշո՞ւմ եք, թե ինչ է գրված 2 Պետրոս 1:3,4-ում: «Նորա աստուածային զորութիւնը շնորհեց մեզ այն ամենը որ կեանքի եւ աստուածապաշտութեան համար պետք է նորա գիտութիւնովը»: Թույլ տվեք շարունակել հատվածի մնացած մասը իմ խոսքերով՝ Հիսուսի հետ մտերիմ հարաբերությունների մեջ լինելով և դրա իսկ շնորհիվ մենք պետք է աղոթենք «Ամենամեծ եւ պատուական խոստմունքներով»:

51 Նույն տեղը, էջ 676.

52 Ellen G. White, Ye Shall Receive Power (Hagerstown, 2012), October 24 p. 306.

53 Նույն տեղը., October 23; p. 305.

54 Dr. William R. Bright, Erfüllt mit dem Heiligen Geist—Wie erfuhrt man das? (Neuhausen, 1971), S. 27.

46.

Այս պահին մենք, Քրիստոսի հանդեպ հավատով, դառնում ենք Աստծո զավակներ, մենք նաև դառնում ենք Աստծո ժառանգները, և Նրա բոլոր ռեսուրսները մեր տրամադրության տակ են: Այն ամենը, ինչ մեզ անհրաժեշտ է Աստծո զավակներ և Քրիստոսի նվիրված վկաները լինելու համար՝ ներառյալ իմաստությունը, սերը և գորությունը՝ մեր տրամադրության տակ է: Այնուամենայնիվ, շատ քրիստոնյաներ ապրում են հոգևոր աղքատության մեջ, քանի որ չգիտեն, թե ինչպես օգտագործել այն հոգևոր հարստությունները, որոնք Աստված արդեն շնորհել է նրանց: Ինչպես պարոն Յեյթսը, Նախքան նրա սեփականության վրա նավթի հայտնաբերումը, նրանք ապրում են առանց իմանալու իրենց անսահմանափակ ունեցվածքի մասին:

Եվ ի՞նչ է դա նշանակում: «Առանց այս կապի, ոչ ոք չի կարող փրկվել: Առանց կյանքի Քրիստոսում, մենք չենք կարող դիմակայել գայթակղության փոթորիկներին: Մեր հավերժական անվտանգությունը կախված է նրանից, թե արդյոք մենք կկառուցենք հաստատ հիմքի վրա: Այսօր բազմաթիվ մարդիկ կառուցվում են չփորձարկված հիմքերի վրա: Երբ կգա անձրևը և մոլեգնեն փոթորիկները և ջրհեղեղները, նրանց տունը կփլուզվի, քանի որ այն հիմնված չէ հավերժական ժայռի վրա՝ գլխավոր անկյունաքարի Քրիստոս Յիսուսի վրա»: 55

Աղոթեք Սուրբ Հոգու համար

Աստվածաշնչում կա մի յուրահատուկ հատված, որտեղ մեր Տեր Հիսուս տասը անգամ կոչ է անում մեզ աղոթել Սուրբ Հոգու համար: Ես չգիտեմ մեկ այլ հատված, որտեղ Հիսուսը նման նուրբ համառությամբ մեր ուշադրությունը հրավիրի ինչ-որ բանի վրա, բացի Իրանում մնալու Նրա հրավերի: Այս հատվածը ուսուցանում է աղոթքի դաս և գրված է Ղուկասի 11.9-13-ում: Մենք ոչ միայն պետք է կրկնենք այս կարևոր խոսքերը, այլ նաև հատուկ ուշադրություն դարձնենք այս գլխում. «Դուք լի եք Նրանում»: (Կող. 2:10)

Էլեն Ուայթն ասում է. «Հիսուսին... Սուրբ Հոգին տրվել է (ամեն օր) առանց չափի: Այսպիսով, նա նաև կտրվի Քրիստոսի յուրաքանչյուր հետևորդի, ով անվերապահորեն և ամբողջությամբ նվիրված է Նրան և ով իր սիրտը հանձնել է Նրա բնակության համար (և ամեն օր Տիրոջից խնդրում է Սուրբ Հոգին): Մեր Տերն Ինքն է տվել պատվիրան՝ «Լցուեցեք Հոգով» (Եփ 5.18), և այս պատվիրանը ինքնին նաև դրա կատարման խոստումն է: Հորը հաճելի է, որ Քրիստոսով «բոլոր լիութիւնը բնակուի», և «դուք նորանով լցուած լինեք» (Կող. 1:19, 2:10: 56

55 Է. Գ. Ուայթ, «Դարերի փափագը», էջ. 599, 600.

56 Է. Գ. Ուայթ, «Հիսուսի լեռան քարոզը», էջ. 21.

47.

Այսպիսով, մենք պարզեցինք, որ.

- ▶ Սուրբ Յոզիս բնակվում էր Յիսուսի մեջ առանց չափի:
- ▶ Նա ցանկանում է, որ մենք ապրենք լիակատար հանձնման կյանքով, որպեսզի Սուրբ Յոզիս բնակվի մեր մեջ նույն չափով:
- ▶ Այդ իսկ պատճառով, Յիսուսն ինքն է պատվիրել. «Լցվեք Յոզով» (Եփ. 5.18):
- ▶ Նրա նպատակը այն է, որ մենք այստեղ ունենանք ավելի առատ կյանք (Յովհ. 10:10, Կող. 2:10), նաև ունենանք և հավիտենական կյանք (Յովհ. 3:16):
- ▶ Այսպիսով, անհրաժեշտ է կենալ Նրանում՝ դա կրեիրի մեծ և արժեքավոր արդյունքներ:

Աղոթք հավատքով

Մենք հավատքով ենք աղոթում «Որ մենք Սուրբ Յոզու խոստմունքն ընդունենք հաւատքով» (Գաղ. 3.14): «Բայց առանց հաւատքի անկարելի է հաճոյ լինել» (Եբր. 11: 6): «Քրիստոսը հաւատքով բնակուի ձեր սրտերումը» (Եփես. 3.17):

Անհրաժեշտ է գիտակցել, որ Սուրբ Յոզու համար աղոթքից հետո մենք իսկապես ստանում ենք Նրան: Մեր հրաշալի Աստվածը մեզ ցույց է տալիս, թե ինչպես շատ հեշտ կարող ենք հավատալ Նրան: Դա տեղի է ունենում խոստումներով աղոթքով: (Տես «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գրքույկի 5-րդ գլուխը՝ «Գործնական փորձի բանալին», որտեղ այս թեման ավելի մանրամասն է քննարկվում):

Էլեն Ուայթը նույնիսկ ասում է. «Յոզին սպասում է մեր խնդրանքին և ընդունմանը»: 57 Դեյվիդ Վոլկվիցը ավելացնում է.

Կարո՞ղ եք պատկերացնել, թե ինչպես «պահանջել» ինչ-որ բան Աստծուց: Այս դեպքում՝ Սուրբ Յոզու հատուկ պարզևը: Նման միտքը մեզ սարսափեցնում է: Այն ինչում է նույնիսկ անհարգալից և նման բան մտածելը անգամ սրբապիղծ է: Այնուամենայնիվ, Տիրոջ սուրհանդակն իր գրվածքների տարբեր հատվածներում օգտագործում է այս տերմինը: Ի՞նչ նկատի ունի նա: Նախ, մենք պետք է ընդունենք, որ Աստված չափազանց ուրախ է մեզ տալու այս պարզևը, քանի որ Նա սիրում է մեզ և մենք դրա կարիքը շատ ունենք: Երկրորդ, դա նշանակում է, որ այս պարզևը մեզ համար չափազանց կարևոր է: Քանի որ մեզ ասում են, որ այս պարզևը սպասում է մեր պահանջին, դա հստակ ցույց է տալիս, որ երբ մենք տեսչում ենք Յիսուսի մշտական ներկայությունը մեր կյանքում, որպեսզի Նա կարողանա ղեկավարել և առաջնորդել մեզ, իմանալով, որ մենք ամբողջությամբ հանձնվել ենք Աստծուն, ապա մենք կարող ենք հավատքով և վստահությամբ հայտարարել մեր պահանջի մասին: Մենք պետք է լավ մտածենք այս մասին : 58

57 Է. Գ. Ուայթ, «Քրիստոսի առարկները», էջ. 121.

58 David Wolkwitz, Der Weg zu einer kraftvollen Erweckung (The Way to a Powerful Revival) (NRW, Abt. Heimatmission), S. 205.

48.

Ինչ-որ բանի պահանջը ենթադրում է ուժեղ հետաքրքրություն այդ բանի հանդեպ, այն է՝ դուք ունեք դրա բացարձակապես կարիքը կամ ցանկանում եք ունենալ այն, դա ենթադրում է հարցնողի լուրջ մտադրությունները: Ինչ-որ բան «պահանջելու» համար՝ մենք պետք է մի կողմ դնենք մեր արգելքները: «Նա [Աստված] շատ գոհ է, երբ նրանք ամենաբարձր պահանջներն են ներկայացնում Նրան, որպեսզի նրանք կարողանան փառավորել Նրա անունը»: 59

Ամեն օր, մեր ամբողջ սրտով հանձնվելով Հիսուսին՝ մենք հավատքով ստանում ենք Աստծո մեծ պարգևը՝ Սուրբ Հոգին:

Պողոս առաքյալի հրաշալի ընկերակցության աղոթքը

Այս թեմայի վերաբերյալ ուզում եմ դիտել Եփեսացիս 3:14–21 հատվածը, որտեղ գրված է Պողոսի հրաշալի ընկերակցության աղոթքը Եփեսոսի եկեղեցու համար: Ահա դրա կառուցվածքը.

1. Նա խնդրում է Սուրբ Հոգու գործությունը նրանց համար,
2. որպեսզի այսպիսով Քրիստոսը բնակվի նրանց սրտերում,
3. որպեսզի նրանք զգան Նրա սիրո լիությունը, և որ այդ աստվածային սերը կարողանա արմատավորվել և հաստատվել նրանց մեջ,
4. որպեսզի նրանք լցվեն Աստծո լիությամբ:
5. Մենք այստեղ հստակորեն տեսնում ենք Աստծո ուղին. Սուրբ Հոգով լցվելու միջոցով՝ Քրիստոսն ապրում է մեր մեջ և մենք զգում ենք մեր բնավորության դրական փոփոխությունը՝ Հոգու աճի պտուղը:

«Սորա համար կրկնում եմ իմ ծունկերը մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Հօր առաջին, Որից ամեն նահապետութիւն երկնքումը եւ երկրումս անուն է առնում, Որ իր փառքի հարստութեան պէս տայ ձեզ, որ զօրութեամբ հաստատուիք իր Հոգու ձեռովը ներսի մարդումը: **Որ Քրիստոսը հաւատքով բնակուի ձեր սրտերումը. եւ դուք սիրով արմատ գցած եւ հաստատուած լինիք:** Որ ամեն սուրբերի հետ իմանաք, թէ ի՞նչ է լայնութիւնը եւ երկայնութիւնը եւ բարձրութիւնը եւ խորութիւնը. Որ ճանաչէք Քրիստոսի սերը **որ ամեն գիտութիւնից գերազանց է. որ Աստուծոյ ամեն լիութիւնովը լցուիք**»: (Եփ 3:14–19)

Ինչպես կարող եմ ներքին ուժ ձեռք բերել:

Մեր հոգևոր կյանքի հիմքը ներկայացված է Եփ. 3:16-ում. «Որ իր փառքի հարստութեան պէս տայ ձեզ, որ զօրութեամբ հաստատուիք իր Հոգու ձեռովը ներսի մարդումը»:

Մենք ամեն օր գործության կարիք ունենք : Չորությամբ լի կյանքը բերում է ուրախություն: Մեր հրաշալի Տերը ցանկանում է, որ մենք կյանքում շատ գործություն ունենանք: Այդ գործությունը ներսի մարդուն Սուրբ Հոգին է տալիս: «Քայլեր դեպի անհատական վերածնունդ» գրքույկում բացատրվում է, թե ինչու է անհրաժեշտ ամեն օր նվիրվել Հիսուսին և ամեն օր աղոթել Սուրբ Հոգու համար: Եվ խոստումներով աղոթելիս մենք կարող ենք վստահ լինել, որ կստանանք Սուրբ Հոգին, հենց որ խնդրենք: Կրկին խորհուրդ եմ տալիս կարդալ այս գրքույկը, այն շատ կարևոր է:

Քրիստոսը մեզանում

Ի՞նչ է հաջորդում, ըստ 17-րդ համարի՝ «Որ Քրիստոսը **հաւատքով բնակուի ձեր սրտերումը**»:

Արդյո՞ք մենք բավականաչափ հասկանում ենք այս զարմանալի ճշմարտությունը: Երբ մենք ապրում ենք Սուրբ Հոգով, ապա դա փաստ է, որ Հիսուսը ապրում է մեր սրտերում: Մենք չենք կարող դա ո՛չ զգալ, ո՛չ էլ չափել: Մենք պարզապես պետք է հավատանք դրան: Եթե դուք հավատում եք, ապա միշտ ասեք Նրան. «Շնորհակալ եմ, Տեր Հիսուս, որ Դու բնակվում ես իմ սրտում: Տեր, ես այնքան ուրախ եմ, որ դու ապրում ես ինձանում»:

Էնդրյու Սյուրեյն ասում է. «Այսպիսով Հիսուսը ձեզ հրավիրում է ընկերակցելու Իր հետ՝ որպեսզի Նրա կյանքը դառնա ձեր կյանքի մի մասը»: 60

Էլեն Ուայթը ավելացնում է. «Սուրբ Հոգու ազդեցությունը՝ Քրիստոսի կյանքն է հոգու մեջ»: 61 Եվ «Մարդկանց մեջ աստվածային պատկերը վերականգնելու ծրագրում նախատեսված էր, որ Սուրբ Հոգին պետք է ազդի մարդկանց մտքերի վրա և լինի Քրիստոսի ներկայացուցիչը՝ մարդկային բնավորության ձևավորող միջոցը»: 62 «Ամբողջական քրիստոնյան նա է, ում մեջ ապրում է Քրիստոսը՝ այն փառքի յոյսը» (Կող. 1:27): 63

Տեքստում ասվում է, որ Քրիստոսը **հավատով** է բնակվում մեր սրտերում: Վստահությունը հավատքի հիմքն է: Սկսել առաջին հիմնական հանձնվելուց Հիսուս Քրիստոսին և հետո, հետևաբար, հանձնվել Նրան ամեն օր:

Ի՞նչ կապ կա հավատքի և զգացմունքների միջև

Աստծո Խոսքն ասում է. «Որ իր փառքի հարստութեան պես տայ ձեզ, **որ զօրութեամբ հաստատուիք իր Հոգու ձեռովը ներսի մարդումը**: Որ Քրիստոսը **հաւատքով** բնակուի ձեր սրտերումը. Եւ դուք սիրով արմատ գցած եւ հաստատուած լինիք»: (Եփ 3: 16,17) Մենք լցվում ենք Սուրբ Հոգով՝ մեր սրտերում Հիսուս Քրիստոսի բնակության համար, և դա պետք է տեղի ունենա հավատքի միջոցով:

60 Andrew Murray, *Bleibe in Jesus (Remain in Jesus)* (Leun, 2012), S. 149.

61 Francis D. Nichol, ed., *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6 (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2001), p. 1112.

62 Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, February 8; p. 47.

63 Նոյն տեղը, February 4; p. 43.

50.

Հիսուսն ասաց. «**Ինձ հաւատացողը**, ինչպէս գիրքն ասում է, Նորա փորձիցը կենդանի ջրերի գետեր կ'ըղխին» (Հովհ. 7:38): Անհրաժեշտ է, որ մենք միշտ դրան դարձնենք առավել ուշադրություն: Ինչո՞ւ: Հավատքի հիմքը վստահությունն է: Ես հավատում եմ նրան, ինչ ասաց Հիսուսը իր Հոր մասին. «Քո խոսքը ճշմարտություն է» (Հովհ. 17:17): «Հավատքը հիմնված է Աստծո խոստումների վրա և ապավինում է դրանց վրա՝ որպէս երաշխիքի, որ Նա կանի ճիշտ այնպէս, ինչպէս ասել է»: 64

Վստահել Աստծուն նշանակում է ապավինել Նրա Խոսքին: Ես վստահում եմ Աստծո Խոսքին:

Ի՞նչ է նշանակում գործել ըստ մեր զգացմունքների: Ուրեմն ես ինչ-որ բանում վստահում եմ ինքս ինձ: Ռոջեր Սլուրեյն, որին Աստված փրկեց Սատանայի եկեղեցուց, բացում է մեր աչքերը. «[Դևային] ոգիները կխրախուսեն մարդկանց լսել իրենց զգացմունքները՝ այլ ոչ թե Քրիստոսի և Նրա մարգարեների խոսքը: Մարդկանց կյանքը վերահսկելու ավելի ապահով ձև չկա, քան անել այնպէս, որ մարդիկ չգիտակցեն, թե ինչ է կատարվում»: 65 Մենք չենք փնտրում զգացմունքային կամ հուզական փորձառություն:

Հավատքը նշանակում է վստահել Աստծուն և Նրա Խոսքին, ընդունել Աստվածաշունչը որպէս պարտադիրը մեր կյանքում, այլ ոչ թե որպէս պարզապէս բաղադրիչ կամ խավարտ: Շատերը պնդում են, որ մենք չենք կարող հնազանդվել Աստծո Խոսքին մեր ուժերով: Դա ճիշտ է մարմնավոր քրիստոնյաների համար: Բայց ով ապրում է Սուրբ Հոգով, իր սրտում ունի Հիսուսին և պատրաստ է հնազանդվել Աստծո Խոսքին: Հռոմեացիներ 8:4-ում ասվում է. « Որ օրէնքի արդարութիւնը կատարուի մեզանում, որ մարմնաւորապէս չենք վարվում՝ այլ հոգեւորապէս»: (Այս թեմայի վերաբերյալ ավելին գրված է գլուխ 4-ում. «Հնազանդություն Հիսուսի միջոցով»):

Վստահելն Աստծուն և Նրա խոստումներին մեր կյանքում, կամրապնդի մեր հավատը Նրա հանդեպ և թույլ կտա մեզ արմատանալ Նրա սիրո մեջ: Ի վերջո, Աստծո այս սերն է, որ բավարարում է մեր սրտերի ամենախորը կարիքները: Դա նման է, թե ինչպէս է փոքր երեխան իր հորը գրկում զգում հանգստություն և ապահովություն: Երեխայի զգացմունքները կարող են փոխվել, քանի որ նա դեռ հասուն չէ: Թեպէտ եթե անգամ երեխայի զգացմունքները փոխվեն, դա ինքնաբերաբար չի փոխում հոր սերը: Երբ հասունանում ենք Աստծո սիրո մեջ, հասկանում ենք, որ մեր մակերեսային զգացմունքները մեզ չեն կարող վստահություն տալ Աստծո հետ մեր հարաբերություններում: Մեր զգացմունքներն անհուսալի են, քանի որ անկայուն են: Հավաստիացումը մենք ստանում ենք Աստծո և Նրա մշտական Խոսքի հանդեպ վստահությունից:

Մենք կարիք չունենք հուսահատորեն ձգտել զգացմունքներին: Երբ Քրիստոսը Սուրբ Հոգու միջոցով կապրի մեզանում, այն ժամանակ մեր մեջ Հոգու պտուղը գնալով ավելի կզարգանա: Սրանք Սուրբ Հոգու ավելի խորը զգացմունքների պարզակներ են: Ուրախությունն այստեղ հստակ դեր է խաղում: «Տիրոջ ուրախութիւնը ձեր զօրութիւնն է»: (Նեմ.

8:10) Հավատքի կյանքում ուրախությունը չի լինի կարճատև, այլ ավելի կգորանա Աստծո հետ մեր կյանքում:

64 Ellen G. White, *The Signs of the Times*, May 22, 1884, par. 3.

65 Roger J. Morneau, *A Trip Into the Supernatural*, (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 1999), p. 43.

51.

Ապագայում մեզ համար վճռորոշ կլինի տարբերակել Աստծո վստահության վրա հիմնված աշակերտությունը և զգացմունքների վրա հիմնված աշակերտությունը: Մեծ գայթակղիչը մեզ զարմանալի բաներ ցույց կտա, նույնիսկ Հիսուսի մասին, բայց այս հայտնության հետևում թաքնված է զգացմունքների և միստիկայի միջոցով հրապուրանքը: Դա այնքան հեռու կգնա, որ մարդիկ, կարծես, հիանալի «հավատքի փորձառություններ» կունենան և նրանք կսկսեն լիովին ապավինել իրենց զգացմունքներին, այլ ոչ թե Աստծո խոսքին: Նրանք նույնիսկ կարող են մտածել, որ իրենք Աստծո խոսքի կարիքը չունեն, քանի որ իրենց համարում են հոգով առաջնորդվող՝ իրենց հուզական փորձառությունների միջոցով:

Սրան հստակորեն հակասում են Հիսուսի խոսքերը Մատթեոս 7.21-23-ում. «Ոչ թե ամեն ինձ ՏԷ՛ր, ՏԷ՛ր ասողը կ'մտնե երկնքի արքայութիւնը. Այլ նա որ կատարում է իմ Հօր կամքը, որ երկնքումն է: Շատերը կ'ասեն ինձ այն օրը, ՏԷ՛ր, ՏԷ՛ր, չէ՞ որ քո անունովը մարգարեացանք, եւ քո անունովը դելեր հանեցինք, եւ քո անունովը շատ զօրութիւններ գործեցինք: Եւ ես այն ժամանակ պարզ կ'ասեմ նորանց, թե Երբէք ձեզ չեմ ճանաչել. ինձանից դէն գնացեք, ով անօրէնութիւն գործողներ»: Մենք կարող ենք ասել միայն. վստահեք և հնազանդվեք, քանզի վստահելուց և հնազանդվելուց բացի չկա ուրիշ ճանապարհ՝ Հիսուսով երջանիկ լինելու: (Տես «Վկայություններ եկեղեցու համար», հատոր 5, գլուխ 21, «Նայելով Հիսուսին»):

Ինչո՞ւ է այդքան կարևոր հանձնվել Աստծուն շարունակական և ամբողջական

Հռոմ. 12:1-ում Աստված Պողոս առաքյալի միջոցով խնդրում է. «Արդ աղաչում եմ ձեզ, եղբարք, Աստուծոյ ողորմութիւնովը, որ ձեր մարմինները ներկայացնեք կենդանի, սուրբ եւ Աստուծոյ ընդունելի պատարագ, որ է ձեր բանաւոր պաշտօնը»: Իսկ Առակաց 23:26-ում հնչում է հետևյալը հրավերը. «Որոյա՛կ, տուր ինձ քո սիրտը»:

Հանձնման իմաստն ավելի մանրամասն բացատրվում է գլխում 2-ում «Հանձնվել Հիսուսին»: Այն լավ բացատրված է նաև «Քայլեր դեպի Քրիստոս» գրքում «Նվիրում» 5-րդ գլխում:

Աստծո սիրուն մեր հանձնվելը մեծ օրհնություններ է բերում: Եթե Հիսուսին թույլատրվի առաջնորդել մեր կյանքը, ապա Նա կարող է մեզ ազատել մեր էգոյի բռնակալությունից (բոլոր նախանձությունից, զայրույթից, վիճաբանությունիցը և այլն): Ելեն Ուայթն ասում է. «Հոգու հաղորդումը Քրիստոսի կյանքի փոխանցումն է: Այն ստացողին օծում է Քրիստոսի հատկանիշներով»:

66 «Մենք հաղթում ենք ոչ թե թվերի միջոցով, այլ Հիսուսին հոգու լիակատար հանձնման միջոցով»:

67

66 Է. Գ. Ուայթ, «Դարերի փափագը», էջ 805.

67 Ellen G. White, Sons and Daughters of God (Review and Herald, 2003), p. 279.

Բացահայտված գաղտնիքի ըմբռնումը

ԵՖ. 3:18-ի առաջին մասում գրված է. «[Որ դուք] ամեն սուրբերի հետ իմանաք»: Ի՞նչ պետք է մենք իմանանք: Պարզապես այն, ինչ գրված է նախորդ համարում. մեզանում Քրիստոսի (Սուրբ Յոզու միջոցով) բնակության գաղտնիքը և դրանով իսկ մեր կյանքը փոխվում է, քանի որ մենք արմատացած և հաստատված ենք Աստծո սիրո մեջ: Դա նշանակում է, որ մեզանում ձևավորվում է Յիսուս Քրիստոսի բնավորությունը:

Մի եղբայր գրում է. «Քրիստոսում» մնալու և «Քրիստոս մեզանում» բնակվելու ճշմարտությունը այնքան պարզ է, բայց միևնույն ժամանակ այնքան բարդ է հասկացողության համար, որ քրիստոնյաների մեծ մասն այդպես էլ այն մինչև վերջ չեն հասկացել»: 68

Պողոսն ասում է Կողոսացիս 1.25.26-ում. "Որի ես պաշտօնեայ եղայ, Աստուծոյ այն տնտեսութեան պես, որ ինձ տրուած է ձեզ համար Աստուծոյ խօսքը կատարելու համար. **Այն խորհուրդը որ ծածկուած էր** յաւիտենից եւ դարերից, իսկ հիմա յայտնուեցաւ իր սուրբերին»: Ի՞նչ **խորհուրդ**: 27-րդ համարում ասում է. «Որոնց (սրբերին) Աստուած կամեցաւ ցոյց տալ, թէ ինչ է այս խորհուրդի փառաւոր ճոխութիւնը հեթանոսներումը, որ է **Քրիստոսը ձեզանում**՝ այն փառքի յոյսը»:

Դարեր շարունակ ծածկուած և այժմ բացահայտված խորհուրդն այն է, որ Յիսուսն ինքը ցանկանում է ապրել մեզանում Սուրբ Յոզու միջոցով: Տեքստում ասվում է, որ սա մեր փառաւոր ճոխութիւնն է: Սա նշանակում է, որ այս կերպ մեզ երաշխավորված է կյանքի լիությունը այստեղ՝ Երկրի վրա, ինչպես նաև հավերժության մեջ:

Էլեն Ուայթը այս փառաւոր ճոխութեան (Կող. 1.27) «Քրիստոսը ձեզանում» խորհուրդը ներկայացնում է հետևյալ կերպ. «**Այս խորհուրդի իմացությունը տալիս է մյուսները հասկանալու բանալին: Այն բացում է հոգուն տիեզերքի գանձերը, անսահման զարգացման հնարավորությունները**»: 69 Աստվածաշնչում հաճախ է օգտագործում այնպիսի արտահայտություններ, ինչպիսիք են՝ «Քրիստոսը ձեզանում», կամ նրա նման՝ «Քրիստոսում», «Նրանում», «Տիրոջում» և «սիրելիում»: Այս արտահայտությունները Նոր Կտակարանում օգտագործվում են 170 անգամ: Օրինակ՝ այս արտահայտությունը Պողոսի՝ Եփեսացիներին ուղղված նամակի առանցքային բառն է: Խորհեք Գաղ. 2:20-ում «... Եւ կենդանի եմ, ոչ թէ այլ եւս ես, այլ Քրիստոս է կենդանի ինձանում» նրա վկայության մասին: Յոզուեացիներ 15:18-ում նա գրում է. «Որովհետեւ ես չեմ համարձակիլ մի բան խօսել՝ որը Քրիստոս չ'գործեց ինձանով»:

68 Dennis Smith, Spirit Baptism and Abiding in Christ (2010), p. 12.

69 Ellen G. White, Education (Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 2002), p. 172.

53.

Այլ հայտնի համարներում ասվում է. «Բայց շնորհակալութիւն Աստուծուն՝ որ ամեն ժամանակ մեզ յաղթող է անում Քրիստոսումը» (2 Կոր. 2:14): «Ուրեմն եթէ մեկը Քրիստոսումն է՝ նոր ստեղծուած է» (2 Կոր. 5:17): Այստեղ ուշադրութիւն է դարձվում Սուրբ Հոգու պտուղների շնորհիվ բնավորութեան փոփոխութեան վրա. «Քրիստոս Յիսուսով հաստատուած բարի գործերի համար» (Եփ. 2:10): «Քրիստոսով մեռելներն առաջ յարութիւն կ'առնեն» (1 Թես. 4:15): «Բայց ով որ նորա խօսքը պահէ, իրաւի Աստուծոյ սերը նորանում կատարեալ է. սորանով ճանաչում ենք որ նորանում ենք» (1. Յովհ. 2:5): «Աստուած իր Որդին ուղարկելով... Որ օրէնքի արդարութիւնը կատարուի մեզանում» (Հռոմ. 8:3,4): Եթէ նայենք սիմֆոնիայով, ապա կգտնենք շատ արժեքավոր տեքստեր «Քրիստոսում», «սիրելիում», «Տիրոջում», «Նրանում» (Քրիստոսում) առանցքային արտահայտութիւններով:

Կամ «Քրիստոսում» կամ «Քրիստոսից դուրս»

Է. Սթենլի Ջոնսը ասել է. «Պողոսը կենտրոնանում է «Քրիստոսում» արտահայտութեան վրա և օգտագործում է այն իր նամակներում 97 անգամ Մեծ ինամբ տանելով նա հասկանում է, որ այս բառը մարդկութեանը բաժանում են երկու խմբի՝ ով «Քրիստոսում» է՝ այսինքն «կյանքում» է և ով «Քրիստոսից դուրս» է՝ այսինքն «մահվան մեջ»: 70

70 E. Stanley Jones, *In Christ* (London: Hodder and Stoughton, 1961), p. 9; re-translated from German.

54.

**Ուրեմն հիմա դատապարտութիւն չ'կայ Յիսուս
Քրիստոսումը լինողների համար, որ մարմնաւորապէս չեն
վարվում, այլ հոգեւորապէս
Հռոմեացիս 8: 1**

Անձնական մտքեր և քննարկման ուղեցույց

1. Ըստ էլեն Ուայթի, ո՞րն է ճշմարիտ կրոնը:

2. Ի՞նչն է նույնքան կարևոր, որքան Հիսուսին մեր սրտերը թողնելը:

3. Ի՞նչպես է կապված մեր հավատքն ու վստահությունը Աստծո հանդեպ՝ Սուրբ Հոգու ընդունելու հետ:

4. Ինչու՞ է այդքան կարևոր, որ Հիսուսի հետ մեր հարաբերությունները հիմնված լինեն Նրա և Նրա Խոսքի հանդեպ վստահության վրա, այլ ոչ թե մեր զգացմունքների վրա:

5. Երբ Քրիստոսը կենում է մեզանում Սուրբ Հոգու միջոցով, ապա մեր մեջ զարգանում է Նրա բնավորությունը, ինչը Հոգու պտուղն է: Ի՞նչ սա արժեք ունի ձեր կյանքում:

Մեր աղոթքի ժամանակը

- Կապնվեցեք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ և քննարկեք այս թեման:
- Աղոթեք ձեր աղոթքի զուգընկերոջ հետ.
 1. Հասկանալու և տիրապետելու ճշմարիտ կրոնը, որը հավատքով մեր սրտերում ապրում Հիսուսն է:
 2. Մեր սրտերը Հիսուսին հանձնելու հաստատակամության համար:
 3. Մեր կյանքում Սուրբ Հոգու ներկայության ավելի խորը փորձառության համար:
 4. Մեր զգացմունքների առաջնահերթությունները ճիշտ դասավորելու և դրանց հետ վարվելու եղանակների համար:
 5. Ուրախության համար, որն անընդհատ աճում է և ավելի տեսանելի է դառնում՝ այն ուրախության, որը միայն Քրիստոսն է բերում:

**«Քրիստոսը մեզանում»-ի արդյունքները
 Ինչպե՞ս ենք մենք ազատվում մեղքի իշխանությունից:
 Դառնո՞ւմ ենք արդյո՞ղ մենք մեղանչելով նորից «մարմնավոր»:**

ԻՆՉ Է ԳՐԵԼ ԷԼԵՆ ՈՒԱՅԹԸ «ՔՐԻՍՏՈՍԸ ՄԵՉԱՆՈՒՄ» ԹԵՄԱՅՈՎ

«Երբ Աստծո ժողովուրդը մեկ լինի Յոգու միասնության մեջ, ամբողջ փարիսեցությունը, ամբողջ ինքնավստահությունը, որը հրեա ազգի մեղքն էր, կարտաքսվեն բոլոր սրտերից: ... Աստված հայտնի կդարձնի այն խորհուրդը, որը թաքնված է եղել դարեր շարունակ: Նա հայտնի կդարձնի «ԹԷ ԻՆՉ Է այս խորհուրդի փառաւոր ճոխութիւնը հեթանոսներումը, որ է Քրիստոսը ձեզանում՝ այն փառքի յոյսը» (Կող. 1:27): 71

Հովսեփը, Դանիելը և Նրա ընկերները

«Դուք պետք է պատրաստ լինեք հետևելու այս ազնվագույն երիտասարդների օրինակին: Երբեք մի ամաչեք ձեր համոզմունքներից. նրանց տեսանելի դարձրեք մարդկանց և հրեշտակների հայացքին: Մի տրվեք կեղծ համեստության, կեղծ խոհեմության, որը ձեզ հուշում է այս խորհրդին հակասող գործելանո՞ճ: Ձեր խոսքերով և հետևողական գործողություններով, ձեր պարկեշտությամբ, ձեր անկեղծ բարեպաշտությամբ, կատարեք ձեր հավատքի խոսուն խոստովանությունը՝ որոշելով Քրիստոսին տալ առաջին տեղը ձեր հոգու տաճարում, և ձեր տաղանդները դնելով Նրա ոտքերի առջև՝ Նրա ծառայությանը օգտագործելու համար»: 72

Ընտանեկան կյանք

Քրիստոսը յուրաքանչյուր սրտին կբերի միասնություն. «Եթե ամուսինն ու կինը կատարեն Աստծո կամքը՝ ապա միմյանց կհարգեն և կգարգացնեն սերն և վստահությունը: Պետք է խստորեն ճնշվի այն ամենը, ինչը կարող է խաթարել ընտանիքի խաղաղությունն ու միասնությունը, իսկ փոխարենը պետք է դրսևորվի բարությունն ու սերը: Նա, ով դրսևորում է քնքշության, հանդուրժողականության և սիրո ոգի, կգտնի, որ նույն ոգին կվերադառնա իրեն:

71 Ellen G. White, Selected Messages, book 1, p. 386.

72 Ellen G. White, Messages to Young People (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2003), p. 28.

57.

Այնտեղ, որտեղ թագավորում է Աստծո Յոզի, չի լինի խոսք ամուսնական անհամատեղելիության մասին: Եթե Քրիստոսը՝ փառքի հույսը, իսկապես ձեզանում է՝ ընտանիքում կլինի միություն և սեր: Կնոջ սրտում բնակվող Քրիստոսը համահունչ կլինի ամուսնու սրտում բնակվող Քրիստոսի հետ: Նրանք միասին կձգտեն այն բնակարաններին, որոնք Քրիստոսը գնացել է պատրաստելու իրեն սիրողների համար»:

73

«Ձեր տները պետք է նման լինեն Աբրահամի տանը: Նա պատվիրեց իր տնեցիներին հետևել նրան: Նա սովորեցրեց նրանց հնազանդվել Աստծո պատվիրաններին: Սրանք այն դասերն են, որոնք դուք՝ մայրեր, պետք է համբերատար ուսուցանեք ձեր երեխաներին: Դուք չեք կարող ձեզ թույլ տալ ժամանակ ծախսել ժամանակակից նորաձևությունների ուսումնասիրության վրա: Սովորեցրեք նրանց, որ նրանք պատկանում են Քրիստոսին: Մենք այսօր ենք կերտում բնավորությունները: Երիտասարդ տղամարդիկ, երիտասարդ կանայք, այսօր դուք որոշում եք ձեր ճակատագիրը ապագայում: **Թույլ տվեք, որ Քրիստոսը մտնի՝ Նա կփրկի ձեզ գայթակղություններից**»: 74

Հաղթահարում

«Ուրեմն եթե մեկը Քրիստոսումն է՝ նոր ստեղծուած է. հիները անցան, ահա ամեն բան նոր եղաւ» (2 Կոր. 5:17): Քրիստոսի զորութեամբ տղամարդիկ և կանայք կոտրում են մեղավոր սովորութիւնների շղթաները և հաղթահարում են եսասիրությունը: Ամբարիշտները դառնում են պարկեշտ, հարբեցողները՝ սթափ, անառակները՝ մաքրաբարո: Յոզիները, որոնք կրում էին սատանայի կերպարը, կերպարանափոխվում են Աստծո պատկերով: Այս փոփոխությունն ինքնին հրաշքների հրաշք է: Խոսքով կատարված փոփոխությունն՝ Աստծո ամենախորը առեղծվածներից մեկն է: Մենք չենք կարող դա հասկանալ, մենք կարող ենք միայն հավատալ, ինչպես գրված է Սուրբ Գրքերում, դա «Քրիստոսը ձեզանում՝ այն փառքի յոյսը» (Կողոս 1:27): 75

Հիսուսի նամակները

«Իր գավակներից յուրաքանչյուրի միջոցով Հիսուսը նամակ է ուղարկում աշխարհին: Եթե դուք Քրիստոսի հետեւորդ եք, նա ձեր միջոցով նամակ է ուղարկում ձեր ընտանիքին, գյուղին, փողոցին, որտեղ դուք ապրում եք: Ձեզանում ապրող Հիսուսը ցանկանում է խոսել իրեն չճանաչող մարդկանց սրտերին: Գուցե նրանք չեն կարողում Աստվածաշունչը կամ չեն լսում նրա էջերից իրենց ուղղված ձայնը: Գուցե նրանք չեն տեսնում Աստծո սերը՝ դրսևորվող նրա գործերում: Բայց եթե դուք Հիսուսի ճշմարիտ ներկայացուցիչներ եք, ապա թերևս ձեր միջոցով նրանք կարողանան հասկանալ նրա բարությունը և հակված կլինեն սիրել նրան և ծառայել նրան»: 76

73 Ellen G. White, *The Adventist Home* (Review and Herald, 2002), p. 120.

74 Ellen G. White, *Temperance* (Nampa, ID: Pacific Press, 2004), pp. 290, 291.

75 Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, p. 476.

76 Է. Գ. Ուայթ, «Քայլեր դեպի Քրիստոս», p. 115.

Աստծո սերը գործնականում

Սուրբ Յոզու միջոցով մեզ հետ սերտ կապի միջոցով Քրիստոսը ցանկանում է գործնականում ցույց տալ մեզ Աստծո մեծ սերը: Ինքնին այն, ինչ Քրիստոսն ապրում է ինձանում՝ անհավանական է, սակայն Նրա խոսքը հավաստիացնում է մեզ, որ դա ճշմարիտ է:

Հայրը արտասահմանյան ուղևորության էր իր որդու հետ և ցանկանում էր բացատրել նրան Աստծո սերը: Հայրն ասաց. «Նայիր նավի քթին, իսկ հիմա կերին՝ սա Աստծո սիրո երկարությունն է: Իսկ հիմա նայիր ձախ և աջ. սա Աստծո սիրո լայնությունն է: Այժմ նայիր դեպի երկինք. սա Աստծո սիրո բարձրությունն է: Հիմա նայիր ջրին, մեր տակի օվկիանոսի խորքը: Դա Աստծո սիրո խորությունն է»: Երիտասարդը մի պահ խորհելով այս բացատրության վրա, փայլուն դեմքով բացականչեց. «Հայրիկ, գիտե՞ս, թե որն է դրա լավագույն մասը: Մենք դրա հենց կենտրոնումն ենք»:

Յուրաքանչյուր ոք, ով ամեն օր նվիրում է իր կյանքը Քրիստոսին և լցվում Սուրբ Յոզով, գտնվում է Աստծո սիրո կենտրոնում: Հկա ավելի լավ դիրք, որը մենք կարող ենք զբաղեցնել: Ես աղոթում եմ ամեն առավոտ, որ մեր հրաշալի Երկնային Հայրը պահի ինձ այս դիրքում:

Վերջավոր նվաճումը՝ առատությամբ կյանքն է

Եփեսացիս 3.19 -ում Պողոսը ցանկանում է, որ մենք հասկանանք Հիսուսի սերը մեր հանդեպ, և որ այս սիրո միջոցով մենք լցվում ենք Աստծո լիությանբ: Այս հատվածում ասվում է. «Որ ճանաչեք Քրիստոսի սերը որ ամեն գիտութիւնից գերազանց է. որ Աստուծոյ ամեն լիութիւնովը լցուիք»:

Հասկանո՞ւմ ենք, թե ինչն է կախված մեզանում ապրող Քրիստոսից: Սա է դեպի Աստծո լիություն տանող միակ ճանապարհը: Հովհաննես 10.10-ում Քրիստոսն ասում է, որ Նա եկել է, որպեսզի մենք ավելի առատ կյանք ունենանք: Կողոսացիս 2:9,10-ում ասվում է. «Որովհետեւ Նորանում բնակուած է Աստուածութեան ամեն լիութիւնը մարմնապես: Եւ դուք Նորանով լցուած էք»: Դուք ունե՞ք Աստծո լիությունը: Աստված ցանկանում է տալ այն ձեզ: Ձեռնարկե՛ք անհրաժեշտ միջոցներ:

Պատասխաններ մեր խնդրանքներից ավելի շատ

Մենք կարող ենք աղոթել, որ Տերը պատասխանի մեր աղոթքներին՝ Եփեսացիս 3.20-ում տրված իր խոստման համաձայն. «Բայց նորան՝ որ կարող է առատութեամբ անել ամեն բաներից ավելի քան որ խնդրում ենք եւ իմանում, այն զօրութեան չափովը՝ որ մեզանում ներգործում է»: Մենք կարող ենք խնդրել, հուսալով այս խոստմանը, որ մեր հրաշալի Տերը ոչ միայն կպատասխանի մեր աղոթքներին, ինչպես մենք ենք խնդրել, այլ կանի մեր խնդրանքից ավելի շատ, մեր հասկացողությունից ավելի շատ, առատորեն կօրհնի իր փառքի և զօրության հարստություններին համապատասխան: Բացի այդ, մենք կարող ենք աղոթել Երեմիա 33.3-ի համաձայն. «Կանչիր ինձ եւ ես քեզ պիտի պատասխանեմ, եւ ես քեզ պիտի մեծամեծ եւ անհասանելի բաներ իմացնեմ, որ դու չգիտես», որպեսզի Աստված պատասխանի մեր աղոթքներին և մեզ իմացնի մեծամեծ և անհասանելի բաներ:

Ի՞նչ ազդեցություն է թողնում Հիսուսի կյանքը իմ վրա:

«Եւ դուք նորանից էք Յիսուս Զրիստոսումը՝ որ Աստուածանից մեզ համար եղաւ իմաստութիւն, եւ արդարութիւն եւ սրբութիւն եւ փրկութիւն» (1 Կոր 1:30): Զրիստոսը մեզ համար իմաստություն է դարձել: Մենք կարող ենք իմաստուն գործել, երբ Հիսուսը մեզանում է: «Որովհետեւ իմաստութիւնը գոհարներիցը լաւ է, եւ բոլոր ցանկալի բաները չարժեն նորան» (Առակ. 8:11): «Եւ ես տեսայ որ իմաստութիւնը ավելի օգուտ ունի յիմարութիւնից. Որքան որ լոյսը ավելի օգուտ ունի խաւարիցը» (Ժողովող 2:13): Առանց Զրիստոսի մեզանում լինելը, մենք կարող ենք շատ խելացի լինել, բայց միևնույն ժամանակ, մենք կարող ենք շատ հիմար լինել: Հիշենք Ադամին ու Եվային: Նրանք շատ խելացի էին և գործեցին շատ հիմար, քանի որ ինքնուրույն էին գործում՝ առանց վստահելով Աստծուն: Իմ «Զրիստոսում» լինելն է որոշում, թե արդյոք ես խելացի եմ և իմաստուն:

Զրիստոսը մեզ համար դարձավ արդարություն: Սա նշանակում է, որ մարդկության անկման ժամանակ կորցրած արդարությունը կարող է վերականգնվել նրա միջոցով: Սա ասվում է Հռով. 8:3,4-ում «Աստուած իր Որդին ուղարկելով մեղքի մարմնի նմանութիւնովը եւ մեղքի համար՝ մեղքին դատապարտեց այն մարմնումը. Որ օրէնքի արդարութիւնը կատարուի մեզանում, որ մարմնաւորապէս չենք վարվում՝ այլ հոգեւորապէս»: Խնդրում ենք նկատի ունենալ, որ տեքստում ասվում է, որ արդարությունը կատարվում է Հիսուսի միջոցով նրանցում, ովքեր քայլում են հոգով: Ահա թե ինչպես է Զրիստոսն ապրում է մեզանում:

Դենիս Սմիթը գրում է. «Հավատքով արդարությունը ունի արդարացնող և սրբագործող ասպեկտներ: Արդարությունը նշանակում է, որ Աստված ազատում է հավատացյալին մեղքից և պատժից և ապաշխարող մեղսավորին հազցնում է Զրիստոսի արդարությամբ (լիակատար հնազանդություն)»: 77

60.

Այսպիսով, տեղի է ունենում ամենահրաշալի փոխանակում. Քրիստոսը վերցնում է իմ մեղքը և տալիս ինձ իր արդարությունը: Այս փոխանակման շնորհիվ մենք կանգնում ենք Հոր առջև, ասես երբեք չենք մեղանչել: «Որքան որ արեւելքը հեռու է արեւմուտքիցը, այնքան նա հեռացրեց մեզանից մեր յանցանքները» (Սաղ 103:12): Աստծո շնորհով մենք կարող ենք ապրել մեղքից ազատ կյանքով:

Քրիստոսը դարձավ մեր սրբագործումը: Ի՞նչ է նշանակում սրբագործում: «Ճշմարիտ սրբագործումը նշանակում է կատարյալ սեր, կատարյալ հնազանդություն, կատարյալ համապատասխանություն Աստծո կամքին»: 78 Ուրախ հնազանդությամբ ապրելու համար մեզանում Քրիստոսի բնակության կարևորությունը ավելի մանրամասն կքննարկվի 4-րդ գլխում՝ «Հնազանդություն Հիսուսի միջոցով»: Քրիստոսը մեզ համար դարձավ փրկություն, այսինքն՝ բոլոր մեղքերի թողություն, մեղքի գերությունից ազատություն, հավիտենական կյանք Աստծո փառքում: Հիսուսը իր զոհաբերությամբ վճարեց փրկագինը:

Աֆրիկայում ստրկավաճառության ժամանակ բանտարկյալները երկաթե օձիք էին փակում վզին, ապա շղթայով կապում էին մյուս բանտարկյալների հետ: Ժամանակ առ ժամանակ այդ խեղճ մարդկանցից որևէ մեկին ճանապարհին փրկագնում էին: Հենց փրկագինը վճարվում էր, բանտարկյալն ազատվում էր երկաթե օձիքից: Հիսուսը վճարել է մեր փրկագինը:

Մեզանում քայլ առ քայլ զարգանում է Հիսուսի մտածելակերպը: Աղոթելիս՝ մենք կարող ենք ապավինել Փիլիպպեցիս 2:5-ում գրված խոստմանը. «Ձեր ամեն մեկը թող այն մտածէ, որ էլ Քրիստոս Յիսուսումն էր»: Երբ մենք քայլում ենք Քրիստոսի հետ, այն ժամանակ մեզանում դրսևորվում է Նրա մտածելակերպն ու վարքը: Մենք կսիրենք այն, ինչ նա է սիրում: Մենք ձեռնպահ կմնանք Նրանից, ինչը Նրան հաճելի չէ:

Հիսուսն իմ միջոցով բարի գործեր է կատարում

Եփեսացիս 2:10-ում Աստծո Խոսքն ասում է. «Վասնզի Նորա ստեղծուածն ենք՝ Քրիստոս Յիսուսով հաստատուած բարի գործերի համար. որոնց համար Աստուած առաջուց պատրաստեց մեզ, որ Նորանցում վարուինք»: Աստված բարի գործեր է պատրաստել ձեզ և ինձ համար, եթե մենք "Քրիստոսում" ենք, որպեսզի մենք կարողանանք դրանք կատարել: Այս առաջադրանքը կատարելու միջոցով՝ մեր Տերը հնարամիտ ծրագիր է նախատեսել: Աշխատելով Նրա և մյուսների համար այս գործում, ի հայտ գալիս է երեք բան.

1. Իմ եսասիրությունը շարունակական բուժվում է, քանի որ ես աշխատում եմ ուրիշների համար:
2. Ուրիշներն օրհնություններ են ստանում իմ միջոցով:
3. Տերն իր հերթին նաև ինձ է ուղարկում մեծ օրհնություններ: 79

78 Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 565.

79 Book 3 in miniserie Steps to Personal Revival entitled "Spirit-Filled Co-Workers of Jesus How Can I Become That?" (2019).

61.

Մենք դրանով կաճենք հավատքով. մեր գործնական, մտավոր և հոգևոր ունակությունները կզարգանան, մեր ուրախությունն ու զորությունը կաճեն, և այդ ընթացքում մենք աշխատում ենք Աստծո արքայության համար: Այս խնդիրը մեզ կպատրաստի Աստծո թագավորությանը:

Մեկ այլ կարևոր հարց է առաջանում՝ արդյո՞ք ես աշխատում եմ Աստծո համար իմ մարդկային ուժերով, թե՞ մեր Տերը կարող է գործել իմ միջոցով իր աստվածային կարողություններով: 80

Քրիստոսն ինձ ընդունակ է դարձնում լինել իր վկան

Քանի որ Հիսուսը եկավ «որ որոնէ եւ ապրեցնէ կորածին» (Ղուկ. 19:10), և, բնականաբար, մարդկանց առաջնորդում է դեպի փրկություն, այդ թվում իմ միջոցով: «Հիսուսը, որը բնակվում է ձեզանում, ցանկանում է խոսել նրանց սրտերին, ովքեր ծանոթ չեն նրան»: 81 «Բայց դուք զօրութիւն կ'առնէք՝ երբոր Հոգին ձեզ վերայ կ'գայ, եւ իմ վկաները կ'լինիք» (Գործք 1:8): Այս թեմային կանդրադառնանք 5-րդ գլխում «Գրավիչ հավատք Հիսուսի միջոցով»:

Աստված մեզ կոչ է անում «աղոթել Սուրբ Հոգով» (Հուդա 20): Երբ Քրիստոսը Սուրբ Հոգու միջոցով ապրում է մեզանում, ապա մենք կարող ենք աղոթել Սուրբ Հոգով, ինչպես նաև Հիսուսի անունով: Հիսուսը հավաստիացնում է մեզ. «Եւ ինչ որ Էլ խնդրէք իմ անունովը, այն կ'անեմ, որ Հայրը փառաւորուի Որդումը» (Հովհ. 14.13): Մեզ հստակ հորդորում են. «Մենք պետք է աղոթենք ոչ միայն Քրիստոսի անունով, այլ նաև Սուրբ Հոգու ոգեշնչմամբ»: 82

Ի՞նչ է նշանակում աղոթել Հիսուսի անունով: «Հիսուսի անունով աղոթելը նշանակում է ավելին, քան պարզապես աղոթքի սկզբում և վերջում նրա անունը հիշատակելը: **Դա նշանակում է աղոթել Հիսուսի կամքին և ոգուն համապատասխան, հավատալ նրա խոստումներին, ապավինել նրա շնորհին և կատարել նրա գործերը**»: 83 Այսպիսով, Քրիստոսի անունով աղոթքը ներառում է չորս ասպեկտներ:

1. Հիսուսի ոգով աղոթելը նշանակում է լցվել Սուրբ Հոգով:
2. Հավատալ նրա խոստումներին, այսինքն, աղոթքի ժամանակ ապավինել խոստումներին:
3. Ապավինել նրա շնորհին՝ հավատքով Աստծո հետ փոխվստահության հրաշալի հարաբերություններին:
4. Կատարել նրա գործերը, այսինքն՝ իր Հոգու միջոցով հնազանդ լինել ամեն ինչում:

80 For more particulars, see: www.steps-to-personal-revival.info under "Development."

81 Է. Գ. Ուայթ, «Քայլեր դեպի Քրիստոս», էջ 115.

82 Է. Գ. Ուայթ, «Քրիստոսի առարկները», էջ 147.

83 Է. Գ. Ուայթ, «Քայլեր դեպի Քրիստոս», էջ 100, 101.

62.

Երբ մենք կենում ենք Քրիստոսում, ապա այս բոլոր նախադրյալները կատարվում են Նրա շնորհով: Այսպիսով, Հիսուսի անունով աղոթելը նշանակում է աղոթել Նրա գորույթամբ: Նա խոստացել է պատասխանել մեր աղոթքներին: Սա ցույց է տալիս, որ Հիսուսը մեծ վստահություն ունի Իրանուն կենողների նկատմամբ: Մենք կարող ենք օգտվել Քրիստոսի միջոցով մեզ տրված բոլոր խոստումներից: 84 «Որովհետեւ որքան Աստուծոյ խոստմունքներ որ կան՝ նորանում է այոն, եւ նորանում է ամենը Աստուծոյ փառքի համար մեզանով» (2 Կոր. 1:20): «Ինչպես որ նորա աստուածային գորութիւնը շնորհեց մեզ այն ամենը որ կեանքի եւ աստուածապաշտութեան համար պետք է նորա գիտութիւնովը, որ մեզ կանչեց փառքով եւ առաքիւնութիւնով. **Որոնցով ամենամեծ եւ պատուական խոստմունքներ են տրուած մեզ որ նորանցով հաղորդակից լինիք աստուածային բնութեանը**» (2 Պետ. 1:3,4): Ուշադրություն դարձրեք Աստծո հրաշալի ճանապարհին՝ նա արդեն մեզ շնորհել է այն, ինչը մեզ պետք է կյանքի և աստուածապաշտության համար: Մենք ստանում ենք այս պարգևները Քրիստոսի հետ մտերիմ հարաբերությունների միջոցով: Այսինքն՝ հավատքի աղոթքի միջոցով, մենք դառնում ենք աստուածային բնության հաղորդակիցներ:

Մեղքի իշխանությունից ազատվելը

«Ուրեմն հիմա դատապարտութիւն չ'կայ Յիսուս Քրիստոսումը լինողների համար, որ մարմնաւորապես չեն վարվում, այլ հոգեւորապես: Որովհետեւ կեանքի հոգու օրէնքը Յիսուս Քրիստոսումն՝ ազատեց ինձ մեղքի եւ մահի օրէնքիցը»: (Յոռմ. 8: 1,2)

Ինչու՞ չկա դատապարտություն նրանց համար, ովքեր Քրիստոս Հիսուսումն են: Նախ, որովհետև Քրիստոսն Իր վրա է վերցրել իմ մեղքը: Երկրորդ, երբ նա մեզանում է, մեղքի գերությունը մեզ վրա կործանվում է, մենք ազատվում ենք մեղքի օրէնքից: Սա նշանակում է, որ մենք այլևս չպետք է մեղք գործենք, թեև դեռևս կարող ենք մեղանչել: Գաղատացիս 5:16-ը մեղքի իշխանությունից ազատվելու մասին մի կարևոր բան է ասում. «Բայց ասում եմ. Հոգով գնացեք (նկատի ունի՝ անընդհատ ապրիր Սուրբ Հոգով), եւ մարմնի ցանկութիւնը չէք կատարիլ»:

Գաղատացիս 5-րդ գլխի հաջորդ՝ 17-րդ և 18-րդ համարները բացատրում են, որ դա կապված է Հոգով ապրելու հետ: Իսկ 19-21-րդ համարները թվարկում են մարմնի գործերը, որոնք մենք՝ ապրելով Սուրբ Հոգով, այլևս չպետք է անենք: Մեզանում կենող Քրիստոսը պաշտպանում է մեզ մեղքից և ընկած հրեշտակներից, ինչպես այն հաստատում է 1 Հով. 5:18-ում. «Գիտենք որ ամեն ով որ Աստուածանից է ծնուած, մեղք չէ գործում, բայց նա որ Աստուածանից է ծնուած, իր անձը պահում է, եւ չարը չէ մօտենում նորան»: Քրիստոսը լցնում է մեր սրտերը Սուրբ Հոգով, և չարի համար այլևս տեղ չկա: Ընդ որում, այս պահին մենք պետք է նաև հիշենք, որ «մեր ներսի մարդն օրեցօր նորոգվում է» (2 Կորնթ. 4:16):

84 Աղոթքում խոստումներին ապավինելը ավելի մանրամասն քննարկվում է Հ. Հաուբեյլի «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գրքի, գլուխ 5-ում «Գործնական փորձի բանալին»

Մեզանում կենող Քրիստոսը կոչ է անում մեզ մեղք չգործել

1 Հովհ. 3.6–9-ում կարդում ենք հետևյալ հանդիսավոր խոսքերը մեղքի վերաբերյալ. «Ամեն ով որ նորանում մնում է՝ չէ մեղանչում. եւ ամեն ով որ մեղանչում է, չէ տեսել նորան եւ ոչ էլ ճանաչել նորան: Մանկունք, ոչ ոք ձեզ չ'խաբէ. նա որ արդարութիւն է անում, արդար է, ինչպէս նա էլ արդար է: Եւ նա որ մեղք է անում, սատանայիցն է. որովհետեւ սատանան հենց սկզբիցը մեղանչում է, նորա համար յայտնուեցաւ Աստուծոյ Որդին, որ սատանայի գործերը քանդէ: Ամեն ով որ Աստուածանից է ծնուած, մեղք չէ անում. որովհետեւ նորա սերմը նորանում մնում է, եւ չէ կարող մեղանչել, որովհետեւ Աստուածանից է ծնուած»:

Հին հունարենի փորձագետները բացատրում են, որ մեղքի մասին այս նշանավոր խոսքերը վերաբերում են սովորական մեղքերին: Ըստ հունարեն բնօրինակի՝ «Նա մեղք չի գործում անընդհատ», այսինքն՝ սովորաբար (սակայն ժամանակ առ ժամանակ կարող է ընկնել): Որպէս Աստծո գավակներ, մենք ճշմարտությամբ ենք վարվում և ապրում ենք Աստծո պատվիրանների համաձայն»: 85 Սա նշանակում է, որ Քրիստոսով մեզանում և մեզ հետ, մենք կարող ենք հրաժարվել մեր մեղավոր սովորություններից: Մեր կյանքը «Քրիստոսում» օգնում է մեզ հաղթել մեզ պատուհասող մեղքերը:

Արդյո՞ք մեղանչելով մենք կրկին դառնում ենք «մարմնավոր»

Նկատի ունենանք, որ այս հրաշալի փոփոխության շնորհիվ մենք չենք հասնում մեկ և ընդմիջտ անմեղ վիճակի: Մենք կարող ենք մեղք գործել թուլության, շտապողականության կամ հիմարության պատճառով: Եթե նման իրավիճակ առաջանա, ապա մենք պետք է «շնչենք հոգևոր»՝ այսինքն խոստովանենք մեր մեղքերը, ընդունենք ներումը և կրկին խնդրենք լցվել Սուրբ Հոգով: Մինչդեռ մենք «շնչենք հոգևոր», մենք կմնանք հոգևոր քրիստոնյաներ և կրկին մարմնավոր չենք դառնա: Մեղքը չի ընդհատում մեր հոգևոր հարաբերությունները Աստծո հետ՝ սակայն այն դառնում է խոչընդոտ, որին մենք պետք է դիմակայենք:

Մենք կարող ենք կրկին մարմնավոր դառնալ, եթե թույլ տանք, որ մեր մեջ արմատավորվի անհավատությունը և դադար տանք «հոգևոր շնչելուն»: Մեր մեղավոր բնույթը մնում է մեզ հետ՝ մինչև Քրիստոսի երկրորդ գալուստը: Անգամ ոչ մի առաքյալ երբեք չի պնդել, որ անմեղ է: Սակայն «Քրիստոսը մեզանում» վճռական փոփոխություններ է կատարում մեղքի հանդեպ մեր վերաբերմունքի մեջ:

Գործնական արդյունքը

Հովհաննես առաքյալը գրում է. «Սա գրում եմ ձեզ որ չմեղանչեք, եւ եթե մէկը մեղանչէ, բարեխօս ունինք Հօր մօտ Յիսուս Քրիստոս արդարին» (1 Հովհ. 2:1):

64.

Աստված ցանկանում է, որ մենք Քրիստոսում ապրենք անմեղ կյանքով, բայց եթե մեղք գործեցինք, ապա կարող ենք խնդրել մեր Բարեխօսին ներել մեզ և ստանալ այդ ներումը: Ելեն Ուայթն ասում է. «Մեղքին կարելի է դիմակայել և հաղթահարել միայն Աստվածության երրորդ անձի հզոր միջնորդությամբ, ով գալիս է աստվածային զորության ողջ լիությամբ»: 86

Սուրբ Յոզու միջոցով մեզանում ապրող Քրիստոսի շնորհիվ՝ մեղքի ուժը մեզ վրա պակասում է, և մեր մեղք գործելու հաճախականությունը նվազում է:

Քաջառողջություն

Մեր մեջ կենող Քրիստոսը կստիպի մեզ հոգ տանել մեր առողջության մասին. «Սիրելի, աղօթք եմ անում որ ամեն բանի մեջ յաջող եւ առողջ լինես, ինչպես քո հոգին յաջող է» (3 Հովհ. 2): «Եւ ինքը խաղաղութան Աստուածը ձեզ սուրբ անէ բոլորովին. Եւ ձեր բոլոր հոգին եւ շունչը եւ մարմինը անարատ պահուի մինչեւ մեր Տեր Յիսուս Քրիստոսի գալը: Հաւատարիմ է նա որ կանչեց ձեզ, որ կ'անէ Էլ» (1 Թես. 5:23,24):

Գենետույզ դոկտոր Սանգ Լին՝ իր դասախոսության ընթացքում ընդգծեց, որ Քրիստոսի հետ վստահելի հարաբերությունների շնորհիվ մեր գեները աշխատում են լավ և արտադրում են առողջության հորմոն:

Աշխարհն անհապաղ կարիքն ունի իմանալու հավատի և առողջության միջև կապը: Այս ուղերձը կարող են փոխանցել միայն Հիսուսի աշակերտները, ովքեր ամեն օր իրենց նվիրում են սրբագործման, ովքեր ամեն օր խնդրում և ստանում են Սուրբ Հոգին և ովքեր անձամբ ապրում են առողջապահական բարեփոխումների սկզբունքների համապատասխան:

Պրոֆեսոր Գրոսսարտ-Մատիչեկի ղեկավարությամբ ավելի քան երեսուն տարվա ընթացքում կատարված 35000 մարդու մասնակցությամբ ուսումնասիրությունները, ցույց տվեցին, որ՝ «Լավ առողջության ամենաուժեղ գործոնը՝ Աստծո հետ սիրալիր, ինքնաբուխ հարաբերություններն են: Երբ կան այդպիսի հարաբերություններ, ապա առողջության այլ գործոններն, ինչպիսիք են առողջ սնունդը, ֆիզիկական վարժությունները և բարեկեցությունը, շատ անգամ ավելի ուժեղանում են»: 87 Սա հստակեցնում է աստվածաշնչյան հետևյալ հատվածի իմաստը. «Որովհետեւ մարմնի վարժութիւնը քիչ բանի համար է օգտակար. բայց աստուածապաշտութիւնն ամեն բանի համար օգտակար է, ունենալով այժմեան եւ գալու կենաց խոստմունքը» (1 Տիմ. 4:8): Իր «40 օր» շարքի 3-րդ գրքում՝ «40 օր. Աստծո առողջության սկզբունքները՝ Նրա վերջին ժամանակների ժողովրդի համար» Դեննիս Սմիթը ցույց է տալիս առողջությանը բոլորովին այլ մոտեցում, քան այն, որին մենք սովորել և ծանոթ ենք: Նա բացատրում է, թե ինչպես է Սուրբ Հոգու զորությունը դրդում և օգնում փոխել ապրելակերպը: Էմոցիոնալ առողջությունը շատ կարևոր է:

86 Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, January 5; p. 13.

87 According Medical Wellness mit Newstart—Plus, by Drs. Heide (2014), pp. 333, 334.

65.

Սմիթը գրում է. «Այս 40-օրյա աղոթքները ցույց կտան մեզ, թե ինչպես ենք կարող համագործակցել Աստծո հետ՝ որպեսզի ստանանք լիարժեք ֆիզիկական, էմոցիոնալ և հոգևոր նորացում, որը նա ցանկանում է, որ մենք ունենանք»: 88

Մի գործարար գրել է. «Ես ընդունեցի առողջության ուղերձը՝ ամեն օր Սուրբ Հոգով լցված լինելու միջոցով: Մինչ այդ առողջության վերաբերյալ ոչ մի սեմինար երբևէ ազդեցություն չի ունեցել իմ վրա: Ես սիրում էի ուտել միս և առանձնապես չէի խորանում, թե այն ինչ տեսակի է, նաև սուրճ և սև թեյ էի խմում՝ առանց դա համարելու խնդիր: Երբեմն նաև գարեջուր էի խմում: 2009 թվականից ես ամեն օր աղոթում եմ Սուրբ Հոգով լցվելու համար: Նա համոզեց ինձ ձեռնպահ մնալ միս, սուրճ, սև թեյ և գարեջուր օգտագործելուց: Ես դարձա բուսակեր: Ես հասկացա, որ Սուրբ Հոգով կյանքն դառնում է ամեն ինչում՝ ներառյալ ժուժկալության և ապրելակերպում, հաղթանակի հիմք»: 89

«Ամբողջական հանձնվելը փոխեց իմ կյանքը» վերնագրի ներքո մի քույր գրել էր հետևյալը (այստեղ մենք կհսում ենք միայն առողջական ասպեկտները). «Ես ամեն օր հրավիրում եմ Սուրբ Հոգուն ապրելու և աշխատելու իմ սրտում: ... Ես այլևս անընդհատ չեմ ուտում: Դա անհնար էր անել իմ սեփական ուժերով: Ես կարող եմ շատ ավելի հանգիստ հաղթահարել ամենօրյա լարվածությունը, և սթրեսը այլևս չի առաջացնում ավեքվածություն իմ ստամոքսում: Աստված ինձ նաև ուժ տվեց դադարել խմելու սուրճ: Նախկինում դա աներևակայելի կլիներ, քանի որ երբ ես թողում էի սուրճ խմելը, ունենում էի սարսափելի գլխացավեր՝ հինգ օր շարունակ: Դրանք չեղարկման ախտանիշներն էին: Այս անգամ ես նույնիսկ չէի մտածում, թե ինչ հետևանքներ կլինեն: Ես միայն գիտեի, որ այլևս չեմ ուզում դա անել: Այսօր ես այլևս չունեմ սուրճ խմելու ոչ մի ցանկությունը: Նմանատիպ փորձ ունեի նաև մսի հետ: Իմ ընտանիքը և ես երբեք չեինք ցանկացել ձեռնպահ մնալ միս ուտելուց: Բայց այսօր դա ինձ համար հեշտ է՝ ես նույնիսկ դրա ցանկությունը չունեմ»: 90 Առողջապահության մեր առաջատար փորձագետներից մեկը գրել է. «Մեր ժամանակի իրական կարիքը՝ պարզապես առողջ ապրելակերպի ոլորտում կրթությունը չէ, քանի որ մենք տիրապետում ենք սպառիչ տեղեկատվությամբ: Անհրաժեշտ է առողջության մասին տեղեկատվություն՝ որը կապված կլինի այն գործնականում կիրառելու ուժի հետ: Ամեն ինչ կախված է փոփոխություններ իրականացնելու համար անհրաժեշտ ուժից»: 91

Ավետարանը մեզ ուժ է տալիս փոխվելու համար, դա Քրիստոսն է մեզանում՝ Սուրբ Հոգու միջոցով

88 Dennis Smith, 40 Days: God's Health Principles for His Last-Day People, book 3 (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2012), Day 1.

89 E-mails from a businessman on March 3 and March 21, 2013, adapted.

90 The complete testimony can be read in German at www.missionsbrief.de – Archiv – Missionsbrief Nr. 42, S. 17, Vollige HIngabe veranderte mein Leben.

91 Don Macintosh, Director Newstart Global, Weimar, USA, in D'Sozo, (Remnant USA), Foreword.

Մեծ փոփոխությունն Հաղսոն Թեյլորի կյանքում

Երբ Հաղսոն Թեյլորը մայրցամաքային Չինաստանի միսիայի ղեկավարն էր, նա նամակ ստացավ իր միսիոներ գործընկեր Մաքքարթիից: Աստված օգտագործեց այս նամակը բացահայտելու զարմանալի ճշմարտությունը, մեր Քրիստոսում մնալու և Քրիստոսի մեզանում կենալու մասին: Այն բացահայտեց հավատացյալի և Քրիստոսի միության ճշմարտությունը: Այդ օրվանից Աստծո հետ Թեյլորի ճանապարհը դարձավ խաղաղության, հանգստի և հաղթանակի ճանապարհ: Նրա գործընկեր միսիոներները նկատեցին այս զարմանալի փոփոխությունը: Նրանք մեկնաբանում էին, թե ինչպես է Թեյլորը քայլում Նոր ճանապարհով, որպես Նոր մարդ Նոր աշխարհում, որպեսզի կիսվի իր վկայությամբ այն մասին, թե Տերն ինչ է արել իր համար:

Թեյլորը շարունակում էր իր նամակում նկարագրել, թե ինչպես է Տերը հայտնել իրեն Քրիստոսի խոսքերի իմաստը, որ նա խաղողի որթատունկն է, իսկ հավատացյալները՝ ճյուղերն են: Նա գրել է. «Օ, ինչ ուրախություն է տեսնել այս ճշմարտությունը»: Այնուհետև նա շարունակում է. «Ամենաբաղձր մասը, եթե կարելի է խոսել մի մասի մյուսից քաղցր լինելու մասին, դա հանգստությունն է, որը բերում է Քրիստոսի հետ լիարժեք միությունը (համաձայնությունը և հանձնվելը): Ես այլևս ոչնչի մասին չեմ անհանգստանում, քանի որ գիտակցում եմ, որ նա կարող է կատարել իր կամքը, իսկ նրա կամքը իմ կամքն է: Անկախ նրանից, թե նա ուր է ինձ ուղարկում և ինչպես: Կարևորն այն է, որ դա որոշի ինձ, ոչ թե ես: Ամենաթեթև աշխատանքում ես նրա շնորհի կարիքն ունեմ, և ամենադժվար գործում նրա շնորհը բավարար է»:

Դենիս Սմիթը Թեյլորի փորձի մասին ասում է հետևյալը. «Հաղսոն Թեյլորը գտավ հաղթանակի գաղտնիքը Աստծո հետ իր կյանքի: Նա հայտնաբերեց, թե ինչպես կարող էր մեծ խաղաղություն ունենալ՝ Քրիստոսին ծառայելու ցանկացած իրավիճակում: Աստված առաջարկում է իր բոլոր զավակներին Նույն հաղթանակը և Նույն խաղաղությունը: Դուք ցանկանում եք նման հաղթանակ և խաղաղության: Աղոթքն էմ, որ բոլորը..... գտնեն հենց այս հաղթանակն ու խաղաղությունը Քրիստոսում, ուրախություն, որը նախկինում անհասանելի էր թվում»: 92

92 Dennis Smith, «Spirit Baptism and Abiding in Christ», էջ. 10, 11: Առաջարկվող լրացուցիչ ընթերցում. Dennis Smith, «40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming», գիրք 1 (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2009), հատկապես 4-րդ օրը. «Քրիստոսը ձեզանում», էջ 18, ինչպես նաև «Spirit Baptism and Abiding in Christ» գրքի չորրորդ մասը, էջ 81–102:

67.

Ես միանում եմ այս կոչին և մաղթում բոլորին, ում Քրիստոսը ապրում է Սուրբ Հոգու միջոցով, ապրել Քրիստոսի համար առատ և պտղաբեր կյանքով, որը բնութագրվում է Սուրբ Հոգու գերբնական ուժով: «Նա որ ինձանում մնում է, եւ ես նորանում, նա շատ պտուղ է բերում»: (Հովհ. 15: 5)

Հիսուսն իր մասին ասում է. «Հայրը՝ որ ինձանում բնակած է, նա է գործում այդ գործերը» (Հովհ. 14:10): Հիսուսը մեծ ցանկություն ունի, որ դուք և ես կարողանանք ասել. «Հիսուս Քրիստոսը, ով ապրում է իմ մեջ, կատարում է իր գործերը»: «Քրիստոսը սրտում, Քրիստոսը՝ կյանքում, սա է մեր անվտանգությունը»: 93

Աղոթք. «Տեր Հիսուս, ես հիանում եմ նրանով, որ Դու ուզում ես մտնել իմ կյանքը: Երբ ես Քեզ եմ տալիս իմ կյանքը, Դու ինձ լցնում ես Սուրբ Հոգով: Ես ուզում եմ գովել և շնորհակալություն հայտնել ձեզ, որ Աստծո շնորհով Դու ինձ համար դարձար իմաստություն, արդարություն, սրբացում և փրկություն» (1 Կորնթ. 1:30): Խնդրում եմ, տուր ինձ ուրախ և տեսանելի աճ՝ Սուրբ Հոգու միջոցով Քեզ հետ հաղորդակցվելու շնորհիվ: Ամեն»:

68.

Աստված սպասում է, որ մենք կարոտով սպասենք Սուրբ Հոգուն

«Աստծո զորությունը սպասում է, որ մենք կարոտով սպասենք Նրան և ընդունենք Նրան: Այս խոստացված օրհնությունը, որը տրվում է ըստ շնորհի հարստության և ընդունվում է հավատքով, իր հետ բերում է մնացած բոլոր օրհնությունները»: DA 672.1 #13

Չույգերը և Սուրբ Հոգին

Ավելի մեծ մտերմություն՝ որպես ամուսնական զույգ

Ամուսինս և ես շատ օրհնվեցինք, երբ կարդացինք «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ»-ը: Մենք կարդում ենք այն միասին արդեն 3՝-րդ անգամ: Այն արտահայտում է մեր կյանքի փորձը բառերով և լուծումներ է ցույց տալիս կյանքի բարդ իրավիճակներում: Համատեղ կարդալն ու աղոթելը մեզ հասցրել է այնպիսի՝ մտերմության և միասնության, ինչպիսին մենք երբևէ չէինք զգացել: Այնքան հրաշալի՝ է լինել թիմ: Այնքան հաճելի՝ է աշխատել, աղոթել, դաստիարակել և ծառայելն ուրիշներին: Որտեղի՞ց կարող ենք գնել այս գրքերի մի տուփ: A. C. կրճատումով, #119

Հրաշալի փորձառություններ

«40 օր» գիրքը մեզ հիանալի փորձառություններ տվեց: Առաջին հերթին տեղի է ունեցավ անձնական վերածնունդ: Միասին առավոտյան սովորելու և մտքեր փոխանակելու միջոցով մենք հոգեպես ավելի մտերմացանք, որպես զույգ: Միասին աղոթելուց հետո մենք ամեն օր զգում էինք Աստծո առաջնորդող ձեռքը, նույնիսկ աշխարհիկ իրավիճակներում: Աննկարագրելի է, թե որքան ուժ ենք ստացել ամեն օրվա համար: C.a.K.R. (կրճատված), #3

Ես պայքարում էի իմ ամուսնական կյանքում

Ես շնորհակալ եմ Աստծուն, որ Նա բացեց իմ հոգեվոր աչքերը “Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գիրքը կարդալուց հետո: Ես այլևս նույն քրիստոնյան չեմ: Որպես աղվենտիստ, ես ինձ համարում էի փորձառու քրիստոնյա, բայց հոգու խորքում ես հասկանում էի, որ ինչ-որ բան պակասում է: Իմ ամուսնական կյանքում ես պայքարում էի իմ ամուսնու հետ՝ որը նույնպես եկեղեցու անդամ է, լավ հարաբերություններ ունենալու համար: Այժմ մենք միասին աղոթում ենք և քաջալերում միմյանց այցելել եկեղեցի: #120

Այս գիրքը օգնում է նաև զույգերին

Ես գնացի աղվենտիստական գրախանութ: Այնտեղ ինձ առաջարկեցին «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գիրքը, սակայն ես չէի ուզում գնել այն: Վաճառողուհին մեկնեց ինձ գիրքը և ասաց. «Այս գիրքը օգնում է նաև զույգերին: Իմ զարմուհին բաժանվել էր ամուսնուց, իսկ այս գիրքը նրանց նորից միացրեց: Այժմ նրանք միասին աղոթում են և միասին գնում եկեղեցի»: Այսպիսով, ես գնեցի գիրքը և հետագա փորձը ցույց տվեց, որ այն թանկարժեք գանձ է: #120 a

Անձնական մտքեր և քննարկման ուղեցույց

1. Որո՞նք են Քրիստոսի հետ միասնության տարբեր արդյունքները:

2. Ի՞նչ է նշանակում աղոթել Հիսուսի ոգով:

3. Ի՞նչի է Քրիստոսը հասնում մեզանում՝ մեղքը հաղթելու հարցում:

4. Արդյո՞ք մենք Քրիստոսի միջոցով հասնում ենք անմեղության վիճակի:

5. Ո՞րն է հավատքի եւ առողջության միջև կապը:

Մեր աղոթքի ժամանակը

- Կապակեցեք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ և քննարկեք այս թեման:
- Աղոթեք ձեր աղոթքի զուգընկերոջ հետ.
 1. Որ «Քրիստոսը մեզանում» հստակ տեսանելի հետևանքներ ունենա մեր առօրյա կյանքում:
 2. Հիսուսի Հոգով աղոթելու կարողության համար:
 3. Մեղավոր սովորությունների հաղթահարման ազատագրող փորձի համար:
 4. Որ Նա պաշտպանի մեզ հոգևոր հպարտությունից և օգնի լինելու սթափ:

ԳԼՈՒԽ 4

ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ ՀԻՍՈՒՄԻ ՄԻՋՈՑՈՎ

**Ինչպե՞ս կարող եմ ապրել ուրախ հնազանդությամբ
 Ինչո՞ւ է դա բերում ուրախություն
 Ինչո՞ւ է հնազանդությունն իմ օգտին
 Ինչպե՞ս է գործում «Հիսուսն ինձանում» հնազանդությունը
 Արդյո՞ք հավատքով հնազանդությունը համագործակցություն է
 Աստծո և մարդու միջև
 Ի՞նչ է անում Աստված, ի՞նչ է անում մարդը**

Աստվածաշունչը և երկաթուղու ժամանակացույցը

Մայնի Ֆրանկֆուրտում (Գերմանիա) մի համաժողովի ժամանակ աստվածաբանության ուսանողները հարցրին տարեց չինացի միսիոներ Չադսոն Թեյլորին. «Ինչպե՞ս եք կարող հավատալ Աստվածաշնչի յուրաքանչյուր խոսքին»:

Նրա պատասխանն էր. «Երբ վաղը կուզեք տուն գնալ, ապա կբացեք երկաթուղու ժամանակացույցը և կստուգեք մեկնման ժամերը: Եվ երբ կպարզեք, որ գնացքը մեկնում է առավոտյան ժամը 7:00-ին, ապա առանց ավելորդ հարցեր տալու, հաջորդ օրը կգնաք երկաթուղային կայարան և կտեսնեք, որ գնացքը պատրաստ է մեկնելու: Ճիշտ այնպես, ինչպես դուք օգտագործում եք երկաթուղային ժամանակացույցը, ես նույնն էի անում Աստվածաշնչի և նրա պատվիրանների և խոստումների հետ վերջին 50 տարիների ընթացքում: Տարիների ընթացքում ես իմ սեփական փորձից սովորել եմ, որ նրա հրահանգները ճիշտ են: Օրինակ, երբ Աստվածաշունչն ասում է. «Սակայն առաջ Աստուծոյ արքայութիւնը եւ նորա արդարութիւնը խնդրեցէք. եւ այդ ամենքը կ'տրուի ձեզ» (Մատթ 6:33), ես հետևում եմ այս հրահանգներին և երբեք չեմ հիասթափվել: Եթե դուք նույնն անեք, ապա կունենաք նման փորձառություններ»: 94

Քրիստոսի միջոցով հնազանդության մասին մտորումները մեզ մեծ ուրախություն կբերեն: Մենք ուզում ենք դա հիմա անել: Այս հնազանդությունը հատուկ անուն ունի՝ հավատքին հնազանդվել:

94 Դոկտոր Պրոֆեսոր Կառլ Չեյմի զեկույցը նվիրվածության մասին, որը ես ներկայումս ձեռքի տակ չունեմ:

Ի՞նչ նպատակով է Աստված կանչում ծառայողներին

Հռոմեացիս 1:5-ում ես գտա մի պատվիրան, որը մեծ նշանակություն ունի ինձ համար՝ որպես ավետարանի ծառայողի. «Որով ընդունեցինք շնորհք եւ առաքելութիւն՝ հաւատքի հնազանդութեան համար ամեն ազգերի մէջ նորա անունի համար»:

Սա նշանակում է, որ Աստված մարդկանց կանչում է իր ծառայության՝ ուրիշներին հավատքին հնազանդվելուն առաջնորդելու: Դա ենթադրում է, որ ես լավ եմ հասկանում այս հարցը և Աստծո օգնությամբ՝ լավ օրինակ ծառայում: Երբ ես անում եմ դա, ուստի գործում եմ նրա անունով, այսինքն Հիսուս Քրիստոսի իշխանությունով:

Ինչպե՞ս է առաջանում հավատքին հնազանդվելը:

Հռոմեացիներին ուղղված նամակի եզրափակիչ խոսքերին ավելացվում է ևս մեկ միտք՝ ինչպես է Աստված ցանկանում հասնել այս հավատքի հնազանդվելուն: «Բայց նորան, որ կարող է ձեզ հաստատ պահել իմ ավետարանի եւ Յիսուս Քրիստոսի քարոզութեան համեմատ, այն խորհրդի յայտնութեանը համեմատ որ յաւիտենական ժամանակներից լուռ պահուած էր, Բայց հիմա մարգարեական գրքերով յայտնուեցաւ՝ յաւիտենական Աստուծոյ հրամանին պես, եւ **հաւատքին հնազանդելու** համար բոլոր հեթանոսների մէջ ճանաչուեցաւ. Սի միայն իմաստուն Աստուծուն, Յիսուս Քրիստոսի ձեռովը, նորան փառք յաւիտեանս: Ամեն» (Հռոմ. 16:25-27):

Այս հատվածում բացատրվում է, որ խորհուրդը բացահայտվել է որոշակի նպատակով՝ առաջանել հավատքին հնազանդվելը, չնայած այստեղ չի բացատրվում, թե որն է խորհուրդը: Բացատրությունը գտնվում է Կողոսացիս 1.27-ում. «Որոնց Աստուած կամեցաւ ցոյց տալ, թէ ինչ է այս խորհուրդի փառաւոր ճոխութիւնը հեթանոսներումը, որ է Քրիստոսը ձեզանում՝ այն փառքի յոյսը»:

Քրիստոսը մեզանում է: Եւ ո՞րն է արդյունքն, երբ ձեռք է բերվում Քրիստոսով հավատքին հնազանդվելը: «Ուրեմն եթէ մէկը Քրիստոսումն է՝ նոր ստեղծուած է. հիները անցան, ահա ամեն բան նոր եղաւ» (2 Կոր. 5:17): Մենք Քրիստոսով ձեռք ենք բերում նոր կյանք: Մեկ այլ հատված հետևյալ կերպ է նկարագրում այս նոր կյանքը. «Որ Աստուծոյ ամեն լիութիւնովը լցուիք» (Եփ. 3:19):

Ինչպե՞ս ենք մենք ընկալում հավատքին հնազանդվելու կյանքը:

Փոխվում է մեր վերաբերմունքը նրա պատվիրանների նկատմամբ: «Նրա պատվիրանները ծանր չեն» (1 Հովհ. 5:3): «Որովհետև իմ լուծը քաղցր է», - ասաց Հիսուսը (Մատթ. 11:30): «Եւ քո պատուիրանքներովը կուրախանամ» (Սաղմոս 119:47), քանի որ դրանք «ինձ համար ավելի բան թէ հազարաւոր ոսկի ու արծաթ» (համար 72), «Մեղրիցն էլ ավելի քաղցր իմ բերանին» (համար 103), և «Քո օրէնքը սիրում եմ» (համար 162): Դա ինձ տալիս է «Շատ խաղաղություն» (համար 165): Հավատքին հնազանդվելը հաճելի բան է:

Մեզ ամուր հիմք է պետք կյանքում

Գերմանացի բանաստեղծ Մաթիաս Կլավդիուսը գրում է. «մարդը կյանքում ամուր խարիսխի կարիք ունի, ինչ – որ բան, որը կախված չէ նրանից, այլ որի վրա նա կարող է ապավինել»: 95 Մեր օրերում շատ մարդիկ տառապում են հուզական խանգարումներից, քանի որ հավատքի պակասի պատճառով չունեն ամուր հիմքեր: Աստված ցանկանում է մեզ՝ իր Խոսքի վրա հիմնված ամուր հիմք տալ՝ իր հետ մտերիմ հարաբերությունների միջոցով:

Այս քրիստոնյա բանաստեղծը ցույց է տալիս, որ մեզ անհրաժեշտ է մեր կյանքում ամուր հիմք և հուսալի չափանիշներ: Որտե՞ղ կարող ենք գտնել այս ամուր հիմքը: Աստված շատ վաղուց է դրել այս հիմքը: Նրա անունը Հիսուս Քրիստոս է: «Որովհետեւ ոչ ով ուրիշ հիմք չէ կարող դնել՝ քան թե որ դրուած է, որ է Յիսուս Քրիստոսը» (1 Կոր. 3:11): Հիսուսը միակն է, ով կարող է ամուր հիմք լինել մեր կյանքում:

Որտե՞ղ կարող ենք գտնել մեր կյանքի լավագույն չափանիշները:

Ո՞վ ընդհանրապես իրավունք ունի սահմանել չափանիշներ: Ո՞վ կարող է սահմանել, թե որն է ճիշտը: Աստվածաշունչը հստակ պատասխան է տալիս Սաղմոս 99:4 –ում. «Դու հաստատեցիր ուղիղ կարգը»: Եվ Սաղմոս 111:7,8-ն ավելացնում է. «Նորա ձեռքի գործերը ճշմարտութիւն եւ իրաւունք են նորա բոլոր պատուիրանքները հաւատարիմ են: Հաստատուած են յաւիտեանս յաւիտենից. Եւ շինուած են ճշմարտութիւնով եւ ուղղութիւնով»:

Արարիչ Աստվածն է որոշում է, թե ինչն է ճիշտ: Ոչ ոք, բացի Աստծուց, իրավունք չունի սահմանել չափանիշներ ու կանոններ: Միայն Արարիչը՝ ամեն ինչի Տերը, ունի այդ իրավունքը: Ոչ ոք չունի այդքան հստակ պատկերացում, միայն ամենագետ և ամենախիմաստուն Աստվածը:

Առաջնային նշանակություն ունի չափանիշներ սահմանողի բնավորությունը: Աստվածաշունչը մեզ ցույց է տալիս, որ Աստված սեր է: Նա սիրո և ճշմարտության, ուրախության և արդարության աղբյուրն է: Իր հրաշալի բնավորության, իր անսահման կարողության և ամենագիտության շնորհիվ Աստված կարողացավ լավագույն կանոններ սահմանել հրեշտակների, այլ աշխարհների բնակիչների, մարդկության և կենդանիների համար: Սիրառատ Արարիչը կյանքի ամենաբարենպաստ պայմաններ ստեղծեց:

Նա դա արեց ոչ միայն այսպիսի հաստատուն բնության օրենքների միջոցով, ինչպիսիք են օրինակ՝ հեռավորությունը արևից և լուսնից, Երկրի առանցքի թեթևությունը, այլ նաև Էթիկայի և բարոյականության օրենքների՝ մարդկության երջանկության համար (տես Երեմ. 7:23): Մեր սիրառատ երկնային Հայրը հրաշալի կանոններ է սահմանել մեզ համար:

Մենք պետք է հիշենք այս մասին, քանի որ վերջին ժամանակներում տեղի է ունենում մի տարօրինակ խառնաշփոթ՝ Աստծո օրենքներին հնազանդվելու վերաբերյալ:

Աստծո սկզբունքներին հնազանդվելու հետ կապված շփոթություն

Պողոս առաքյալն ասում է 2 Կորնթացիս 4.3,4-ում. «Իսկ եթե մեր ակետարանը ծածկուած էլ լինի, նա կորածների մէջ է ծածկուած: Որոնցում այս աշխարհի աստուածը այն անհաւատների սրտերը կուրացրեց, որ Քրիստոսի փառաւոր ակետարանի լուսաւորութիւնը չ'ծագէ նորանց վերայ. որ աներեւոյթ Աստուծոյ պատկերն է»:

Սատանան կուրացնում և քողարկում է: Կուրացած միտքը կարող է նշանակել երկու բան՝ նախ, որ որոշ բաներ նույնիսկ տեսանելի չեն, քանի որ որոշ մանրամասները քողարկված կամ թաքնված են: Երկրորդ, դա կարող է նշանակել, որ միտքը «հմայված» է, և կեղծիքը ընկալվում է որպէս ճշմարտություն: Մենք նույնիսկ չենք գիտակցում, թե որքան խելամտորեն են պարտադրվում մեզ այս գաղափարները: Այս քողարկումն ու կուրացումը խանգարում է դիտել ճիշտ տեսանկյունից:

Տեքստում ասվում է, որ դա պատահում է անհավատների հետ: Բայց մենք ցնցող բացահայտում ենք անում, որ նույնը տեղի է ունենում մարմնավոր քրիստոնյաների հետ: Նրանք դավանում են Հիսուսին, բայց ամբողջությամբ չեն հանձնվել Նրան: Ահա թե ինչու «այս աշխարհի իշխանը» կարող է կուրացնել նրանց:

Համոզված եմ, որ սատանան փորձում է կուրացնել նաև հոգեւոր քրիստոնյաներին: Հիսուսն ասում է Մատթեոս 24.24-ում. «Եթե կարելի լինէր, ընտրուածներին էլ կ'մոլորեցնէին»: 1. Հովհաննէս 5:18-ում ասվում է «Նա որ Աստուածանից է ծնուած, իր անձը պահում է, Եւ չարը չէ մօտենում նորա»: «Սատանան իր խաբէութիւններով գերութեան մէջ է բռնում ոչ միայն անհավատներին, այլ կազդի նաև այն եկեղեցիների վրա, որոնք իրենց քրիստոնյա են հռչակում»: 96 Հիսուսը հստակորեն նկարագրում է այս երևույթը Հայտնություն 3:17-ում Լաոդիկեաին ուղղված իր ուղերձում:

Մատթեոս 24-ում և 25-ում վերջին օրվա իրադարձությունների մասին իր խոսքերում Հիսուսը չորս անգամ նշում է վերջի ժամանակների մի հատուկ նշանը՝ խաբէութիւնը: Խաբէութիւնն այժմ էլ բավական մեծ է, բայց դեռ էլ ավելի կուժեղանա: Ով կուրացած է, հազիվ թե դա նկատի: Կարծում եմ՝ մեզանից յուրաքանչյուրը պետք է ինքն իրեն գննի: Մենք պետք է գիտակցենք, որ միայն Սուրբ Հոգին է կարող բացել մեր աչքերը՝ ճշմարտութիւնն խաբէութիւնից տարբերակելու համար: Մեծ խաբէութեան ոլորտներից մեկը կապված է Աստծո կամքին, Աստծո Խոսքին և Աստծո օրենքներին հնազանդվելու հետ: Շատերը հստակ չեն պատկերացնում, թե ինչ հնազանդություն է Աստված պահանջում մեզանից, և ինչպէս մենք կարող ենք հնազանդ լինել: Սա հնազանդութեան հատուկ տեսակն է՝ հավատքին հնազանդվելը:

Ի՞նչ է հավատքին հնազանդվելը

Պողոս առաքյալի այս արտահայտության մի քանի սահմանում կա: Դա միանշանակ այնպիսի հնազանդություն է, որը ճշգրտորեն համապատասխանում է Աստծո փրկագնման ծրագրին: Դա ենթադրում է Սուրբ Յոզու միջոցով Յիսուսի հետ իրական վստահելի հարաբերությունների մեջ մտնելը: Արդյունքում մարդը փրկություն է ստանում Քրիստոսի զոհաբերության միջոցով: Յիսուսին հանձնվելը ներառում է Աստծո պատվիրանները Սուրբ Յոզու զորությամբ պահելը: Դա իմ սեփական ջանքերով հնազանդությունը չէ:

Պողոսը կտրականապես դեմ էր փարիսեցիական օրենքի հնազանդության, որը նշանակում էր իրավունք ձեռքբերել մտնել Աստծո թագավորություն՝ Աստծո պատվիրանները ճշգրիտ պահպանելով: Նա հստակ ցույց է տալիս, որ հնազանդությունն անհրաժեշտ է ճշմարիտ աշակերտության համար, սակայն այս հնազանդությունը տարբերվում է փարիսեցիների հնազանդությունից: Հնազանդությունը Յիսուս Քրիստոսի միջոցով՝ փրկության ուրախ ընդունումն է: Այն դրսեւորվում է մարդու՝ որպես Քրիստոսի աշակերտի, գործնական կյանքում:

Այս հնազանդությունը հիմնված է սրտից բխող վստահության վրա: Դենիս Սմիթը գրում է. «Երբ ինչ-որ մեկը սերտ հարաբերություններ ունի Աստծո հետ՝ Սուրբ Յոզու միջոցով, ապա հնազանդությունը բխում է սրտից բնականաբար՝ առանց դրա մասին շատ մտորումների»: 97 Նման հնազանդությունը հնարավոր է դառնում Աստծո և մարդու համագործակցության շնորհիվ:

Աստված բացահայտեց խորհուրդը

Յոզմեացիներ 16:25,27 ամփոփում է. Աստծո հավերժական հրամանով բացահայտվեց մի խորհուրդ՝ հաստատել հավատքին հնազանդվելը: Աստծո հրամանով այս խորհուրդը՝ Քրիստոսը մեզանում, բերում է արդյունք՝ հավատքին հնազանդվելը: Այսպիսով, հավատքին հնազանդվելը կամավոր հնազանդություն է, հիմնված է հավատքի, վստահության և սիրո վրա: Մենք վստահության հարաբերությունների մեջ ենք մտնում Աստծո հետ և հիմնվելով այդ վստահության վրա և մեր հասկացողության վրա, որ Նրա օրենքները բխում են մեր լավագույն շահերից, մենք որոշում ենք հնազանդ լինել:

«Մարդուն հնազանդությունից ազատելու փոխարեն, հավատքն է և միայն հավատքը, որ մեզ դարձնում է հաղորդակից Քրիստոսի շնորհին, որը մեզ հնարավորություն է տալիս հնազանդվել»: 98

97 Dennis Smith, 40 Days: Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming, book 1, pp. 21, 22.

98 Է. Գ. Ուայթ, «Քայլեր դեպի Քրիստոս», էջ 60, 61.

Ի՞նչ է ներառում այս խորհուրդը:

Պողոսը ցույց է տալիս մեզ Կողոսացիս 1.25-27-ում, որ Նա «պաշտօնեայ եղայ, Աստուծոյ այն տնտեսութեան պէս, որ ինձ տրուած է ձեզ համար Աստուծոյ խօսքը կատարելու համար. **Այն խորհուրդը որ ծածկուած էր յաւիտենից եւ դարերից, իսկ հիմա յայտնուեցաւ իր սուրբերին**»: Ի՞նչ խորհուրդ: «**Աստված ցոյց տվեց (իր սրբերին), թէ ինչ է այս խորհուրդի փառաւոր ճոխութիւնը հեթանոսներումը, որ է Քրիստոսը ձեզանում՝ այն փառքի յոյսը**»:

Այս խորհուրդը, որը ծածկուած էր և այժմ յայտնված է, այն է, որ Հիսուսն ինքը ցանկանում է ապրել մեզանում Սուրբ Հոգու միջոցով: Տեքստում ասվում է, որ սա մեզ համար փառքի հույս է, և դա նշանակում է, որ կյանքի լիութիւնը, որը Աստված ցանկանում է մեզ տալ հիմա, և հավիտենական կյանքը փառքի մեջ, կարելի է ձեռք բերել և այն երաշխավորված է: Այս մտերիմ հարաբերութիւնները, որը Քրիստոսն ցանկանում է ունենալ մեզ հետ Սուրբ Հոգու միջոցով, բոլորովին այլ կերպ են բացահայտում Աստծո մեծ սերը: «Քրիստոսը մեզանում» այս խորհուրդի բուն իմաստն է. դա ամենալայն իմաստով ավետարանն է կամ փրկագնման ծրագիրը:

Հռոմեացիս 16:25,26-ը մեզ ասում է, որ այս խորհուրդի միջոցով հնարավոր է դառնում հավատքին հնազանդվելը: Սա նշանակում է, որ Քրիստոսի միջոցով մենք կարող ենք և ցանկանում ենք հնազանդ լինել:

Ինչպե՞ս կարող է Քրիստոսը լինել մեզանում

Ինչպե՞ս կարող է Քրիստոսն ապրել մեզանում: Եփեսացիս 3:16,17,19-ում կարդում ենք. «Որ իր (հոր) փառքի հարստութեան պէս տայ ձեզ, որ **գօրութեամբ հաստատուիք իր Հոգու ձեռովը Ներսի մարդումը: Որ Քրիստոսը հաւատքով բնակուի ձեր սրտերումը.** Եւ դուք սիրով արմատ գցած եւ հաստատուած լինիք... որ Աստուծոյ ամեն լիութիւնովը լցուիք»:

Մեզ ասում են.

1. Սուրբ Հոգու միջոցով մենք առատ գորութիւն ենք ստանում մեր ներքին մարդու համար:

2. Սուրբ Հոգու միջոցով Քրիստոսը ապրում է մեզանում հավատքով:

3. Այսպիսով, մենք արմատացած և հաստատած կլինենք սիրո մեջ: Երբ Հիսուս Քրիստոսն ապրում է մեզանում, այն ժամանակ Նա մեզանում զարգացնում է իր սիրո բնավորութիւնը: Աստվածաշունչը սա նաև անվանում է «Հոգու պտուղ» (Գաղ. 5:22):

4. Սա մեզ առաջնորդում է, որ մենք «լցվենք Աստծո կամքի գիտութիւնով» (տես Հովհ. 10:10; Կող. 1:9,10):

Քրիստոսը մեզանում նշանակում է, որ մեր հնազանդութիւնն այժմ հնարավոր է դարձնում, քանի որ այն պայմանավորված է Հիսուսի հանդեպ հավատքով: Էլեն Ուայթն ասում է. «Երբ հոգին ընդունում է Քրիստոսին, նա գորութիւն է ստանում ապրելու Քրիստոսի կյանքով»: 99

76.

Հիսուսն կենում է մեզանում, երբ մենք լիովին վստահում ենք Նրան, այսինքն՝ երբ մենք ամբողջությամբ հանձնվել ենք Նրան: Արդյունքում ձեռք բերված հնազանդությունը՝ հավատքին հնազանդվելն է: Քրիստոսը ցանկանում է մեզանում ապրել իր հաղթական կյանքը:

Գաղատացիս 4:19 -ում պարունակվում է ևս մեկ արժեքավոր միտք: Պողոսն այնտեղ ասում է. «Իմ որդեակներ, որ ձեզ կրկին ծնում եմ ցաւով, մինչեւ որ Քրիստոսը կերպարանուի ձեզանում»: Պողոսը շատ է ցանկանում, որ Քրիստոսը բնակվի հավատացյալներում, և ասում է. «մինչեւ որ Քրիստոսը կերպարանուի ձեզանում»: Որքա՞ն ժամանակ է պահանջվում, որպեսզի մարդը լիարժեք զարգանա: Հայտնի է, որ մարդը աճում է մոտ 25 տարի: Ես կարծում եմ, որ Պողոսն այստեղ նկատի ուներ աճի գործընթացը: Երբ մենք ամեն օր մեր կյանքը նվիրում ենք Քրիստոսին և ամեն օր հավատքով խնդրում Սուրբ Հոգին, ապա Քրիստոսը մեզանում է, և այս հարաբերություններում նկատվում է աճ:

Անորոշություններ

Ցավոք, անհասկանալի է մնում մի քանի կետ հնազանդության վերաբերյալ: Առաջին հերթին հաշվի առնենք, թե ինչ կարևոր պահեր է Հիսուսը նշել մեր հավատքով կյանքի վերաբերյալ. «Առանց ինձ ոչինչ չէք կարող անել» (Հովհ. 15:5): Սա վերաբերում է նաև հնազանդության կարևոր ոլորտին:

Երկրորդ, եկեք դիտարկենք Էլեն Գ. Ուայթի համապատասխան հայտարարությանը, որը բացատրում է հնազանդության հիմնական սկզբունքները. «Նա, ով փորձում է հասնել երկինք՝ պահպանելով օրենքը իր սեփական գործերով, փորձում է անել անհնարինը: Մարդը չի կարող փրկվել առանց հնազանդության, բայց Նրա գործերը չպետք է լինեն իրենից՝ նրանում պետք է գործի Քրիստոսը՝ իր կամքով և իր բարեհաճությամբ»: 100

Կարելի է առանձնացնել երեք կարևոր դիտողություն.

1. Հնարավոր չէ հասնել երկինք սեփական գործերով: Սա նշանակում է, որ Աստծուց ինչ-որ բան վաստակելու ցանկությունը (գործերով արդարությունը) սխալ է:

2. Այնուամենայնիվ, հնազանդությունը կազմում է Աստծո հետ ապրելու անբաժանելի մաս, քանի որ Հիսուսի աշակերտները կոչված են ապրելու Նրա կամքին համապատասխան:

3. Հնազանդությունը չպետք է լինի մեր գործը կամ կատարվի մեր ուժերով, այլ այն պետք է կատարվի մեզանում բնակվող Քրիստոսով:

Այժմ ավելի մանրամասն ուսումնասիրենք, թե ինչպես է այն ձեռք բերվում: Կան շատ մարդիկ, ովքեր հավատում են, որ Նրանք պետք է նվաճեն դրախտը՝ մասամբ կամ ամբողջությամբ: Նրանք կարծում են, որ պետք է հետևեն այդ սխալ ուղուն, քանի որ չգիտեն այն հրաշալի ուղին, որը Աստված նախատեսել է Նրանց համար: Նրանք փորձում են հասնել մի բանի, որն անհնար է: Յուրաքանչյուր ոք, ով չունի իրենում Սուրբ Հոգու միջոցով ապրող Հիսուսին, փորձում է անել անհնարինը, անկախ նրանից, թե որքանով երկար կամ կարճ է Նրանց հնազանդության գործերի ցուցակը:

Սուրբ Գիրքն ուսուցանում է, որ մենք չենք կարող փրկվել մեր սեփական արժանիքներով (օրենքի գործերով), այլ միայն Աստծո հանդեպ հավատքով: Հռովմայեցիս 3:28-ում ասվում է. «Ուրեմն համարում ենք, որ մարդը հաւատքով է արդարանում առանց օրենքի գործերի»: «Չկա մի կետ, որի վրա պետք է կանգ առնել ավելի լուրջ, կրկնել ավելի հաճախ և ավելի ամուր հաստատել բոլորի մտքում, քան ընկած մարդու անհնարինությունը դառնալ արժանի՝ իր սեփական բարի գործերով»: 101

Հնազանդությունը անհրաժեշտ է

Հիսուսն շեշտում է հնազանդության անհրաժեշտությունը: Նրա վերջին խոսքերն էին. «Նորանց սովորեցնելով, որ ամեն ինչ որ ձեզ պատուհիրեցի՝ պահեն.» (Մատթ 28:20): Այստեղ Նա հստակ խոսում է հնազանդության մասին: Պատվիրանները, որոնք Հիսուս Քրիստոսը գրեց իր ձեռքով և տվեց Մովսեսին Սինայում, պահանջում են մեր հնազանդությունը: Աստծո ակնկալիքները, որի մասին վկայում է Աստվածաշունչը, ամփոփված է հետևյալ կերպ. «Նրա բոլոր պարգևները խոստացված են հնազանդության պայմանով»: 102

«Քրիստոսի առարկները» գրքում կարդում ենք հետևյալը. «Աստծո բնավորությունն արտահայտված է Նրա օրենքում, և որպեսզի դուք ներդաշնակ լինեք Աստծո հետ, Նրա օրենքի սկզբունքները պետք է լինեն ձեր յուրաքանչյուր գործողության աղբյուրը»:

«Քրիստոսը չի նսեմացնում օրենքի պահանջները: Օրենքին հնազանդվելը Նա միանշանակ ներկայացնում է որպես հավերժական կյանքի պայման»: 103

Հովհաննես առաքյալը ցույց է տալիս, որ հնազանդությունը ցուցանիշն է՝ թե արդյոք մենք ճանաչում ենք Աստծուն, թե ոչ. «Եւ սորանով գիտենք որ ճանաչեցինք նորան, եթե նորա պատուհիրանքները պահենք: Ով որ ասում է թե ճանաչեցի նորան եւ նորա պատուհիրանքները չէ պահում, ստախոս է, եւ ճշմարտութիւնը չ'կայ նորանում» (1 Հովհ. 2:3,4): «Նա որ նորա պատուհիրանքները պահում է, մնում է նորանում եւ նա սորանում» (1 Հովհ. 3:24):

Հնազանդությունը նաև ցույց է տալիս, թե արդյոք մենք սիրում ենք Աստծուն. «Որովհետեւ սա է Աստուծոյ սերը որ նորա պատուհիրանքները պահենք. եւ նորա պատուհիրանքները ծանր չեն» (1 Հովհ. 5:3):

Աստվածաշունչը ցույց է տալիս, որ հնազանդությունը վերջին ժամանակների եկեղեցու նշանն է, ասելով նրանց մասին, որ նրանք «Աստուծոյ պատուհիրանքները պահում են» (Հայտ. 12:17): «Այստեղ են Աստուծոյ պատուհիրանքները եւ Յիսուսի հաւատքը պահողները» (Հայտ. 14:12):

101 Ellen G. White, Faith and Works (Hagerstown, MD: Review and Herald, 1999), p. 18.

102 Է. Գ. Ուայթ, «Քրիստոսի առարկները», էջ 145.

103 Նույն տեղը, էջ 391

78.

Չարիզ Ֆինկին, մեր ժամանակների հավանաբար ամենահաջողակ վերածննդի քարոզիչը, ասել է. «Վերածնունդը՝ Աստծուն հնազանդվելու նոր սկիզբն է»: 104 Ուզում ենք մեջբերել 2011 թվականի օգոստոսի 31-ի մեր շաբաթօրյա դպրոցի Աստվածաշնչի ուսումնասիրության ուղեցույցից. «Հնազանդությունը փրկության միջոց չէ, այլ միջոց, որը բացահայտում է փրկագնվածների կյանքում փրկության հետևանքներն ու օրհնությունները»:

Հնազանդությունը Քրիստոսում և Նրա միջոցով

Մենք կարող ենք հնազանդ լինել միայն մեզանում կենող Քրիստոսի միջոցով: Միայն Նա է կարող հասնել դրան: Որպես մարդ, Քրիստոսը մեզ համար դարձավ հնազանդության օրինակ: «Թե եւ Որդի էր, այն չարչարանքներիցը հնազանդութիւնը սովորեց: Եւ երբոր կատարուեցաւ բոլոր իրան հնազանդողների համար յաւիտենական փրկութեան պատճառ եղաւ» (Եբր. 5:8,9):

Գործք 5:32-ը հաստատում է դա. Աստված Սուրբ Հոգին տալիս է նրանց, ովքեր հնազանդվում են Իրեն: Արդյո՞ք դա նշանակում է, որ մեր փրկագնման պայմանն՝ Աստծո պատվիրաններին մեր հնազանդվելն է: Ո՛չ: Պողոսը ցանկանում է կրկին ընդգծել, որ փրկագնման ճանապարհը միայն հավատքով է, և այս ճանապարհին մենք սկսում ենք հնազանդվել Աստծուն: Այդ ժամանակ Նա հրաշալի կերպով կգործի իր Հոգու միջոցով, որպեսզի մենք կամովին ապրենք այնպես, ինչպես Աստված է կամենում:

Սա հենց այն է, ինչ գրում է Պողոսը Հռովմայեցիս 8.3,4-ում. «Որովհետեւ այն որ անկարելի էր օրենքին, որ տկար էր մարմնի պատճառովը, Աստուած իր Որդին ուղարկելով մեղքի մարմնի նմանութիւնովը եւ մեղքի համար՝ մեղքին դատապարտեց այն մարմնումը. **Որ օրենքի արդարութիւնը կատարուի մեզանում, որ մարմնաւորապէս չենք վարվում՝ այլ հոգեւորապէս**»: Աստված ասաց. «Եւ իմ հոգին պիտի դնեմ ձեր միջումը, եւ պիտի անեմ, որ իմ օրենքների մեջ վարուիք եւ իմ դատաստանները պահեք եւ նորանց կատարեք» (Եզեկ. 36:27):

Մշտապես ապրելով Սուրբ Հոգով

«Վարվել Հոգով» նշանակում է մշտապես ապրել Սուրբ Հոգով: Այս տեքստը ցույց է տալիս, որ անհրաժեշտ հնազանդությունը կատարվում է մեզանում կենող Քրիստոսի միջոցով, մասնավորապես նրանց միջոցով, ում մեջ բնակվում է Սուրբ Հոգին: Աստված ուղարկեց իր Որդուն, որպեսզի օրենքով պահանջվող արդարությունը կատարվի Նրա միջոցով: Ուշադրություն դարձրեք, որ արդարությունը կատարվում է ոչ թե մեր կողմից, այլ մեզանում:

104 Մեջբերված է Unser größtes Bedürfnis (Our Greatest Need), Lüneburg.: Werner E. Lange, 2011, S. 102.

Ի՞նչ է ասում Պողոսը Գաղատացիս 2:20-ում իր կյանքի մասին: «Եւ կենդանի եմ, ոչ թէ այլ եւս ես, այլ Քրիստոս է կենդանի ինձանում»: Պողոսը հստակ ասում է, որ Քրիստոսն է ղեկավարում իր կյանքը: Եզեկիել 36.27-ում Աստված ասում է մեզ. «Եւ իմ հոգին պիտի դնեմ ձեր միջումը, եւ պիտի անեմ, որ իմ օրէնքների մէջ վարուիք եւ իմ դատաստանները պահեք եւ նորանց կատարեք»:

Արդյո՞ք հասկանալի է, թե ինչ է նշանակում այս տեքստը: Աստված ցանկանում է դնել մեր մէջ Իր Հոգին և այդպիսով մեզ կդարձնել Իր Պատվիրանները պահող ժողովուրդ: Սա նշանակում է, որ Աստված կլուծի մեր հնազանդության հարցը Սուրբ Հոգու միջոցով:

Այստեղ մենք պարզ տեսնում ենք, որ հնազանդությունը տեղի է ունենում Սուրբ Հոգու և մեզանում կենող Քրիստոսի միջոցով: Դա սրտանց հնազանդություն է: Առանց Աստծո հետ նման սերտ ընկերակցության, մենք կարող ենք ցուցաբերել միայն անբավարար արտաքին հնազանդություն: «Հիրավ, մարդու վարքագիծը կարող է լինել արտաքուստ պարկեշտ, նույնիսկ առանց Քրիստոսի նորացնող զորության: Ուրիշների վրա ազդելու և բոլորի կողմից հարգված լինելու ցանկությունը կարող է ստիպել մեզ վարվել պարկեշտորեն: Բարձր ինքնազնահատականը կարող է օգնել մեզ գերծ մնալ չար գործերից: Եսասեր սիրտը կարող է մեծահոգի գործեր կատարել»: 105 Հնարավոր է, որ մենք ցանկանում ենք պահել Աստծո պատվիրանները պարտքի զգացումից, կամ այն պատճառով, որ դա մեզանից ակնկալվում է: «Մի մարդ, ով փորձում է պահել Աստծո պատվիրանները միայն պարտականության զգացումից, որովհետև դա նրանից պահանջվում է, երբեք չի զգա Աստծուն հնազանդվելու իրական բերկրանքը: Իրականում նա չի հնազանդվում: Երբ Աստծո պահանջները համարվում են բռն, քանի որ դրանք հակասում են մարդկային հակումներին, մենք կարող ենք վստահ լինել, որ այդպիսի կյանքը քրիստոնեական կյանք չէ: Ճշմարիտ հնազանդությունը ներքին սկզբունքի դրսևորումն է»: 106

Ինչպե՞ս կարող է Քրիստոսը կենալ մեզանում

Հիսուսի հետ ձեր հարաբերությունները սկսվում են Նրան ամբողջությամբ հանձնվելուց: Ի պատասխան՝ նա մեզ հոգևոր վերածնունդ է պարգևում (տես Հովհ. 3:1-21): Աստծո կողմից տրված այդ նոր կյանքը պահպանվում է Քրիստոսի հետ հարաբերությունների ամենօրյա թարմացմամբ: Պահանջվում է մեր ամենօրյա նվիրումը, ինչպես նաև Սուրբ Հոգով լցվելու խնդրանքը: Ահա թե ինչպես է Հիսուսն բնակվում մեզանում: «Որ զօրութեամբ հաստատուիք իր Հոգու ձեռովը ներսի մարդումը... Որ Քրիստոսը հաւատքով բնակուի ձեր սրտերումը» (Եփ. 3:16,17):

105 Է. Գ. Ուայթ, «Քայլեր դեպի Քրիստոս», էջ 58.

106 Է. Գ. Ուայթ, «Քրիստոսի առարկները», էջ 97.

80.

Փորձեցեք ձեզ, թե արդյոք Քրիստոսը բնակվում է ձեզանում

Սուրբ Գիրքը մեզ հրավիրում է բնել, թե արդյոք Քրիստոսը բնակվում է ձեզանում: «Փորձեցեք ձեր անձերը, թե արդեօք հաւատքով եք. Քննեցեք ձեր անձերը. Կամ թե չ'գիտե՞ք ձեր անձերը՝ որ Յիսուս Քրիստոսը ձեզանում է. միայն եթե անպիտան լինիք» (2 Կոր. 13:5):

Աստված ցանկանում է, որ մենք իմանանք մեր հոգևոր վիճակը: Ե՞րբ ենք մենք որակագրված կամ անպիտան: Քանի որ մենք որակավորվում ենք մեզանում բնակվող Քրիստոսի միջոցով՝ երբ լցված ենք Սուրբ Հոգով, ապա անպիտան լինելը՝ Սուրբ Հոգու բացակայության արդյունքն է: Աստվածաշունչը դա անվանում է մարմնավոր վիճակ:

Ե՞րբ է մեր մեքենան «անպիտանի» լինում: Երբ այն այլևս չի աշխատում: Եթե վառելիք չունի, ի՞նչ կարող ենք անել: Մենք կարող ենք կամ փորձել հրել այն, կամ գնել վառելիք: Իհարկե, մենք մեքենան կլիցքավորենք վառելիքով: Առանց Սուրբ Հոգու միջոցով մեր սրտերում բնակվող Հիսուսի, մեր հնազանդությունը նման է մեկին, ով փորձում է հրել մեքենան առանց վառելիքի:

Ձեզ համար դառնում է արդյոք ավելի ակնհայտ, թե որքանով է կարևոր Հիսուսը մեր հավատքի և կյանքի համար: Հիսուսն անփոխարինելի է. «Ով որ Որդուն ունի, նա կեանքն ունի» (1 Հովհ. 5:12): «Ես եմ ճանապարհը եւ ճշմարտութիւնը եւ կեանքը. ոչ ով չի գալիս Հօր մօտ, եթե ոչ ինձանով» (Հովհ. 14:6): Մենք Հիսուսի կարիքն ունենք: Առանց Նրա մենք չենք կարող փրկվել: Մենք չենք ունենա ոչ լիարժեք կյանք այստեղ, ոչ էլ հավերժական կյանք:

Դուք հիմա ավելի լա՞վ եք հասկանում, թե ինչպես է ձեռք բերվում հնազանդությունը: Մենք ցույց ենք տալիս Հիսուսի հետ ապրելու մեր պատրաստակամությունը՝ Նրան մեր ամենօրյա հանձնվելու միջոցով, ինչպես նաև մեր ամենօրյա խնդրանքով, որ Սուրբ Հոգին բնակվի մեզանում: Մենք դա լավ հասկանում ենք, երբ կարդում ենք 1 Կորն. 1:30-ը. «Եւ դուք նորանից էք Յիսուս Քրիստոսումը՝ **որ Աստուածանից մեզ համար եղաւ իմաստութիւն, եւ արդարութիւն եւ սրբութիւն եւ փրկութիւն**»: Այս ամենը Քրիստոսն և՛ ցանկանում է և՛ կարող է իրականացնել մեզանում: Եվ երբ Աստվածաշունչն ասում է, որ Քրիստոսը մեզ համար դարձավ սրբություն, ապա դա հստակ նշանակում է, որ դա տեղի է ունեցել, որպեսզի մենք կարողանանք ապրել հնազանդության մեջ:

Ե՞րբ ենք մենք փրկված

Ինչո՞ւ է այս հարցի պատասխանն այդքան կարևոր: Երբ ես արդեն փրկված եմ, ապա պարզ է, որ իմ հնազանդությունը դառնում է ոչ թե փրկության նախապայման՝ այլ իմ փրկության արդյունք: Ես փրկված եմ Հիսուս Քրիստոսին իմ ամբողջական հանձնվելու պահին: «Որովհետեւ **շնորհքով էք փրկուած** հաւատքի ձեռովը. եւ սա ոչ թէ ձեզանից է, այլ Աստուծոյ պարգեւն է. Ոչ թէ գործերից, որ մեկը չ'պարծենայ» (Եփես. 2:8,9):

Այս նամակով Պողոս առաքյալը տեղեկացնում էր Եփեսացիներին, որ նրանք արդեն փրկված են: Այնուամենայնիվ, Հռոմեացից 8:24-ում նա գրում է. «**Որովհետեւ յոյսով փրկուեցանք**»: Մենք ընտրություն ունենք՝ մնալ Աստծո հետ, թե ոչ:

81.

Մեր (հույսով) փրկությունից հետո մեր հիմնական մտահոգությունն այն է, որ Քրիստոսով ապրենք մինչև մեր կյանքի վերջը կամ նրա երկրորդ գալուստը: Մենք փրկվեցինք հավատքով (Եփես. 2:8), և դրանից հետո անհրաժեշտ է մնալ այս հավատքի մեջ: «Ուրեմն ինչպես Քրիստոս Յիսուս Տերն ընդունեցի՞ք՝ նորանում գնացե՞ք» (Կող. 2:6): Գլխավորը Քրիստոսում մնալն է՝ Նրան հանձնվելու միջոցով: Դենիս Սմիթը գրում է Քրիստոսում մնալու մասին. «Նրանում մնալը այն գործ չէ, որը մենք պետք է անենք որպես մեր փրկության նախապայման: Ավելի շուտ դա մեր համաձայնությունն է թույլ տալ, որ Նա անի ամեն ինչ մեզ համար, մեզանում և մեր միջոցով»: 107

Ինչո՞ւ է մեր ամբողջական հանձնումը անհրաժեշտ: Ինչի՞ համար է դա լավ:

Ամբողջական հանձնումը մեզ ազատում է մեր եսասիրության բռնակալությունից: Չե որ մեր բոլոր խնդիրների պատճառն եսասիրությունն է: Մի ասացվածք ասում է՝ յուրաքանչյուր մարդու ամենամեծ խնդիրը ինքն իրանումն է: Մեր եսը վիրավորվում, նեղանում և վրդովվում է, ուզում է հաստատել իր հեղինակությունը, խանդում է և այլն:

«Աստված ցանկանում է բժշկել և ազատել մեզ: Բայց քանի որ դա պահանջում է մեր ամբողջական վերափոխումն, ողջ եռության նորոգումը, մենք պետք է ամբողջությամբ հանձնվենք Իրեն: ... Նա մեզ առաջարկում է ամենաբարձր երանությունը, որին Նա ցանկանում է բերել մեզ Իր շնորհով: Նա հրավիրում է մեզ հանձնվել Իրեն, որպեսզի Ինքը կարողանա կատարել Իր կամքը մեզանում: Մեզ մնում է ընտրել՝ կազատվե՞նք արդյոք մեղքի գերությունից՝ Աստծո զավակների փառահեղ ազատությունը կիսելու համար»: 108

Մեր եսասիրության իշխանության ներքո կյանքը՝ մեղքի ստրկության կյանք է: Իսկ մեզանում կենող Քրիստոսի հետ կյանքը՝ Աստծո զավակների փառահեղ ազատության կյանք է: Խեցեգործը կարող է ձևավորել միայն իր ձեռքում գտնվող կավը: Դրա համար պետք է հանձնվենք Տիրոջ ձեռքը:

Քրիստոսին հանձնվելուց հետո մենք պետք է կենանք Նրանում: Իսկ երբ մենք կենանք Նրանում, փրկությունը կշարունակվի հավերժ: Սակայն Քրիստոսի երկրորդ գալուստով՝ այն բոլորովին այլ հարթություն կմտնի:

Աստվածաշնչյան հնազանդություն

Աստվածաշնչյան հնազանդությունը կապ չունի ոչ մեր արժանիքների, ոչ էլ գործերով արդարության հետ: Դա Աստծուն վստահելու, իմ հանձնվելու, իմ փրկության և Քրիստոսի հետ ունեցած իմ փոխհարաբերության տրամաբանական արդյունքն է: Սուրբ Հոգով լցված վերստին ծնված քրիստոնյայի աստվածաշնչյան հնազանդությունը ոչ այլ ինչ է, քան գործով արտահայտված սեր Աստծո հանդեպ: Սուրբ Հոգու գործությամբ հնազանդությունը բերում է ուրախություն և բերկրանք.

107 Dennis Smith, 40 Days: Prayers and Devotions to Revive Your Experience With God, book 2 (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2011), p. 35.

108 Է. Գ. Ուայթ, «Քայլեր դեպի Քրիստոս», էջ 43, 44.

82.

«Ճշմարիտ հնազանդությունը բխում է սրտից: Դա սրտի աշխատանքն է Քրիստոսի հետ: Եվ եթե մենք համաձայնվենք, Նա այնքանով կնույնականացնի իրեն մեր մտքերի և նպատակների հետ, այնպես կհամապատասխանեցնի մեր սրտերն ու մտքերը իր կամքին, որ հնազանդվելիս Նրան մենք կիրականացնենք մեր սեփական ցանկությունը: Մեր մաքրագործված և սրբագործված կամքը իր մեծագույն հաճույքը կգտնի Նրան ծառայելու մեջ»: 109

Մենք պետք է հստակ հասկանանք, որ մենք չենք կարող հնազանդ լինել մեր սեփական ուժերով: Մենք կարողում ենք իսրայելի ժողովրդի մասին. «Նրանք ճշմարիտ պատկերացում չունեին Աստծո սրբության, իրենց սրտերի չափազանց մեղսավորության, Աստծո օրենքին հնազանդվելու իրենց կատարյալ անկարողության մասին»: 110

Մենք չենք կարող պահել Աստծո պատվիրանները մեր ուժով: Հնազանդության գաղտնիքը՝ Սուրբ Հոգով մեզանում կենող Հիսուսն է: Եթե մենք իսկապես սիրում և վստահում ենք Հիսուսին, եթե Նա ապրում է մեզանում Սուրբ Հոգու միջոցով, ապա հնազանդությունը մեծ ուրախություն է բերում: Երբ Հիսուսն ապրում է մեզանում, Նա երաշխավորում է, որ մեր սրտերում ունենք Նրա ազատության օրենքը՝ Տասը պատվիրանները (Հակ. 2:12):

109 Է. Գ. Ուայթ, «Դարերի փափագը», էջ 668.

110 Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets* (Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 2005), p. 371.

Անձնական մտքեր և քննարկման ուղեցույց

1. Ի՞նչ է ճշմարիտ հնազանդությունը և ինչպես է այն ընկալվում:

2. Ինչպե՞ս և ե՞րբ եմ ես փրկվում: Այս փրկությունն անդառնալի՞ է:

3. Ո՞րն է աստվածաշնչյան հավատքի բնական հետևանքը այն բաների վերաբերյալ, թե ինչ անում ենք կամ չենք անում:

4. Աստված մեզանից ինչ-որ բան է ակնկալում: Ի՞նչ դեր են խաղում գործերը փրկության գործում:

Մեր աղոթքի ժամանակը

- Կապնվեցեք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ և քննարկեք այս թեման:
- Աղոթեք ձեր աղոթքի զուգընկերոջ հետ.
 1. Փրկության և հնազանդության ավելի խորը ըմբռնման համար:
 2. Աստծո հետ մեր հարաբերություններից բխող ուրախության համար:
 3. Փրկության աստվածաշնչյան հավաստիացման համար:
 4. Աստծո հանդեպ սիրո համար, որն արտահայտվում է գործերով:
 5. Աստծո սիրո և սրբության ճիշտ ըմբռնման համար:

**Ինչպես է հնազանդությունը դրսևորվում մեզանում կենող
Քրիստոսի միջոցով: Աստծո և մարդու միջև
համագործակցությունը**

Հնազանդության հրաշքը հարսանիքի ժամանակ

Մենք բոլորս գիտենք Կանայում տեղի ունեցած հարսանիքի պատմությունը, որտեղ Հիսուսը կատարեց իր առաջին հրաշքը: Նա ջուրը վերածեց գինու, անթթխմոր գինու, որը մենք անվանում ենք խաղողի հյութ: Ի՞նչ տեղի ունեցավ այնտեղ:

Մարիամը՝ Հիսուսի մայրը, լսեց, որ գինի այլևս չկա, և տեղեկացրեց այդ մասին Հիսուսին: Բայց Հիսուսը չարձագանքեց այնպես, ինչպես նա էր ակնկալում: Այնուամենայնիվ, նա ենթադրում էր, որ Հիսուսը ինչ-որ կերպ կօգնի այս իրավիճակում, քանի որ ասաց ծառաներին. «Ինչ որ ասե՛ ձեզ, արե՛ք» (Յովհ. 2:5): Դրանով Մարիամը ամրապնդեց ծառաների վստահությունը Հիսուսի հանդեպ:

Երբ Հիսուսը վերջապես ասաց. «Այդ կարասները ջրով լցրե՛ք», նրանք այդպես էլ արեցին: Այնուհետև նա ասաց. «Հիմա առե՛ք եւ տարե՛ք սեղանապետին», և նրանք տարան (Յովհ. 2:7,8):

Ուզում ենք այստեղ ընդգծել հետևյալը. քանի որ ծառաները արդեն ձեռք էին բերել վստահություն Հիսուսի հանդեպ, նրանք որոշեցին հոժարակամ հնազանդվել Նրա հրամաններին: Այլ կերպ ասած, նրանց պատրաստակամությունն ու որոշումը անել այն, ինչը որ խնդրել էր Հիսուսը՝ հնազանդության նկատելի քայլերն էին: Նրանց հնազանդության միջոցով Հիսուսը կատարեց իր առաջին հրաշքը՝ ջուրը վերածեց համեղ խմիչքի:

Որո՞նք էին անձնական քայլերը:

- ▶ Իր մոտեցումով Մարիամը ամրապնդեց ծառաների վստահությունը Հիսուսի հանդեպ:
- ▶ Ծառաները արտահայտեցին իրենց վստահությունն ու պատրաստակամությունը՝ կատարելով այն, ինչ ասաց Հիսուսը:
- ▶ Ո՛չ Մարիամը, ո՛չ էլ ծառաները փաստացի չեն մասնակցել ջուրը գինու վերածելուն: Հիսուսը միայնակ կատարեց այս հրաշքը:

Բայց արդյո՞ք այս հրաշքը տեղի կունենար առանց այդ նախապատրաստական քայլերի: Կարևոր է, որ մենք վստահենք Հիսուսին, որ մեր կամքն ու ընտրությունը դնենք Նրա տրամադրության տակ, ինչը կարտահայտվի հնազանդության քայլերում: Հիսուսը, և միայն Հիսուսն է մենակ կատարում մեզանում այդ հնազանդության հրաշքը: Ահա թե ինչպես է գործում հավատքին հնազանդվելը: Հիսուսը մեզ համար դարձավ իմաստություն, արդարություն, սրբություն և փրկություն (1 Կորնթ. 1:30): Նրա կամքն ընդունելու մեր որոշումը և հնազանդության մեր նախապատրաստական քայլերը դռներ են բացում հնազանդության հրաշքի համար, որը Հիսուսը կատարում է մեր կյանքում:

85.

Չամագործակցություն Աստծո և մարդու միջև

Էլեն Ուայթը խորաթափանցորեն բացատրում է, թե ինչպես գործեց հնազանդությունը Դանիելի կյանքում. «Մինչ Աստված գործում էր Դանիելի և նրա ընկերների հետ «կամենալն էլ՝ անելն էլ իր հաճութեան պէս» (Փիլ. 2:13), նրանք էլ էին հոգ տանում իրենց փրկության համար: Այստեղ բացահայտվում է համագործակցության աստվածային սկզբունքի իրականացումը, առանց որի հնարավոր չէ հասնել իրական հաջողության: Մարդկային ջանքերը ոչ մի օգուտ չեն տալիս առանց աստվածային գործության, և առանց մարդկային ջանքերի, աստվածային գործությունը շատ դեպքերում անօգուտ է մնում: Աստծո շնորհը մերը դարձնելու համար՝ մենք պետք է կատարենք աշխատանքի մեր մասը: Նրա շնորհը տրված է մեզ կամենալն էլ՝ անելն էլ իր հաճության պէս անելու համար, բայց այն ոչ մի դեպքում չի փոխարինում մեր ջանքերը:... Օժտելով նրանց Սուրբ Հոգով, Նա կամրապնդի յուրաքանչյուր ճշմարիտ նպատակ, ամեն ազնիվ որոշում: Նրանք, ովքեր գնում են հնազանդության ճանապարհով, կբախվեն բազմաթիվ դժվարությունների: ... Նրա ուժով նրանք կարող են հաղթել ամեն գայթակղություն, հաղթահարել ամեն դժվարություն»: 111

«Տերը նախատեսել է, որ աստվածային գործությունը համագործակցի մարդկային ջանքերի հետ»: 112 Մարկ Ֆինլին գրել է. «Աստծո հետ համատեղ աշխատանքը մեծ ուրախություն և բավարարվածություն է բերում»:

Ի՞նչ դեր մենք ենք խաղում: Ի՞նչ դեր ունի մեզանում կենող Հիսուսը:

1. Մենք որոշում ենք զարգացնել մեր վստահությունը Հիսուսի հանդեպ, ով գործում է մեզանում՝ կամենալով և անելով: Նա մեզանում ցանկություն է առաջացնում և մենք հասկանում ենք, թե ինչ պետք է անենք. : Բայց Նա սպասում է մեր որոշմանը:

2. Մեր գործն է որոշել անել ըստ Աստծո կամքի: Քանի որ Աստված լիովին հարգում է մեր անհատականությունն ու կամքը, Նա կարող է միջամտել և միջամտում է միայն այն բանից հետո, երբ մենք կայացնենք մեր որոշումը: Նա սպասում է դրան:

3. Մեր գործն է տեսանելի դարձնել Հիսուսին վստահելու մեր որոշումը և արտահայտել այն մեր հնազանդության քայլերով: Հնազանդության այս քայլերը յուրաքանչյուր իրավիճակում կարող են մեծապես տարբերվել:

4. Գործի վճռորոշ մասը Աստված կատարում է միայնակ, և Նա նաև աջակցում է մեզ մեր զարգացող վստահության և պատրաստման ընդացքում: Չպետք է մոռանալ, որ մեծ դեր է խաղում այն, թե ինչպես ենք որոշումներ կայացնում և հնազանդության քայլեր կատարում մեր ուժերով, թե Աստծո գործությամբ: Մեր բաժինը կատարվում է Աստծո գործությամբ, երբ Հիսուսն ապրում է մեզանում Սուրբ Հոգու միջոցով: Դա հնազանդությունը դարձնում է ուրախություն, լինի դա փոքր՝ թե մեծ բաներում: 113

111 Է. Գ. Ուայթ, «Մարգարեներ եվ թագավորներ», էջ 486, 487.

112 Ellen G. White, Ye Shall Receive Power, January 2, p. 10.

113 Mark Finley, Decisions: Persuading People for Christ (Silver Spring, MD: General Conference of Seventh-day Adventists, 1984).

Հարցեր

Կան տարբեր կարծիքներ այն մասին, թե ով է հնարավոր դարձնում հնազանդությունը: Ոմանք համարում են, որ հնազանդությունը Աստծո և մարդու համագործակցության արդյունք է: Մյուսներն ասում են, որ Աստված կամ Քրիստոսը ամեն ինչ Ինքն է անում: Այսպիսով, ինչպե՞ս է այն տեղի ունենում:

Հիսուսի օրոք շատ մարդիկ հավատում էին, որ ճշմարտության իմացությունը բավական է: «Դարերի փափագ» գրքում կարդում ենք. «Քրիստոսի օրերում մարդկային բանականության ամենամեծ մոլորությունն այն էր, որ ճշմարտության հետ ուղղակի համաձայնությունը համարվում էր արդարություն»: 114

Աստված չի ակնկալում, որ մենք պասիվ կերպով խորհենք Նրա կամքի մասին՝ Նա ցանկանում է, որ մենք ակտիվորեն արձագանքենք դրան: Դա նշանակում է, որ Քրիստոսով մեր սրտերում՝ մենք դրական որոշում ենք կայացնում և գործնականում իրականացնում այն: «Նա [մարդը] ընտրվում է զենք ու զրահ հագնելու՝ հավատքի բարի մարտում պայքարելու համար: Նա ընտրվում է օգտագործել Աստծո միջոցները, որոնք Աստված հասանելի է դարձրել նրան:... Նա ընտրվում է մշտապես հավատալ»: 115 «Ոչ ոք թող ստեղծի պատկերացում, որ մարդը քիչ կամ ոչինչ չունի անելու հաղթահարման մեծ աշխատանքում, քանի որ Աստված ոչինչ չի անում մարդու համար առանց Նրա համագործակցության: ... Մարդը սկզբից մինչև վերջ պետք է համագործակցի Աստծո հետ: ... Քրիստոսի հետ համագործակցությունը նշանակում է հաղթանակ: ...

«Ոչ ոք թող չբարոզի, որ մարդն ինքը կարիք չունի որևէ բան անելու իր կողմից. այլ ավելի լավ է սովորեցրե՞ք մարդկանց համագործակցել Աստծո հետ, որպեսզի նրանք հաջողությամբ հաղթահարեն»: 116

Երբ մենք ընդունում ենք մեր որոշման և նախապատրաստական քայլերի դերը, ապա պարզ է դառնում, որ անհրաժեշտ է Աստծո և մարդու միջև մշտական համագործակցություն, թեև այս նախապատրաստական քայլերը մարդը նույնպես անում է Աստծո զորությամբ՝ երբ Քրիստոսը Սուրբ Հոգով կենում իրանում:

Իմ գիտությամբ, սա ճիշտ տեսակետ է, քանի որ Աստված լիովին հարգում է մարդուն և չի գործում առանց Նրա համաձայնության: Այս համաձայնությունը մարդը ցույց է տալիս հնազանդությամբ: Պարզ է նաև այն, որ վճռորոշ մասը կատարում է Աստված: Մեզ պետք է տեսնել այս գործընթացի բոլոր փուլերը և, հետևաբար, տեսնել, որ ներգրավվածները՝ Աստված և մարդը, միասին են գործում:

Անապատում ամառեկացիների դեմ իսրայելացիների ճակատամարտում Աստծո և մարդու միջև համագործակցության լավ օրինակ կա (տես Ելք 17: 8-16): Հետոն մարտի դաշտում էր, բայց հաղթանակը ձեռք բերվեց Մովսեսի աղոթքի շնորհիվ՝ Ահարոնի և Հորի օգնությամբ:

114 Է. Գ. Ուայթ, «Դարերի փափագը», էջ 309.

115 Ellen G. White, Testimonies to Ministers and Gospel Workers (Nampa, ID), p. 454.

116 Ellen G. White, A New Life (Payson, AZ: Leaves-of-Autumn Books, 1972), pp. 38, 39.

ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹՅԱՆ ԲԱՅԼԵՐԻ ՏԱՐԲԵՐ ՀԱՓԵՐԸ

Մարիամը՝ Հիսուսի մայրը

Երբ Գաբրիել հրեշտակը Մարիամին հայտարարեց Հիսուսի ծննդյան մասին, նա կարող էր միայն արտահայտել իր համաձայնությունը Աստծո կամքին: Նա ասաց. «Ահա Տիրոջ աղախինն եմ. Թող քո խօսքի պես լինի ինձ» (Ղուկ. 1:38): Նա այլ բան չէր կարող անել, բացի սպասելուց Աստծո միջամտությանը: Այդ պահին նա կարող էր միայն տալ իր համաձայնությունը կամ չտալ այն: Աստծո կամքի այս ընդունումը մեծ փոփոխություններ բերեց նրա կյանքում և, մարդկային տեսանկյունից, բարձր ռիսկեր: Ինչպես տեսնում ենք, Մարիամը ապրում էր լիակատար հնազանդությամբ:

Տասը բորոտները.

Հիսուսի մոտ եկող բորոտները իրենց ձայնը բարձրացրին. «Վարդապետ, մեզ, ողորմիր»: Հիսուսը տեսավ նրանց հավատքը և պատասխանեց. Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք գնացին, «Գնացե՛ք ձեր անձերը քահանաներին ցոյց տուէ՛ք. Եւ եղաւ, որ նորանք գնալիս՝ սրբուեցան» (Ղուկ. 17:13,14):

Այս մարդիկ ցույց տվեցին իրենց վստահությունն ու որոշումը՝ անմիջապես գնալով: Հիսուսը չգնաց իրենց փոխարեն: Արդյո՞ք նրանց բուժեց քայլերը: Իհարկե ո՛չ: Նրանք բժշկվեցին, քանի որ Հիսուսը բժշկեց նրանց՝ ըստ իրենց վստահող հնազանդության: Նրանք չեն մասնակցել իրենց բուժման գործընթացում: Այնուամենայնիվ, նրանց վստահությունը և հավատքի դրսևորումը բացեց դուռը այն հրաշքնի համար, որը Հիսուսը կատարեց նրանց համար: Միայն Հիսուսը կատարեց այս հրաշքը:

Նեեմանի բուժումը.

Հիշո՞ւմ եք, թե ինչպես նեեմանը բժշկվեց բորոտությունից: Եղիսեի միջոցով Աստծո հրահանգեց. «Գնա եւ եօթն անգամ լուացուիր Յորդանանումը, եւ մարմինդ քեզ մօտ կդառնայ եւ կմաքրուիս» (4 Թագ. 5:10): Նեեմանը խիստ բարկացավ այս հրամանի վրա: Միայն այն բանից հետո, երբ իր ծառաները նրան համոզեցին, նա կարողացավ բավականաչափ վստահություն ցուցաբերել դա անելու համար: Աստված չազատեց նրան այդ պարտականությունից՝ գնալ Յորդանան և յոթ անգամ սուզվել ջրի մեջ: Երբ նեեմանը յոթերորդ անգամ ջրի մեջ ընկղմվեց՝ նա բժշկվեց բորոտությունից: Արդյո՞ք յոթ ընկղմումները բուժեցին նրան: Ո՛չ: Հավատքի միջոցով նա կատարեց հնազանդության քայլեր: Այստեղ մենք կրկին տեսնում ենք, որ անգամ փոքր հավատքն առ Աստծո ու հնազանդության քայլերը հանգեցնում են Աստծո հրաշքերին: Նեեմանը չէր մասնակցում այս հրաշքի մեջ: Սակայն առանց նրա նախապատրաստական քայլերի ոչինչ տեղի չէր ունենա:

Ռուդի և Մարի-Անա Յիրշմանները.

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից հետո մի երիտասարդ զույգ, որը նոր էր մկրտվել ադվենտիստական եկեղեցում, ապրում էր Գերմանիայի Բադ Էյբլինգի մոտ գտնվող մի փոքրիկ քաղաքում: Մարի-Անան սպասում էր իրենց առաջնեկին և ստիպված էր թողնել ուսուցչի աշխատանքը առողջական վիճակի պատճառով:

Աշխատանք փնտրելիս Ռուդի շաբաթներով ամեն օր գնում էր Սյունիսեն, բայց ապարդյուն: Նրանց խնայողությունները հավում էին, մինչև որ մնաց ընդամենը վեց մարկ (այն ժամանակվա գերմանական արժույթը): Բացի այդ, նրանք ունեին մի ծրար գումարով, որը պատկանում էր Աստծուն: Դա նրանց տասանորդն էր, որը նրանք մի կողմ էին դրել: Ապա ի՞նչ անել:

Մարի-Անան ասաց. «Ռուդի, երբ մեր փողերը կվերջանան, մենք գայթակղվելու ենք վերցնել Աստծո փողերը: Այնպես որ, ավելի լավ կլիներ չպահել այն տանը: Երբ վաղը գնացքով գնաս Սյունիսեն, գումարը քեզ հետ վերցրա և տար հանձնի կոնֆերենցիաի գանձապահին»:

Ռուդին այդպես էլ արեց՝ գումարը տարավ տվեց գանձապահին: Նա հարցրեց Ռուդիին, թե ինչպես են իրենց գործերը, տղամարդն էլ բացատրեց իրավիճակը:

«Սպասիր մի րոպե», - ասաց նա և զանգեց ինչ-որ տեղ: Հետո նա ասաց. «Կարծում եմ մենք քեզ համար աշխատանք ենք գտել: Գնա այս հասցեով և հարցրա այնտեղ պարոն Բաուերին»:

Կես ժամ անց Ռուդին ընդունվեց աշխատանքի: Յիրշմանները վճարել էին իրենց տասանորդը, թեև նրանք ֆինանսապես սնանկացան էին: Նրանք իրենց հավատքը դրսևորեցին՝ հնազանդության քայլ անելով, և այդ պահին Աստված միջամտեց: 117

Տուրիստական գործակալություն Գուլամ կղզում

Գուլամ կղզում տուրիստական խոշոր գործակալության սեփականատեր զույգը դարձավ քրիստոնյա: Սկզբում մկրտվեց կինը, ապա՝ 2004 թվականի հունվարին ամուսինը: Նրանք շատ աղոթքներով պատրաստվում էին հետևել շաբաթ օրը իրենց գործակալությունում: Նրանք չեղարկեցին շաբաթօրյա բոլոր ծառայությունները հյուրանոցներում: Իրենց տուրիստական ծառայություններից օգտվող տուրիստական գործակալություններին, հյուրանոցներին և վաճառքի գործակալներին ամուսինը բացատրեց այս միջոցների պատճառները: Հաճախորդներից շատերը պատասխանեցին, որ իրենք իրենց բիզնեսը կտեղափոխեն այլ, զույգի մրցակից, տուրիստական գործակալություններ: Նույնիսկ իրենց աշխատակիցները վախենում էին, որ կկորցնեն իրենց աշխատանքը: Այս որոշումը կարծես մահվան դատավճիռ էր գործակալության համար: Բայց լսեք, թե ինչ պատմեց մեր եղբայրը. «Ես լավ հիշում եմ այն առաջին շաբաթ օրը, երբ մենք փակ էինք: Ուրբաթ երեկոյան մենք միացրինք ինքնապատասխանիչը՝ պատասխանելու ամրագրման զանգերին: Այդ առաջին շաբաթ օրը մենք փակ էինք, եղանակը անսպասելիորեն փոխվեց, և ամբողջ օրը հորդառատ անձրև էր գալիս: Երեկոյան հայտնաբերեցինք, որ ինքնապատասխանիչը լի էր ամրագրումներով կիրակի օրվա համար:

Առաջիկա վեց ամիսների ընթացքում եղանակը պահպանվեց նույն ձևով. հրաշալի եղանակ ուրբաթը, շաբաթ օրը՝ հորդառատ անձրև և կիրակի՝ հրաշալի եղանակ: Աստված հոգ տարավ մեր մասին»: 118

117 Maria Ana Hirschmann, *I Changed Gods* (Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 1968), p. 156.

118 Steve Kasperbauer, *Gott ist treu* (Braunau/Austria: Copyright Brigitte Kinder, 2013). A full report about this experience is published in German in the MISSIONSBRIEF (mission letter) No. 40, March/ April 2014.

89.

Չույզի մասնակցությունն այս հրաշքում կայանում էր Աստծուն վստահելու և նախապատրաստական քայլեր ձեռնարկելու մեջ: Հրաշքները, որոնք հաջորդեցին դրան, կարող էր կատարել միայն Աստված:

Հիշենք հետևյալը. «Երբ մարդու կամքը համագործակցում է Աստծո կամքի հետ, այն դառնում է ամենագոր: Այն ամենը, ինչ պետք է արվի Նրա հրամանով, կարող է իրականացվել Նրա ուժով: Նրա բոլոր պատվիրանները ենթադրում են դրանց կատարման հնարավորությունը»: 119 Աստված մեծ օրհնություն է տվել հավատքին հնազանդվելուն՝ ապրել Աստծո հանդեպ վստահությամբ և Նրան հանձնվել:

Ինչո՞ւ է հնազանդությունը ծառայում մեզ ի բարի

Աստված այնպես է նախագծել ամեն ինչ, որ հնազանդությունը լինի մեզ համար լավագույն հնարավոր միջոց: Երեմիա 7:23-ում ասվում է. «Լսեցե՞ք իմ ձայնը, եւ ես ձեզ Աստուած կլինեմ, եւ դուք ինձ համար կլինե՞ք ժողովուրդ, եւ գնացե՞ք այն բոլոր ճանապարհումը, որ ձեզ պատուհիրում եմ, **որպեսզի ձեզ համար բարի լինի**»: Ցանկացած բժիշկ կհաստատի, որ դեղը կարող է բուժել միայն այն դեպքում, եթե այն կիրառվի բարեխղճորեն: Սա նշանակում է, որ որպեսզի առողջանանք՝ մենք պետք է հետևենք բժշկի ցուցումներին: Անգամ լավագույն բժիշկը չի կարող օգնել, եթե նրա ցուցումները ճիշտ չեն կատարվում: Հնազանդությունը ոչ միայն մեր վստահության և հանձնվելու տրամաբանական հետևանքն է, այլ նաև հնազանդվելը ճիշտ է՝ ելնելով մեր լավագույն շահերից, քանի որ Աստծո բոլոր պատվիրանները տրվել են մեր իսկ բարօրության համար:

Ի՞նչ պատահեց պղնձե օձի հետ անապատում (տես Թվ. 21:4-9): Երբ մարդիկ նայում էին օձին, ինչպես պատվիրեց Աստված, նրանք բժշկվում էին: Արդյո՞ք դեպի օձը գլուխ շրջելն էր բժշկվում նրանց: Ոչ, իհարկե, ոչ: Նրանք բժշկվում էին, քանի որ օձին նայելով ցույց էին տալիս իրենց հավատքն առ Աստված: Միայն Աստվածն էր կարող բժշկել նրանց: Հնազանդությունը իրենց իսկ բարօրության համար էր:

Նմանապես, «Հաւատքով Նոյը պատգամ առնելով դեռ չ'երեւացած բաների համար եւ երկիւղած լինելով շինեց տապանը իր տան փրկութեան համար» (Եբր. 11:7): Տապանի կառուցումը՝ Աստծո հանդեպ Նոյի վստահության արդյունքն էր, նա ցույց տվեց, որ իր հավատքը ճշմարիտ էր: Նա ներդրեց այդ շինարարության մեջ իր ողջ կարողությունն ու ժամանակը և, իհարկե, չզոջաց այդ մասին: Մի՞թե նրա հնազանդությունն չծառայեց իր օգտին: Նա նախապես չգիտեր, թե ինչպես է ամեն ինչ լինելու, բայց ապրում էր վստահությամբ: Մի բան պարզ է, որ այս նավի կառուցումը կատարվել է Աստծո առաջնորդությամբ և զորությամբ:

Միակողմանի կարծիքներ

Ցավոք սրտի, Աստծո պատվիրաններն այսօր ընկալվում են աղավաղված լույսի ներքո: Աստծո օրենքը համարվում է որպես սահմանափակումների ցանկ, որոնք պետք է կատարել: Բայց Աստծո պատվիրանները նախ և առաջ խոստումներ են մեզ համար: Նրանք ցույց են տալիս, թե ինչեր կարող է Տերը անել մեզ համար, երբ մենք կապված ենք Նրա հետ սիրո վստահելի հարաբերությունների միջոցով:

Աստծո պատվիրանները օրհնության օրենքներ են: Հնազանդությունը այնպիսի մի մտածելակերպ է, որը մեզ հնարավորություն է տալիս ունենալ Աստծո իմաստությունն ու զորությունը մեր ամենօրյա կարիքները լուծելու համար: Երբ դիտում ենք հնազանդությունը այս տեսանկյունից, մենք կորցնում ենք մեր վախն ու ծանր պարտականություններ կատարելու զգացումը, և սկսում ենք դրա մեջ տեսնել ուրախություն:

Հնազանդությունը պարզև է Աստծուց

Եթե Հիսուսն է հնազանդություն առաջացնում մեզանում, ապա դա նշանակում է, որ հնազանդությունը պարզև է: Եթե մենք հնազանդությունը դիտարկում ենք որպես պարզև, դա կօգնի մեզ խուսափել երկու վտանգներից՝ 1) «Էժան շնորհի» մոլորությունից և (2) օրինականության գայթակղությունը:

«Էժան շնորհը» սովորաբար նշանակում է, որ մարդը փրկվում է այն պահին, երբ ընդունում է Հիսուսին և կարծում է, որ այլևս հնազանդության կարիք չկա: Նրանք ասում են, որ օրենքը չեղյալ է հայտարարվել, քանի որ մենք չենք կարող այն պահել: Այսպես են հավատում մարմնավոր քրիստոնյաները: Բայց Աստծո զորությամբ մենք ցանկանում ենք և կարող ենք հնազանդվել:

Մյուս կողմից, Աստծո արքայությունը ձեռք բերելու մտադրությունը ոչ միայն ծուղակ է, այլև, եթե այն լուրջ ընդունենք, ծանր բեռ է: Սա օրինականության մի որոգայթ է:

Երբ Հիսուսը՝ մեր որոշմանը և ցանկությամբ, մեզանում առաջացնում է հնազանդություն, այն ժամանակ մենք տեսնում ենք, որ հնազանդությունը կարևոր է և հասկանում ենք, որ հնազանդությունը մեր վաստակը չէ, քանի որ այն տրված է որպես պարզև: 120

Հնազանդությունն անհրաժեշտ է որպես արդյունք՝ որպես Աստծո հետ մեր հարաբերությունների և մեր փրկության պտուղ, բայց ոչ նախապայման: Յուրաքանչյուր ոք կարող է գալ Հիսուսի մոտ առանց որևէ նախապայմանի, ինչպես որ նա կա: Բայց ոչ ոք չի կարող մնալ այնպիսին, ինչպիսին կա: Հնարավոր է ենթադրել, որ երբ գողը դարձի է գալիս, փրկվում է, նա կարող է շարունակել թալանել մարդկանց:

Յանձնեք ձեզ և ձեր մտահոգությունները ավելի հզոր ձեռքեր

Կարևոր է ազատ արձակվել մեզ մեր մտահոգություններից և դրանք վստահել Աստծո առաջնորդությանը: Պետք չէ մեզ չափազանց կարևոր համարենք: Դա վերաբերում է մեր կյանքի յուրաքանչյուր ոլորտին: Մենք ոչինչ չպետք է թաքցնենք: Արդյո՞ք ես պետք է ինչ-որ բան թաքցնեմ, եթե կարող եմ այդ ամենը փոխանցել շատ ավելի ամուր և հզոր ձեռքեր՝ Աստծո ձեռքերը: Արդյո՞ք դա խելամիտ չէր լինի:

Եթե մենք ցանկանում ենք, որ Տերը հոգ տանի մեզ համար, բավարարի մեր կարիքները, պաշտպանի մեզ թշնամիներից, առաջնորդի լավագույն ճանապարհով, ապա տրամաբանական կլինի հետևել Նրա պատվիրաններին և գնալ այն ճանապարհով, որը Նա է ընտրում: «Տիրոջն ապաւինիր քո բոլոր սրտովը, եւ քո հասկացողութեանը մի վստահիր: Զո բոլոր ճանապարհներումը ճանաչիր Նորան, եւ Նա կուղղէ քո ճանապարհները»: (Առակ. 3:5,6)

Մեր օրերում այս խորհուրդը մենք կարող ենք շատ լավ հասկանալ: Այսօր շատ մեքենաների վարորդներն օգտվում են նավիգացիոն համակարգից: Մենք վստահում ենք այդ լայն համակարգին, բայց դա չի նշանակում, որ պետք է անջատենք մեր բանականությունը: Այն դեռ անհրաժեշտ է, քանի դեռ որ մեքենան մենք ենք վարում: Միևնույն ժամանակ՝ ճանապարհին մենք կապվում ենք ավելի մեծ ակնարկ ունեցող «առաջնորդի» հետ, որը ուղղություն է տալիս, թե ուր թեքվել, ինչպես շրջանցել խցանումները, զգուշացնում է մեզ, եթե արագ ենք վարում և այլն: Աստծո շնորհով մենք կարող ենք քայլել կյանքով՝ աստվածային «նավիգացիոն համակարգով»: Ուստի կարևոր է ամբողջ սրտով ապավինել մեր հրաշալի Երկնային Առաջնորդին և բանականություն տվողին: Նա խոստանում է մեզ ճիշտ ուղղորդել: Նա նույնիսկ երաշխավորում է այդ իր հեղինակությամբ: «Ինձ առաջնորդում է արդարութեան շաւիղներումը իր անունի համար»: (Սղ 23:3): Այստեղ կրկին տեսնում ենք, որ հնազանդությունը մեր շահերից է բխում:

Աստվածային օրենքներին հետևելը՝ լինի դա բնության, թե հոգևոր օրենքները, բոլորի համար դրական արդյունքներ կբերի: Նույնիսկ անհավատները կարող են դրական արդյունքներ զգալ, եթե պահեն այդ աստվածային օրենքները: Ես դա անվանում եմ բնական օրհնություն: Բայց շատ ավելին է տեղի ունենում, նույնիսկ հրաշքեր, երբ մարդիկ պահում են հոգևոր օրենքները: Ես դա անվանում եմ գերբնական օրհնություն:

Վստահությունն ու հնազանդությունը հարստացնում են միմյանց: Յակոբոս 2:22-ում կարդում ենք. «Տեսնո՞ւմ ես որ հաւատքը Նորա գործերի հետ միասին գործեց. եւ այն գործերովը հաւատքը կատարեալ եղաւ»: Աստծո հանդեպ վստահությունը խթանում է հնազանդությունը, իսկ հնազանդությունը՝ վստահություն Աստծո հանդեպ:

Ես կցանկանայի կրկնել Դենիս Սմիթի մի մեջբերում. «Երբ մարդը Սուրբ Յոզու միջոցով սերտ հարաբերություններ ունի Աստծո հետ, ապա հնազանդությունը գալիս է բնականաբար և սրտից՝ առանց դրա մասին շատ մտածելու»: 121

Երբ մենք ճիշտ հասկանանք հնազանդությունը, այն ժամանակ ավելի լավ կհասկանանք Սաղմոսների (հատկապես Սաղմոս 19-ի և 119-ի) հրաշալի արտահայտությունները Աստծո օրենքի մասին: Նրանք ցույց են տալիս, որ փրկությունը, քավությունը և օրենքը կապված են միմյանց հետ: Փրկված անձը կգնահատի Աստծո օրենքը և Սուրբ Հոգով ունենալով իր սրտում Հիսուսին՝ ուրախությամբ կհնազանդվի նրան: Կարծում եմ, որ մարմնավոր քրիստոնյան չի կարող նույնիսկ հասկանալ 119-րդ սաղմոսի խոսքերը: Հավանաբար, նրանք դրանք չափազանցություն կհամարեն: Մյուս կողմից, հոգևոր քրիստոնյան կհասկանա սաղմոսերգուհի գրածը:

Աստված ասաց մեզ մարգարեական հոգու միջոցով. «Օրեցօր քայլելով Նրա ուղարկած լույսի մեջ, կամավոր հնազանդվելով Նրա բոլոր պահանջներին, մեր փորձառությունն աճում և ընդլայնվում է, մինչև որ հասնենք տղամարդկանց և կանանց լիարժեք հասակին Քրիստոս Հիսուսում»: 122

121 Dennis Smith, 40 Days – Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming (R&H 2009) pp. 21, 22

122 Ellen G. White, Messages to Young People, pp. 15, 16.

Որքա՞ն հնազանդություն է ակնկալում Աստված

Որքա՞ն հնազանդության է Հիսուսը ցանկանում հասնել ինձանում. մի քի՞չ, շա՞տի, թե՞ ամբողջությամբ:

Ելից 4:24–26-ում մի պարզ օրինակ է բերվում Մովսեսի կյանքից: Մադիանի անապատում Մովսեսին հանձնարարվեց Իսրայելի ժողովրդին դուրս բերել Եգիպտոսից: «Մադիանից Եգիպտոս ճանապարհին Մովսեսը ապշեցուցիչ և սարսափելի նախազգուշացում ստացավ՝ Տիրոջ դժգոհության վերաբերյալ: Նրան հայտնվեց մի սպառնացող կերպով հրեշտակ, որը, կարծես, մտադրված էր նրան անմիջապես ոչնչացնել: Ոչ մի բացատրություն չի տրվել, բայց Մովսեսը հիշեց, որ նա արհամարհել էր Աստծո պահանջներից մեկը. գիշելով իր կնոջ համոզմանը, նա անտեսել էր իրենց կրտսեր որդուն թլփատելու կարգը»: Երիտասարդին անմիջապես թլպատեցին: «... Այնուհետև հրեշտակը թույլ տվեց Մովսեսին շարունակել իր ճանապարհորդությունը: Փարավոնի առջև իր առաքելությունը կատարելով՝ Մովսեսը հայտնվեց էր շատ վտանգավոր իրավիճակում. նրա կյանքը կարող էր պահպանվել միայն սուրբ հրեշտակների պաշտպանության շնորհիվ: Բայց մինչդեռ ապրում էր անտեսելով հայտնի պարտականությունը, նա ապահով չէր՝ քանզի Աստծո հրեշտակները չէին կարող պաշտպանել նրան»: 123

«Նախարարներ և մարգարեներ» գրքում տրված են այն դասերն, որոնք պետք է քաղել այս դեպքից. «Նեղության ժամանակ՝ Քրիստոսի գալուստից անմիջապես առաջ, արդարների կյանքը կպահպանվի երկնային հրեշտակների կողմից, բայց Աստծո օրենքը խախտողի համար չի լինի ոչ մի ապահովություն: Այս դեպքում հրեշտակները չեն կարող պաշտպանել նրանց, ովքեր արհամարհում են աստվածային պատվիրաններից անգամ մեկը»: 124

Աստծո բոլոր պատվիրանները պահելն անհրաժեշտ է մեր պաշտպանության, մեր երջանկության և մեր բարեկեցության համար: Մենք գիտենք, թե ինչպես Ադամն ու Եվան ստիպված եղան լքել Եդեմը լոկ մեկ մեղքի պատճառով: Կարծում եմ՝ սա հստակ պատասխան է, թե որքան հնազանդություն է մեզանից ակնկալում Աստված: Հասկանալի է, որ Տերն ակնկալում է հնազանդություն ամեն ինչում: Հիսուսն է կատարում այդ հնազանդությունը մեզանում, և դա բխում է մեր լավագույն շահերից: Հիսուսը ցանկանում է իրականացնել Աստծո կամքը մեզանում, ճիշտ այնպես, ինչպես նա կատարեց, լինելով մարդ այստեղ երկրի վրա: Նրա վերաբերմունքը որպես մարդ հետևյալն էր. «Քո կամքը կատարեալ կամեցայ, ով Աստուածս. Եւ քո օրենքն իմ սրտի մեջ է» (Սաղ. 40:8): Նա ասաց իր աշակերտներին. «Ես իմ Հոր պատվիրանները պահեցի» (Հովհ. 15:10):

123 Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, pp. 255, 256.

124 Նույն տեղը, էջ 256.

Ավելին, եթե ամբողջական հնազանդությունը բերում է լիակատար երջանկություն և առատ կյանք այստեղ երկրի վրա և հավերժության մեջ, ապա ակնհայտ է, որ հնազանդության նվազումը կնշանակի օրհնությունների կորուստ: Յուրաքանչյուր ոք, ով այժմ Աստծո արքայությունում է, և երբևէ կլինի այնտեղ, ուրախությամբ կհնազանդվի Աստծուն: Սա ապահովում է սեր և ներդաշնակություն բոլոր արարածների համար:

Եզրափակիչ մտքեր

Երեմիա 7:23-ն ամփոփում է այս ամբողջ թեման: Այս խոսքերը տրվեցին Իսրայելին, երբ նրանք հեռանում էին Եգիպտոսից. «Լսեցե՛ք իմ ձայնը, եւ ես ձեզ Աստուած կլինեմ, եւ դուք ինձ համար կլինե՛ք ժողովուրդ, եւ գնացե՛ք այն բոլոր ճանապարհումը, որ ձեզ պատուհիրում եմ, որպէս զի ձեզ համար բարի լինի»:

Այստեղ Տերը մեզ թանկագին խոստում տվեց: Ի՞նչ է Նա խոստանում, եթե մենք հնազանդվենք Նրա Խոսքին: «Ես ձեզ Աստուած կլինեմ, եւ դուք ինձ համար կլինե՛ք ժողովուրդ»: Բայց Նա ավելացնում է, որ մեր բարօրության համար մենք պետք է քայլենք ամեն ճանապարհով, որ Նա պատվիրել է: Աղոթելով հնազանդ սրտի համար՝ մենք կարող ենք օգտագործել այս տեքստը որպէս խոստում:

Ի՞նչ պատահեց Յովհաննես առաքյալի հետ

Մենք կարող ենք տեսնել հավատքին հնազանդվելու հրաշալի արդյունքը Յովհաննեսի՝ Յիսուսի աշակերտի կյանքում: «Քայլեր դեպի Քրիստոս» գրքում կարդում ենք. «Օրեցօր նրա սիրտը ձգվում էր դեպի Քրիստոսը, մինչև որ նրա եասիրությունը ձուլվեց նրա առ Աստված սիրո մեջ: Նրա վրդովվող, փառասեր բնավորությունը ենթարկվեց Քրիստոսի ձևավորող իշխանությանը: Սուրբ Յոզու վերակենդանացնող ազդեցությունը թարմացրեց նրա սիրտը: Քրիստոսի սիրո ուժը բնավորության վերափոխում կատարեց: Սա Յիսուսի հետ միության արդյունքն էր: Երբ Քրիստոսը կենում է սրտում, տեղի է ունենում ամբողջ բնության փոխակերպվում: Քրիստոսի Յոզին, նրա սերը փափկացնում են սիրտը, գերում հոգին և բարձրացնում մտքերն ու ցանկությունները դեպի Աստված և երկինք»: 125

«Տերը սահմանել է, որ յուրաքանչյուր հոգի, ով հնազանդվում է Նրա խոսքին, կունենա Նրա ուրախությունը, Նրա խաղաղությունը, Նրա շարունակական պահպանող զորությունը»: 126 Իմ ցանկությունն ու աղոթքն է, որ բոլոր հավատացյալները համառորեն զգան հավատքին հնազանդվելու մեծ ուրախությունը: Թող Աստված մեզ մեծ հաղթանակներ պարգևի հավատքին հնազանդվելու մեջ՝ Յիսուս Քրիստոսի և Սուրբ Յոզու միջոցով: «Աստուծոյ կամքն անողը մնում է յաւիտեան» (1 Յովհ. 2:17):

125 Է. Գ. Ուայթ, «Քայլեր դեպի Քրիստոս», էջ 73.

126 Ellen G. White, In Heavenly Places (Nampa, ID: Pacific Press, 1999), p. 53.

94.

«Բայց Տիրոջ ողորմութիւնը յաւիտենից մինչեւ յաւիտեանս իրանից վախեցողների վերայ Է... Նորա ուխտը պահողների վերայ, եւ նորանց վերայ որ յիշում են նորա պատուիրանքները նորանց կատարելու համար» (Սաղ. 103:17,18):

Մենք ուզում ենք լսել հնազանդության մեծ նվաճումների մասին:

Սուրբ Հոգին համոզում է փախած բանտարկյալին վերադառնալ բանտ: Ես ծնվել եմ ադվենտիստների ընտանիքում: 19 տարեկանում մկրտվեցի: 2016 թվականին դատապարտվել եմ 43 տարվա ազատազրկման՝ սպանության համար: Հիմա արդեն հինգերորդ տարին եմ բանտում: 2017 թվականի մարտին ինձ հաջողվեց փախչել բանտից: Առաջին շաբաթ օրվանից հետո հանդիպեցի մի կնոջ, ով ինձ ցույց տվեց «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գիրքը: Հաջորդ երկուշաբթի օրը ես գնեցի այն ադվենտիստական գրախանութից: Ի զարմանս ինձ, ես կարդացի գիրքը նույն շաբաթվա ընթացքում: Ես զգացի իմ ներքին դատարկությունը, որն ունեցել եմ իմ ամբողջ կյանքում՝ առանց Սուրբ Հոգու: Հետո ես նվիրեցի իմ ամբողջ կյանքը Հիսուսին: 2018 թվականի հոկտեմբերին ես վերադարձա բանտ: Իմ փախուստը ինձ չմեղսագրվեց: Եվ ամենալավն այն է, որ իմ դատն այժմ տեղի է ունենում Ամենակարող Աստծո առաջ: Ես դիմել եմ Գերագույն դատարան: Այս գիրքը կարդալուց հետո ես այնքան օրհնվեցի, որ խորապես համոզված եմ. «Աստծո համար չկա՛ն անհույս դեպքեր»: Այժմ ես աղոթքի ծառայության ղեկավարն եմ: Գրքույկը բաժանվել է այստեղ՝ Բարավազի բանտում, բանտարկյալների շրջանում: Շատ բանտարկյալներ հուզված էին այս գրքույկը կարդալուց հետո: Ես ուրախ եմ, որ կարող եմ ծառայել մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսին: Դա մեզ համար իսկական օրհնությունն էր»: 127

Աղոթք. «Հայր, շնորհակալ եմ, որ Քո անսահման իմաստությամբ, մեծ զորությամբ և փառահեղ սիրով Դու տվել ես մեզ ամբողջական ուղեցույց՝ նախատեսելով ամեն ինչ և ելնելով մեր լավագույն շահերից: Ես ուզում եմ գովաբանել Քեզ և շնորհակալություն հայտնել Քեզ դրա համար: Խնդրում եմ, տուր ինձ լիակատար վստահություն քո ուղիներին և օգնիր ինձ հետևել Քեզ բոլոր հարցերում իմ ամբողջ սրտով՝ հանձնվելով և հնազանդվելով Քեզ: Ամեն»:

95.

Անձնական մտքեր և քննարկման ուղեցույց

1. Ո՞րն է մեր դերը մեզանում կատարվող աստվածային աշխատանքի մեջ, ներառյալ մերը գործողությունները

2. Ո՞րն է հավատքի և ճշմարտության հետ միայն համաձայնության միջև տարբերությունը:

3. Ե՞րբ է կարևոր մեր համաձայնությունը:

4. Ինչո՞ւ է հնազանդությունը մեծ օրհնություն մեզ համար:

Մեր աղոթքի ժամանակը

- Կապակցե՞ք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ և քննարկե՞ք այս թեման:
- Աղոթե՞ք ձեր աղոթքի զուգընկերոջ հետ.

1. Ավելի լավ գիտակցել մեր դերը աստվածային աշխատանքում:
2. Հասկանալու համար, թե որտեղ է ճշմարիտ հավատքը մեր կյանքում, իսկ որտեղ միայն համաձայնությունը
3. Հավատարիմ հնազանդության և հետագա օրհնության համար:
4. Աստծո առաջնորդության և Նրա սկզբունքների նկատմամբ լիակատար վստահության համար:

ԳՐԱՎԻՉ ՅԱՎԱՏ ՅԻՍՈՒՄԻ ՄԻՋՈՑՈՎ

**Ինչպե՞ս կարելի է հասնել միասնությանը հավատացյալների միջև:
Ի՞նչն է մեր հավատքը գրավիչ դարձնում մեր ընտանիքի և մեր շրջապատի համար:
Մեզանում ի՞նչ փոփոխություններ են դարձնում մեզ վկաներ:
Ինչպե՞ս է վերածնունդը առաջացնում առաքելություն:**

Իմ քառասուն օրվա նվիրական ծրագրի աղոթքի գործընկերը մի անգամ ասաց. «Ես փափագում եմ, որ իմ հավատքը գրավիչ լինի, որ իմ երեխաները նույնպես ցանկանան հետևել Քրիստոսին»:

Ուելսցի մի աղջիկ՝ Մերի Ջոնսը, շաբաթական մեկ անգամ գնում էր հեռու ապրող մի ընտանիք՝ կարդալու իրենց Աստվածաշունչը: Դա շարունակվում էր հինգ տարի, երբ նա 10-ից 15 տարեկան էր: Աղջիկը սիրում էր Աստվածաշունչը ամբողջ սրտով: Նա բազմաթիվ լրացուցիչ աշխատանքներ էր կատարում, որպեսզի գումար վաստակի սեփական Աստվածաշունչը գնելու համար: Վեց տարի շարունակ նա խնայել է իր վաստակած յուրաքանչյուր կոպեկը:

Երբ Մերին գրեթե տասնվեց տարեկան էր, նա ոտաբորիկ քայլեց 40 կմ գնալով մի հովվի մոտ, որից ուզում էր գնել Աստվածաշունչ: Յովիվը ասաց, որ դեռևս երկու Աստվածաշունչ ունի, բայց դրանք արդեն խոստացել է այլ մարդկանց: Մերին սկսեց դառնորեն լաց լինել: Յովիվը հարցրեց, թե ինչու է նա լաց լինում: Աղջիկը պատմեց նրան, թե ինչպես է վեց տարի գումար խնայել Աստվածաշունչ գնելու համար: Յովիվն այլևս չկարողացավ մերժել նրան և տվեց նրան Աստվածաշունչը: Ուրախացած աղջիկը վերադարձավ տուն:

Արդյո՞ք Աստվածաշունչը գրավիչ էր նրա համար: Յավատքը գրավիչ էր այս աղջկա համար:

Ի դեպ, դա տեղի է ունեցել 1800 թվականին: Այս փորձը այնքան տպավորեց հովիվին, որ նա քայլեր ձեռնարկեց ստեղծելու առաջին համաշխարհային աստվածաշնչային հասարակությունը՝ «Բրիտանական և արտասահմանյան Աստվածաշնչային հասարակությունը»: Յետագայում հիմնվեցին բազմաթիվ այլ աստվածաշնչյան հասարակություններ:

Եվ այս ամենը սկսվեց, քանի որ մի երիտասարդ աղջիկ այնքան շատ էր սիրում Աստվածաշունչը, որ իր կյանքը նվիրել էր այն ստանալուն: Գրավիչ հավատքն ունի իր ազդեցությունը: 128

97.

Ի՞նչ է նշանակում «գրավիչ»

Բառարանները սահմանում են «գրավիչ»-ը որպես հմայիչ, սեր ներշնչող, ցանկալի: Ո՞վ չէր ցանկանա ունենալ նման հավատ: Կարծում եմ, որ յուրաքանչյուր ոք, ով խորապես մտածում է դրա մասին, կցանկանար ունենալ հմայիչ, գրավիչ հավատք:

Ինչպե՞ս կարող եմ նման հավատք ցանկանալ: Ինչի՞ն պետք է այն նման լինի

- ▶ Այն պետք է ամուր հիմք ունենա:
- ▶ Այն պետք է հիմնված լինի ճշմարտության վրա, այլ ոչ թե սխալների կամ կեղծիքների վրա:
- ▶ Այն պետք է հիմնված լինի մեր սիրող և ամենափմաստուն Աստծո հայտնության վրա, այլ ոչ թե մարդկային վարդապետությունների խառնուրդների վրա, որպեսզի ծառայի մեր լավագույն շահերին:
- ▶ Այն պետք է լինի լիովին համոզիչ և մեծ ուրախություն բերի:
- ▶ Այն պետք է բերի որոշակի առավելություններ մեր կյանքում:
- ▶ Այն պետք է կարողանա աջակցել ինձ կյանքի դժվար հանգամանքներում՝ հիվանդության, նեղության, մահվան ժամանակ:
- ▶ Այն պետք է հավերժության հույս հաղորդի:

Այս բոլոր կետերը կապված են անձամբ մեր ներքնաշխարհի հետ: Բայց գրավիչ հավատքը պետք է նաև հետագա ազդեցություն ունենա: Իմ աղոթքի գործընկերն ասաց. «Ես փափագում եմ, որ իմ հավատքը գրավիչ լինի, որ իմ երեխաները նույնպես ցանկանան հետևել Քրիստոսին»:

▶ Գրավիչ հավատքը պետք է դրդի մեր սիրելիներին և ուրիշներին հետաքրքրություն ցուցաբերել նրա հանդեպ և նույնպես ցանկանալ ունենալ այն:

Ի՞նչ է նշանակում գրավիչ հավատ:

Գրավիչ հավատքը հոգևոր քրիստոնեությունն է՝ երբ Հիսուս Քրիստոսը կենում է մեզանում Սուրբ Հոգու միջոցով: Հարկավոր է լավ հիշել Աստվածաշնչի հետևյալ հատվածը. «Որ իր փառքի հարստութեան պես տայ ձեզ, որ զօրութեամբ հաստատուիք իր Հոգու ձեռովը ներսի մարդումը: Որ Քրիստոսը հաւատքով բնակուի ձեր սրտերումը. Եւ դուք սիրով արմատ գցած եւ հաստատուած լինիք:..Որ ճանաչէք Քրիստոսի սերը որ ամեն գիտութիւնից գերազանց է. որ Աստուծոյ ամեն լիութիւնովը լցուիք» (Եփես. 3:16,17,19):

Այս հատվածներն ասում են, որ Աստծո Հոգին զորացնում է մեզ, և Քրիստոսը բնակվելով մեզանում՝ հաստատում է իր սիրո բնույթը: Սա մեզ ազատում է մեր եսասիրության ստրկությունից: Մենք փառավոր ազատություն ենք զգում՝ որպես Աստծո զավակներ:

Հիսուսն ասում է. «Ես եմ ճանապարհը եւ ճշմարտութիւնը եւ կեանքը. ոչ ով չի գալիս Հօր մօտ, եթէ ոչ ինձանով» (Հովհ. 14:6): Երբ Հիսուսը իմ սրտում է Սուրբ Հոգու միջոցով, ապա Նա նաև իմ ճանապարհն է դեպի Հորը, իմ ուղեցույցը դեպի ճշմարտություն: Նա կյանքի ամենաբարձր որակի միջոցն է:

98.

Ինչպե՞ս է Հիսուսը նկարագրում գրավիչ հավատքը

Հիսուսն այս հավատքն անվանում է կյանք առատությամբ: Դա խորը ներքին խաղաղություն և իրական ուրախություն է, որովհետև որ մենք թույլատրել ենք սիրո և խաղաղության Աստծուն բնակություն հաստատել մեր սրտում: Այս պայմանը կախված չէ արտաքին հանգամանքներից. սակայն, այն կախված է մանկական վստահություն ունենալուց և Աստծո գործության հանդեպ հավատքից: «Որ Աստուծոյ ամեն լիութիւնովը լցուիք» (Եփ. 3:19բ):

Ունենալ Հիսուսին մեր սրտերում՝ ահա թե ինչ է մեզ պետք, «Որովհետև նորանում բնակուած է Աստուածութեան ամեն լիութիւնը մարմնապես: Եւ դուք նորանով լցուած էք, որ նա է ամեն իշխանութեան եւ պետութեան գլուխը» (Կող. 2:9,10): Սա ամենաբարձր գագաթն է, որին մենք կարող ենք հասնել այս կյանքում: Դա այն է, ինչ Աստված ուզում է մեզ տալ՝ իր մեծ սիրուց դրդված:

Յակոբի աղբիւրը մոտ կինը դա լավ գագաթ: Հիսուսն առօրյա կյանքից օրինակն օգտագործեց, որպեսզի լուսաբանի այդ փափագի կատարումը: Այն ժամանակներում ջուրն ամենաթանկ ու կարևոր բաներից մեկն էր, որն անհրաժեշտ էր մարդուն: Հիսուսի միջոցով մենք գալիս ենք «ջրի աղբիւր, որ յաւիտենական կեանքի համար կ'բղխէ» (Հովհ. 4:14), ինչը նշանակում է, որ մենք կարող ենք խմել այս աղբյուրից և մեր փափագը կհագեցվի:

Բոլոր մարդիկ երջանկության կարոտ ունեն: Նրանք չգիտեն, որ իրականում դա Աստծո հետ անձնական հարաբերությունների փափագն է, քանի որ համաձայն ժողովող 3:11-ի՝ «Նա [Աստված] յաւիտենականութիւնը դրել է նորանց սրտումը»: Բլեզ Պասկալի խոսքերով. «Նա, ով մտերիմ հարաբերություններ չի գտել Աստծո հետ, իր սրտում դատարկություն ունի»: Արդյունքում մարդիկ մշտական ինչ-որ ավելի շատ բանի կարոտ են գգում:

Հիսուսը հրավիրում է մեզ հավատալ իրեն, վստահել իրեն: Արդյունքները ակնհայտ կլինեն անողում, քանի որ «Նորա փորիցը կենդանի ջրերի գետեր կ'բղխին» (Հովհ. 7:38): Նրանք ունեն հորդառատ կյանք, գրավիչ խարիզմա և այնպիսի ազդեցություն, որը ամրապնդում է ուրիշներին:

Գրավիչ հավատքը կյանքը դարձնում է հարուստ և կատարյալ այս աշխարհում և աներևակայելի գեղեցիկ հավերժության մեջ:

Աստծո Խոսքը ցույց է տալիս, որ իմ հավատքը գրավիչ է ուրիշների համար

Եկեք կարդանք Հիսուսի աղոթքը Հովհաննես 17:20–23-ում. «Բայց ոչ թե միայն նորանց համար եմ աղաչում, այլ նորանց համար էլ, որ նորանց խօսքովը կ'հաւատան ինձ: Որ ամենքը մեկ լինեն, ինչպես դու, Հայր, ինձանում, եւ ես քեզանում, որ նորանք էլ մեզանում մեկ լինեն. որ աշխարհքը հաւատայ, թե դու ուղարկեցիր ինձ: Եւ ես այն փառքն՝ որ ինձ տուիր՝ նորանց տուի, որ մեկ լինեն՝ ինչպես մենք էլ մեկ ենք: Ես նորանցում եւ դու ինձանում, որ կատարեալ լինեն միութիւնում, որպեսզի աշխարհքը գիտենայ, թե դու ուղարկեցիր ինձ. եւ սիրեցիր նորանց՝ ինչպես ինձ սիրեցիր»:

99.

Հիսուսն աղոթում էր, որ իր աշակերտները միշտ մեկ լինեն: Ուստի՝ Նա նաև աղոթում էր իմ և քո համար: Հիսուսը աղոթում էր մեր միասնության համար ոչ միայն նրա համար, որ մենք ունենանք լավ ընկերակցություն և օգնենք միմյանց, այլ նաև ասաց, որ աշակերտների միասնությունը գրավիչ կլինի բոլորի համար. «Նոր պատուիրանք եմ տալիս ձեզ, որ իրար սիրեք. ինչպես ես ձեզ սիրեցի, որ դուք էլ իրար սիրեք: Սորանով կ'գիտենան ամենքը թե իմ աշակերտներն եք, եթե իրար վերայ սեր ունենաք» (Հովհ. 13:34,35): Նա մեզ ցույց է տալիս, որ աշակերտների միասնության շնորհիվ աշխարհը կհավատա և կհասկանա այս երեք կարևոր ճշմարտությունը:

Ի՞նչ է սովորելու աշխարհը մեր միջոցով:

1. Աշխարհը հասկանում է, որ մարդիկ Հիսուսի աշակերտներն են հավատացյալների շրջապատում և եկեղեցու ներսում դրսեւորված սիրով: Սա նշանակում է, որ աշխարհը հետևում է մեզ: Աշխարհը գիտակցում է, որ աշակերտների սիրալիր վարքագիծը՝ Հիսուսի հետ նրանց փոխհարաբերությունների արդյունքն է. («Սրանով բոլորը կիմանան, որ դուք իմ աշակերտներն եք, եթե սեր ունենաք միմյանց հանդեպ» (Հովհ. 13:35):

2. Հիսուսի աշակերտների միջև միասնության շնորհիվ աշխարհը հավատում է, որ Հիսուսը Աստծուց ուղարկվածն է («Որ աշխարհը հավատա, որ դու ուղարկեցիր ինձ» (Հովհ. 17:21): Աշխարհում մարդիկ գիտակցում են, որ Հիսուսը Աստծո կողմից ուղարկված Քավիչն է՝ իր աշակերտների սիրալիր ընդհանրության շնորհիվ:

3. Չարմանալի է, բայց մարդիկ աշխարհում գիտակցում են, որ Աստված սիրում է իրենց իր աշակերտների միջև սիրո շնորհիվ: («Աշխարհը կարող է իմանալ, որ դու ... սիրել ես նրանց [աշխարհին], ինչպես դու սիրել ես ինձ» (Հովհ. 17:23):

Այսպիսով, Հիսուսի աշակերտների միջև միասնության շնորհիվ, մարդիկ. (1) գիտակցում են իրենց կապը Հիսուսի հետ, (2) հասկանում են, որ Հիսուսը ուղարկվել է Աստծո կողմից, և (3) գիտակցում են, որ Աստված սիրում է նրանց: Հիսուսը կճանաչվի աշխարհի կողմից նրանով, թե ինչպես են վարվում միմյանց հետ Հոգով լցված աշակերտները: Հիսուսը կարող է այս գրավիչ ազդեցությունը ունենալ հոգևոր քրիստոնյաների միջոցով: Վերածնունդը առաքելություն է առաջացնում:

Ինչո՞ւ են մարդիկ Աստծո մասին ինչ-որ բան սովորում՝ աշակերտների սիրող վարքագծի միջոցով

Ի վերջո, բոլոր մարդիկ շատ տարբեր են: Մենք ունենք տարբեր տաղանդներ և կարողություններ. կան տղամարդիկ, կանայք, երիտասարդներ և ծերեր: Մենք հաճախ ունենք տարբեր կրթություն և մշակույթ: Մենք ունենք տարբեր խառնվածք, տեսակետներ և տարբեր կյանքի փորձ: Աշխարհում այս տարբերությունները հաճախ հանգեցնում են մարդկանց միջև լարվածության: Դրանք կարող են նաև հանգեցնել մրցակցության և վեճի: Ահա թե ինչու են մարդկանց զարմացնում և գրավում խմբեր, որտեղ տիրում է սեր, ներդաշնակություն և օգնելու պատրաստակամություն:

100.

Երբ ես հովիվ էի Սյունիստեում, Գերմանիա, ես այցելեցի մոտակա քաղաքում բնակվող նախկին գործարար գործընկերոջս: Նա ապրում էր մի փողոցում, որտեղ նույն տանը ապրում էր աղվենտիստների մեծ ընտանիք: Իմանալով, որ ես աղվենտիստ եմ, նա ինձ ասաց. «Ամբողջ փողոցը զարմացած է, թե ինչպես կարող են այս 15-20 հոգին ապրել մի տանը միասին ներդաշնակ և առանց որևէ կոնֆլիկտի»: Հարեալները որոշ բան հասկացան՝ այս աղվենտիստների հավատքը գրավիչ էր:

Վալտեր Շլունդը, ով այժմ Գերմանիայում փոքր եկեղեցու անդամ է, պատմում է այս երևույթի մեկ այլ օրինակ. «Այն ժամանակները, երբ ես դեռ քրիստոնյա չեի, մենք ուզեցինք գնալ Ռումինիա, բայց հայտնվեցինք ջրհեղեղի գոտում: Մեզ դեռ մոտ 100 կմ ճանապարհ էր մնացել, բայց առաջ գնալ հնարավոր չէր: Մենք սկսեցինք մարդկանց հարցնել ուղղությունը: Հանգամանքների բերումով՝ մենք հանդիպեցինք աղվենտիստի հետ, ով մեզ ուղղորդեց հովիվ Բիրոյի տուն: Այդ ընտանիքը հրավիրեց մեզ գիշերել իրենց տանը, ինչը մենք երախտագիտությամբ ընդունեցինք: Այս ընտանիքի հետ մնալու ընթացքում էր, որ ես որոշում կայացրի կյանքս հանձնել Քրիստոսին և դառնալ աղվենտիստ: Ինձ խորապես տպավորեց ընտանիքի վերաբերմունքը միմյանց նկատմամբ՝ ներդաշնակ ընտանեկան կյանքը, տիրող խաղաղությունը, ընկերական մթնոլորտն, ընտանեկան երկրպագությունը: Ես տեսա ինձ ապշեցնող կյանքի որակ՝ ես էլ էի ուզում ունենալ այն»: 129 Դա եղել է գրավիչ հավատ:

Ես հիշում եմ, որ երբ եղել եմ Գերմանիայի Ռեգենսբուրգում, ես այցելել եմ քաղաքի տարբեր թաղամասերում ապրող մարդկանց, որոնց ընտանիքներում անընդհատ լարվածություն և կոնֆլիկտներ էր: Շատ ավելի հաճելի է այցելել այն մարդկանց հետ, որոնց սրտերը լցված են սիրով:

Ինչո՞ւ է գրավիչ հավատը կարող է բխել միայն Աստծո Խոսքին

Գրավիչ հավատքը հիմնված է բացառապես Աստծո Խոսքի վրա՝ Հին և Նոր Կտակարանների:

Երբ Հիսուսն ասաց. «Ինձ հաւատացողը, ինչպես գիրքն ասում է» (Հովհ. 7:38), նա նկատի ուներ Հին Կտակարանը, քանի որ այն միակն էր, որ այն ժամանակ գոյություն ուներ: Հովհաննես 17:14-ում նա ավելի պարզ դարձրեց, երբ ասաց իր Հոր մասին. «Քո խօսքը նորանց տուլի»: Եվ 17 համարում նա նշում է. «Նորանց սուրբ արա քո ճշմարտութիւնովը. քո խօսքը ճշմարտութիւն է»:

129 BWgung, news magazine from the Seventh-day Adventists in Baden-Wurttemberg (Germany), Nr. 6/2012, S. 24.

101.

Աշխարհի յուրաքանչյուր կրոն՝ ճանապարհ է դեպի աստված կամ աստվածներ, որոնք հորինված են մարդկանց կողմից: Միակ հավատքը, որը մարդկանց կողմից չի հորինված, այլ բացահայտվել է հենց Աստծո կողմից՝ դա աստվածաշնչյան հավատքն է: Քանի որ Աստված սեր է, և Նա ունի անսահման իմաստություն և կարողություն, Նա հաստատեց ամեն ինչ մեր մեծագույն բարիքի համար: Հետեւաբար, աստվածաշնչյան հավատքը ամենագրավիչն է՝ բոլոր գոյություն ունեցող հավատքներից: Սա իսկապես այդպես է, եթե միայն մենք ճիշտ հասկանանք աստվածաշնչյան ուսմունքը և ապրենք դրա համաձայն հոգու միջոցով: Տասը կույսերի առակի համաձայն, եկեղեցու մոտ կեսը չունի նման հավատ:

Հիսուսի հանդեպ մեր վստահության շնորհիվ մենք կարող ենք զգալ ուրախություն և խաղաղություն և զգալ, որ մեր հոգևոր ծարավը հագեցվել է: Մեր Աստված ցանկանում է, որ իր սերը տեսանելի դառնա ուրիշների համար մեր կյանքում: Դա մեր հավատքը գրավիչ է դարձնում նրանց համար:

Ինչպե՞ս է հնարավոր միասնությունը աշակերտների շրջանում

Խոսքը վերաբերում է ամուսնությունում և ընտանիքում, եկեղեցում և ծառայությունում միասնության մասին: Հիսուսն ասում է. «Եւ ես այն փառքն՝ որ ինձ տուիր՝ նորանց տուի, որ մեկ լինեն՝ ինչպես մենք էլ մեկ ենք» (Հովհ. 17:22):

Ի՞նչ է Հիսուսը տվել մեզ: Փա՛ռք:

Ի՞նչ է դա նշանակում: «Փառք» բառը օգտագործվում է Աստվածաշնչում մի քանի տարբեր իմաստով: Առաջին հերթին, այն օգտագործվում է Աստծո վեհության և մեծության համար: Երկրորդ՝ արարչագործության փառքն է նկարագրում, և երրորդ՝ Աստծո սիրո հրաշալի եղությունն է բացահայտում: Այս մասին կարդում ենք Ելից 33:18,19-ում, որտեղ Մովսեսը աղաչում է Աստծուն. «Քո փառքը ցոյց տուր ինձ»: Եվ Եհովան ասում է. «Իմ բոլոր բարությունը քո առջեւից պիտի անցկացնեմ»:

Աստծո փառքը Նրա բնավորությունն է, որը բնութագրվում է սիրով և բարությանմբ: Սա օգնում է մեզ հասկանալ Հիսուսի խոսքերը, որ Նա բացահայտեց մեզ Աստծո փառքը, որպեսզի մենք կարողանանք մեկ լինել Նրա հետ: Միասնության կարևորագույն նախապայմանը փոխադարձ սերն է՝ զուգորդված հարգանքով և վստահությամբ: Աստծո առաքելության մեթոդը՝ մարդկանց մեր միջոցով սիրելն է «ազապե» սիրով՝ Աստծո սիրով: Սա այն սերն է, որ Աստված ցանկանում է բացել մարդկանց մեր միջոցով:

Սուրբ Հոգու հեղումից հետո ուշագրավ փոփոխություններ տեղի ունեցան վաղ եկեղեցում. «Եւ նորանք աղօթք անելիս՝ ... ամենքը Սուրբ Հոգով լցուեցան. եւ Աստուծոյ խօսքը խօսում էին համարձակութեամբ: Եւ հաւատացեալների բազմութեան սիրտը եւ հոգին մեկ էր... Եւ առաքեալները մեծ զօրութիւնով վկայութիւն էին տալիս Տէր Հիսուսի յարութեան համար. եւ մեծ շնորհք կար նորանց ամենի վերայ» (Գործք 4:31-33):

102.

Միասնությունը միատարրություն չէ

Միասնությունը մտքերի, նպատակների և եռթյան միասնություն է: Միևնույն ժամանակ, դա չի վերացնում մեր անհատականությունը՝ յուրաքանչյուր անհատի անհատականությունը պահպանվում է: Դա տարբեր բնավորությունների մարդկանց միասնություն է: Եվ հենց սա է առաջացնում ամենամեծ զարմանքը՝ ինչպե՞ս կարող են նման տարբեր մարդիկ ունենալ միասնություն:

Էլեն Ուայթն ասում է. «Աստծո կողմից իր Որդուն աշխարհ ուղարկելու առավել համոզիչ վկայությունը Աստծո Եկեղեցին կազմող տարբեր մարդկանց ներդաշնակությունն ու միասնությունն է: ...

...Անհավատները հետևում են, թե արդյոք քրիստոնեությունը դավանողների հավատքը սրբագործող ազդեցություն է գործում նրանց կյանքի վրա": 130 Մեկ այլ տեղ նա գրում է. «Բնավորության կերպարանափոխությունը վկայում է աշխարհին, որ սրտում Քրիստոսն է ապրում»: 131

Ինչպե՞ս կարելի է հասնել միասնության:

Աշակերտների միասնությունը ձեռք է բերվում նրանցում Սուրբ Հոգով բնակվող Քրիստոսի միջոցով: Հիսուսն ասաց.

Հովհ. 17:21. «Որ նրանք էլ մեզանում մեկ լինեն»:

Հովհ. 17:23. «Ես նորանցում՝ եւ դու ինձանում»:

Հովհ. 15:4: «Կացեք ինձանում՝ եւ ես ձեզանում»:

Պողոս առաքյալն այսպես է ասում.

Կողոսացիս 1:27. «Քրիստոսը ձեզանում՝ այն փառքի յոյսը»:

Գաղատացիս 2:20. «Եւ կենդանի եմ, ոչ թե այլ եւս ես, այլ Քրիստոս է կենդանի ինձանում»:

Այսպիսով, միասնությունը հնարավոր է, երբ մեզանում կենում է Քրիստոսը: Դա հնարավոր չէ առանց Սուրբ Հոգով լցված լինելու, այլապես մենք ուղղակի կփորձենք արտաքուստ «խելոք» լինել միմյանց հանդեպ: Էլեն Ուայթը գրում է. «Մենք պետք է ամենալուրջ ձևով ձգտենք մտքի միասնության, նպատակների միասնության: Միայն Սուրբ Հոգու մկրտությունը կարող է բերել մեզ այդ վիճակի: Եկեք ինքնուրացությամբ պատրաստենք մեր սրտերը՝ ընդունելու Սուրբ Հոգին, որպեսզի մեր միջոցով մեծ գործ կատարվի...» 132

130 Ellen G. White, The Acts of the Apostles, pp. 549, 550.

131 Է. Գ. Ուայթ, «Մարգարեներ եվ թագավորներ», էջ 233.

132 Ellen G. White, Ye Shall Receive Power, November 5; p. 318.

103.

Մեկ այլ տեղ նա գրում է. «Երբ Աստծո ժողովուրդը մեկ լինի Յոզու միասնությամբ, ապա բոլոր փարիսեցիությունը, ամբողջ ինքնագոհությունը, որը հրեա ազգի մեղքն էր, կվտարվի բոլոր սրտերից: Քրիստոսի Մարմնի յուրաքանչյուր անդամը կձևավորվի Նրա պատկերով, և Նրա զավակները կդառնան նոր մորթիներ, որոնց մեջ Նա կարող է լցնել Իր նոր գինին, և այդ նոր գինին չի պատռի այդ մորթիները: Աստված կբացահայտի դարեր շարունակ թաքնված խորհուրդը: Նա կհայտնի, թե որն է «այս խորհուրդի փառաւոր ճոխութիւնը հեթանոսներումը, որ է Քրիստոսը ձեզանում՝ այն փառքի յոյսը» (Կող. 1:27): 133

Նրանք գտան միասնություն

Այս երկրորդ փորձը մենք ունեցանք մեր շրջանի մեկ այլ համայնքում: Ինձ նախորդող ծառայողը ինձ ասաց. «Քեզ շատ քաջություն է պետք այս եկեղեցում, քանի որ դուք մտնում ես իսկական ականապատ դաշտ»։ Մենք շատ շուտով հասկացանք, որ լարվածությունը շատ մեծ է: Այնտեղ տիրում էր վիճաբանություններ, տարաձայնություններ, վնասվածքներ ու չներողություն: Ամբողջ համայնքը մուծ ամպով ծածկված էր անկառավարելի հուզական պոռթկումներով ու անձնական հարձակումներով: Տխուր էր տեսնել, թե ինչպես էին եկեղեցու անդամները խճճված աններման ցանցի մեջ և չէին գիտակցում, որ չեն կարող ինքնուրույն դուրս գալ դրանից: Տեսա խմբերի հիմնադրումից հետո այս խմբերում ուսումնասիրելու համար բաժանվեց «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գրքույկը: Անդամները դրական արձագանքեցին և շատ շնորհակալ էին այս գրքույկի համար:

Այստեղ նույնպես եկեղեցու անդամները սկսեցին անհատական աղոթքի և ծովի 10 օր անցկացնել (Դենիս Սմիթի «10 օր – Սուրբ Յոզու մկրտությունը զգալու աղոթքներ և նվիրվածություն»): Ի վերջո, հայտնվեց ցանկություն դա անել միասին եկեղեցով: Յանդիպումները կրկին տեղի են ունեցել առավոտյան ժամը 4-ին: Սկզբում մասնակիցները քիչ էին, բայց աստիճանաբար ավելի ու ավելի շատերն էին միանում, և տիրում էր հրաշալի, խաղաղ, հոգևոր մթնոլորտ: Մեկը գտավ էր, որ Աստված աշխատում է: Նա հրաշքով պատրաստեց եկեղեցին վերջին քայլին, որն այնքան ծանր էր նրա համար՝ քայլին դեպի ճշմարիտ ներումը: Ի վերջո, պատն փլուզվեց, և մարդիկ մեկը մյուսի հետևից հրապարակավ ներողություն էին խնդրում: Մյուսներն էլ ուղղակիորեն դիմում այն անձին, ում հետ վեճ ունեին և ներողություն խնդրում: Նրանք գրկում էին միմյանց՝ արցունքները հոսում էին: Տխուր դեմքերը կրկին երջանիկ դարձան և սերը վերադարձավ նրանց սրտերը: Հիանալի է տեսնել և ապրել այդպիսի փորձ: Միայն Աստված կարող է առաջնորդել մարդկանց Իր Սուրբ Յոզով: Ականապատ դաշտում էլ կա հույս: Յովիվ Ֆ.Յ.-ն և նրա կինը՝ #85բ

Անձնական մտքեր և քննարկման ուղեցույց

1. Ի՞նչ է նշանակում «գրավիչ»: Ի՞նչ է գրավիչ հավատքը:

2. Որտե՞ղ Աստվածաշնչում կարող ենք կարդալ այս գրավիչ հավատի մասին:

3. Ինչպե՞ս է այս տեսակի հավատքը գործնականում դրսևորվում կյանքում:

4. Ի՞նչ են հասկանում մարդիկ, երբ տեսնում են միասնություն հավատացյալների միջև:

Մեր աղոթքի ժամանակը

- Կապևկեցեք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ և քննարկեք այս թեման:
- Աղոթեք ձեր աղոթքի զուգընկերոջ հետ.
 1. Գրավիչ հավատքի համար, որը մեզ համար օրհնություն է և կարող է օրհնություն լինել մյուսները համար:
 2. Խորաթափանցություն տեսնելու, թե որտեղ է այս գրավիչ հավատքը բացակայում առօրյա կյանքում:
 3. Աստծո առաջնորդության և զորության համար, որը կօգնի մեզ ավելի շատ տեղ հատկացնել այս հմայիչ հավատքին:
 4. Որ ձեր հավատքը խրախուսի ուրիշներին բաց լինել Աստծո աշխատանքի համար:
 5. Որ Քրիստոսը բնակվի մեղանում և միշտ տեսանելի լինի:

**Ի՞նչ փոփոխություններն են մեզ դարձնում վկա:
Ինչպե՞ս է վերածնունդը առաքելությունն առաջացնում:**

Ինչպե՞ս է Քրիստոսն կենում ինձանում

Բացատրությունը գտնվում է Եփեսացիս 3.16,17-ում. «Որ իր փառքի հարստության պես տայ ձեզ, որ զօրութեամբ հաստատուիք իր Յոզու ձեռովը ներսի մարդումը: Որ Քրիստոսը հաւատքով բնակուի ձեր սրտերումը. Եւ դուք սիրով արմատ գցած եւ հաստատուած լինիք»: Ինչպես նախկինում նշել էինք, Քրիստոսը բնակվում է մեզանում Սուրբ Յոզու միջոցով: Քանի որ մեր ներքին մարդը «օրեցօր նորոգվում է» (2 Կոր. 4:16), կարևոր է ամեն առավոտ թարմացնել մեր նվիրումը Յիսուսին և հավատքով խնդրել Նրան (ավելի լավ է խոստովանվ, օրինակ՝ Ղուկ. 11:13-ից) լցնել մեզ Սուրբ Յոզով 134: Անհատների միասնությունը Քրիստոսի հետ հանգեցնում է նրան, որ աշակերտները դառնում են ավելի մոտ միմյանց: Այսպիսով, մեր միասնության հիմքը «Քրիստոսուն լինելն» է:

«Սա (միասնությունը, միաբանությունը) պարզև է, որը շնորհվում է հավատացյալներին նրանցում բնակվող Քրիստոսի կողմից (Յովհ. 17:22,23): ... Ուստի միասնությունը սկսվում է յուրաքանչյուրից անձամբ»: 135

**Երբ Յիսուսն կենում է մեզանում՝ ի՞նչ ազդեցություն է դա
թողնում մեզ վրա**

Մեզանում ապրող Յիսուսն երեք հիմնական ազդեցություն է թողնում Յոզու պտուղը, Յոզու պարզևները և վկայելու կարողությունը:

Յոզու պտուղը և պարզևները կարևոր են միասնության հասնելու համար: Եվ հետո, այս երկու ոլորտները զգալի ազդեցություն են ունենում երրորդ ոլորտի վրա՝ Յիսուսի մասին մեր վկայությանը: Մեր անձնական վերափոխումը մեր վկայության և մեր՝ որպես աշակերտների միասնության նախապայմանն է: Արդյունքում առաջացած վարքագիծը Տերը օգտագործվում է, որպեսզի գրավի անհավատներին և հնարավորություն տա մեզ վկայել նրանց իր մասին: Մեր վկայության միջոցով մենք դառնում ենք Յիսուսի գործակիցները, որովհետև Նա եկավ «որ որոնե եւ ապրեցնե կորածին» (Ղուկ. 19:10):

134 Ղուկաս 11:13. «Արդ եթե դուք, որ չար էք՝ գիտեք բարի պարգեւներ տալ ձեր որդկանցը, էլ ո՞րքան ակելի երկնաւոր Յայրը Սուրբ Յոզին կտայ նորանց, որ ուզում են նորանից»:

135 Adult Bible Study Guide, November 21, 2012.

106.

Եկեք ավելի մանրամասն քննարկենք այդ ոլորտները.

1. Հոգու պտուղը. «Բայց հոգու պտուղն է՝ սեր, ուրախութիւն, խաղաղութիւն, երկայնամտութիւն»: Այս բոլոր հատկանիշները կարևոր դեր են խաղում առօրյա կյանքում: Դրանք ամուսնության և ընտանիքի միասնության, աշակերտական խմբերի, եկեղեցիների և ծառայության մեջ միասնության կարևոր նախապայմաններն են:

Պողոսը խոսում է պտուղի մասին եզակի թվով, այն բացահայտում է Աստծո երկայնուն մեզանում: Եփեսացիս 3:17-ում կարդում ենք. «Որ Քրիստոսը հաւատքով բնակուի ձեր սրտերումը. Եւ դուք սիրով արմատ գցած եւ հաստատուած լինիք»: Պտուղը, որի մասին նա խոսում է՝ սերն է: Հունարէնում այն կոչվում է «ագապէ»: Այս սերը Աստծո բնութայնն է: Այս սերը անշահախնդիր է, նա փնտրում է Աստծո և մարդկանց լավագույնը: Եվա ֆոն Թիել-Վինբլերը այդպէս է բացատրում Աստծո սիրո պտուղը.

- ▶ Ուրախությունը՝ հաճեցող սերն է:
- ▶ Հանգստությունը՝ հանգստացնող սերն է:
- ▶ Երկայնամտությունը՝ աջակցող սերն է:
- ▶ Քնքշությունը՝ փայլուն սեր է:
- ▶ Բարությունը՝ օգնող սերն է:
- ▶ Հավատքը՝ վստահող սերն է:
- ▶ Հեզությունը՝ անպաշտպան սերն է:

Ակնհայտ է, որ Հոգուց տրված այս հատկանիշների պտուղը սերն է: Ահա թե ինչու պտղի մասին ասվում է եզակի և ոչ հոգևակի թվով: Ելեն Ուայթն ասում է այս հատկանիշների վերաբերյալ. «Բնավորության վերափոխումը վկայում է աշխարհին, որ սրտում իշխում է Քրիստոսը»:

136

2. Հոգու պարգևները: Մեզանում բնակվող Քրիստոսի ազդեցության մեկ այլ կարևոր ոլորտն է՝ Հոգու պարգևների ստանալը: Աստված մեզ տվել է տարբեր տաղանդներ: 1 Կորնթացիս 12 գլխում Պողոսը եկեղեցին, նկատի ունենալով որոշակի թվով մարդկանց, համեմատում է մարդու մարմնի հետ: Մարմինը բաղկացած է բազմաթիվ տարբեր օրգաններից: Կյանքի և առողջության համար կարևոր է, որ յուրաքանչյուր օրգան լավ աշխատի: Սա ցույց է տալիս, որ մեր պարտքն է ծառայել միմյանց մեր տարբեր տաղանդներով և դրանով իսկ նպաստել մեր ընդհանուր գործի հաջողությանը՝ ընտանիքում, կոլեկտիվում, եկեղեցում: Յուրաքանչյուրին հանձնարարված է տարբեր աշխատանք: Աստված մեզ տարբեր ունակություններ է տվել:

Նոր Կտակարանում պարգևների ցուցակները սպառնիչ չեն: Վաղ եկեղեցում շատ ավելի շատ պարգևներ կային, իսկ մեր ժամանակակից դարաշրջանում կան նաև լրացուցիչ պարգևներ:

107.

Բանավոր պարզևներ	Յրաշքի պարզևներ	Ծառայության պարզևներ
Իմաստության խոսք 1 Կորն. 12:8	(հրաշք) հավատք 1 Կորն. 12:9	Առաջնորդության պարզևներ Յոճմ. 12:8; 1 Կորն. 12:28
Գիտության խոսք 1 Կորն. 12:8	Բժշկության պարզևներ 1 Կորն. 12:9,28	Ընդհանուր ծառայություններ Յոճմ. 12:7
Մարգարեություն Կորն. 12:10,28, Յոճմ. 12:7	Այլ եւ այլ լեզուներ 1 Կորն. 12:10,28	Օգնությունների պարզև 1 Կորն. 12:28
Վարդապետության պարզև 1 Կորն. 12:28, Յոճմ. 12:7, Եփ 4:11	Լեզուների թարգմանություններ 1 Կորն. 12:10,30	Բաշխեյու պարզև Յոճմ. 12:8
Ավետարանչի պարզև Եփ 4:11	Յոգիների ընտրություն 1 Կորն. 12:10	Ողորմության պարզև Յոճմ. 12:8
Առաքեալների պարզև 1 Կորն. 12:28; Եփ 4:11	Չօրութիւնների ներգործություն ի 1 Կորն. 12:10,28	Յյուրընկալության պարզև 1 Պետր 4:9
Յորդորանքի պարզև Յոճմ. 12:28		Յովվության պարզև Եփ 4:11

Johannes Mager, Auf den Spuren des Heiligen Geistes (Luneburg: Advent-Verlag, 1999), S. 121:

Կարևոր է, որ այս երկու տարրերը՝ Յոգու պտուղը և Յոգու պարզևները, դրսևորվեն մեր եուության մեջ և մեր խոսքերի, զգացմուքների, մտքերի և արարքների միջոցով: Դա կարող է տեղի ունենալ միայն մի ճանապարհով՝ եթե մենք լցված լինենք Սուրբ Յոգով:

Սուրբ Յոգով կյանք ունենալու հիմնական ասպեկտներն են՝ ամեն օր աղոթել Աստծուն լիակատար հանձնվելու համար և հավատքով խնդրել լցնել Սուրբ Յոգով: Այդպիսի աղոթքի օրինակ կարելի է գտնել «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գրքույկում, 4-րդ գլուխում: Ընթերցողները ինձ պատմեցին փորձառություններ, որոնք ցույց է տալիս նման աղոթքի ազդեցությունը: Այս փորձառությունը Ռեյնլանդից է, Գերմանիա. «Մենք զարմանալի փորձառություններ ունեցանք: Շատ եղբայրներ և քույրեր հինգ ամիս շարունակ ամեն օր միասին աղոթում են «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գրքույկում տրված աղոթքի օրինակով: Մենք ոչ միայն ներքուստ բարելավումներ ապրեցինք, այլ նաև բարելավումներ մեր տներում, հարաբերություններում, ընտանիքներում, հոգևոր ոլորտում, եկեղեցում: Ընդ որում, դա տեղի է ունեցել հանգիստ, բնական ձևով: Մենք ապշած ենք և տեսնում ենք այստեղ Աստծո մաքրագործման գործընթացը, որն ինչ-որ առումով հեշտացնում է կյանքը, քանի որ մենք ավելի ու ավելի շատ ենք զգում Աստծո ներկայությունը»:

108.

Տեսնում եք, թե ինչպես է այս վկայությունը ցույց տալիս, որ Սուրբ Յոզով «Քրիստոսը մեզանում» դրական ազդեցություն ունի մեր միասնության վրա: Վկայությունը շարունակվում է. «Վերջերս մի քույր ինձ ասաց. «Ես միշտ այդպես եմ պատկերացրել Աստծո հետ կյանքը, բայց այդ ճանապարհին չափազանց շատ դժվարություններ կային: Վերջապես երազանքս իրականացավ: Եվ սա միայն սկիզբն է»: 137
Այս քույրը գտավ գրավիչ հավատք:

3. Վկայել Յիսուսի մասին. «Բայց դուք զօրութիւն կ'առնէք՝ երբոր Յոզին ձեզ վերայ կ'գայ, եւ իմ վկաները կ'լինիք Երուսաղէմումը եւ բոլոր Յրեաստանի եւ Սամարիայի մէջ մինչեւ երկրի ծայրերը» (Գործք 1:8): Յիսուսն ասաց աշակերտներին, որ նրանք Սուրբ Յոզով զօրութիւն կստանան՝ որ Նրա վկաները լինեն:

Երբ մենք լցվենք Սուրբ Յոզով, մենք կզգանք հոգևոր վերածնունդ և վերափոխում: **Ի՞նչ է վերածնունդը:** Դենիս Սմիթը բացատրում է. «Դա այն է, երբ քրիստոնյայի կյանքը նորոգվում է Յիսուսով: Փրկության ուրախությունը լցնում է նրա սիրտը. նրա մեջ սկսում է վառվել ուրիշներին փրկելու ցանկությունը: Սա նշանակում է, որ լինելով վերածնված քրիստոնյաներ՝ մենք ձգտում ենք փրկել այլ մարդկանց»: 138

Էլեն Ուայթն ասում է. «Առանց Աստծո Յոզով ներկայության, հնարավոր չի դիպչել ոչ մի սրտի, շահել ոչ մի մեղավորի Քրիստոսի համար: Երբ Քրիստոսի աշակերտները կապված են Նրա հետ, երբ Յոզով պարզևները պատկանում են նրանց, նրանցից նույնիսկ ամենաաղքատն ու ամենաանգրագետը զօրութիւն կստանա ազդել սրտերին: Աստված նրանց կդարձնի տիեզերքի ամենաբարձր ազդեցության փոխանցման ալիք»: 139

Յայտնի ավետարանիչ և վերածննդի քարոզիչ Ռ. Ա. Թորրին պատմում է մի ուշագրավ դեպք: Շատ բանիմաց հովվի օգնական կին երկու ժամ խոսացել էր մի տղամարդու հետ նրա փրկության մասին և ոչնչի չէր հասել: Այդ պատճառով նա խնդրել էր Տորրին խոսել նրա հետ: Տասը րոպե անց տղամարդը դրական որոշում կայացրեց: Կինը չգիտեր ինչ ասել, քանի որ հովիվ Թորրին տղամարդու հետ զրույցի ժամանակ օգտագործում էր նույն աստվածաշնչյան համարները, ինչ ինքը: Թորրին այսպես էր մեկնաբանել. «Քանի որ նա ոչինչ չկարողացավ անել, նա (դոկտոր Տորրին) վախճնում էր, որ դա տեղի կունենա իր հետ էլ: Ուստի նա իր անզորության մեջ խնդրեց Աստծուն, որ Սուրբ Յոզին անի այդ գործը, և նա արեց դա»: 140

137 E-mail ուղարկվել է Յ.Յանուբեյլին 2012 թվականի դեկտեմբերի 18-ին:

138 Dennis Smith, 40 Days: Prayers and Devotions to Revive Your Experience With God, book 2, Day 6; p. 24.

139 Ellen G. White, Ye Shall Receive Power, October 25; p. 307.

140 R. A. Torrey, Der Heilige Geist (Frankfurt/Main: 1966), S. 37, 38; a short summary.

Վերածնունդը բերում է առաքելություն

«Մինչև նրանք չստանան Սուրբ Հոգին, նրանք չեն կարող զորությամբ տանել այս պատգամը: Մինչև նրանք չստանան Հոգին, նրանք չեն կարող հասկանալ, թե ինչ կարող է Աստված անել նրանց միջոցով»: 141 Աստված այնպես է ծրագրավորել, որ մարդիկ գրավվեն մեր վարքագծով և մեր սիրառատ միասնությամբ: Սա հատկապես վերաբերում է մեր երեխաներին, երիտասարդներին, ընտանիքի անդամներին, ինչպես նաև մեր հարազատներին, ծանոթներին, հարևաններին, գործընկերներին, ընկերներին և անծանոթ մարդկանց, որոնց մենք հանդիպում ենք: Մարդիկ արձագանքում են մեր հավատքին, և Աստված կարող է մարդկանց ուղղորդել դեպի մեզ:

Հետևյալ խոսքերը ցույց են տալիս, թե ինչ ուժեղ ազդեցություն կարող է ունենալ մեր վարքագիծը. «Եթե մենք խոնարհվենք Աստծո առաջ և լինենք բարի, քաղաքավարի, քնքուշ և կարեկցող, ապա այնտեղ, որտեղ այսօր մեկ մարդ է ընդունում ճշմարտությունը, հարյուրավոր մարդիկ դարձի կգային»: 142

Բայց դա անհնար է առանց Սուրբ Հոգու: Էլեն Ուայթը հովիվների ուշադրությունը հրավիրում է հետևյալի վրա. «Նրանք (եկեղեցու անդամները) ի վիճակի չեն ներկայացնել Աստծո սուրբ խոսքի մեծ և փառավոր ճշմարտությունները, որոնք Սուրբ Հոգու միջոցով կհամոզեն ու դարձի կբերեն հոգիները: Աստծո զորությունը սպասում է, թե երբ այն պահանջված և կրնդունված կլինի»: 143

Ինչպե՞ս կարելի է պահպանել հոգևոր վերածնունդը:

1893 թվականին Միչիգանի Բեթլ Քրիթի ադվենտիստական հաստատություններում տեղի ունեցավ վերածնունդ, բայց այն շուտով մարեց: Աստված Էլեն Ուայթին ցույց տվեց տեղի ունեցածի պատճառը, որի համար էլ նա գրեյ է. «Եթե բոլոր հոգիները, ովքեր լույս են ստացել, միանգամից գործի անցնեին՝ ուրիշներին փոխանցելու այն, ինչ Աստված տվել էր նրանց հենց այդ իսկ նպատակով, նրանց ավելի շատ լույս և ավելի մեծ զորություն կշնորհվեր»: 144

Տարածելով ավետարանը՝ մենք ավելի շատ լույս և ավելի մեծ զորություն ենք ստանում: Երբ մենք հոգ ենք տանում այլ մարդկանց համար, դա դրական ազդեցություն է ունենում մեր սեփական կյանքի վրա: Ահա թե ինչու շատ կարևոր է, որ մենք խրախուսենք մարդկանց բարեխոսել անհավատների համար վերածնունդի 40 օրերի ընթացքում: 145

141 Ellen G. White, Ye Shall Receive Power, October 4; p. 286.

142 Ellen G. White, Testimonies for the Church (Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 2002), 9:189.

143 Ellen G. White, Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 175.

144 Ellen G. White, Selected Messages, book 1; p. 129.

145 See Dennis Smith, 40 Days, books 1 and 2, Introduction.

Որտեղի՞ց պետք է սկսվի մեր առաքելությունը:

Հիսուսն իր աշակերտներին ասաց, թե որտեղից պետք է սկսեն իրենց առաքելությունը. նրանք պետք է սկսեն այնտեղից, որտեղ գտնվում են: Մեր դեպքում դա նշանակում է, որ մենք պետք է սկսենք տանից և այնտեղից, որտեղ մարդիկ ճանաչում են մեզ: Ինչո՞ւ էր Հիսուսը դա այդպես ծրագրավորել: Այնտեղ, որտեղ մարդիկ մեզ ճանաչում են, մեր վկայությունը կընդունվի, եթե այն ուղեկցվի համապատասխան սիրալիր վարքով: Մեր կյանքի վկայությունը պետք է համապատասխանի մեր բերանի վկայությանը: Դա կարելի է տեսնել տանը, եթե մենք իսկապես լցված լինենք Սուրբ Հոգով:

Ի՞նչ նշանակություն ունի Հիսուսի նոր պատվիրանը:

Հիսուսն ասում է Հովհաննես 13.34,35-ում. «Նոր պատուհրանք եմ տալիս ձեզ, որ իրար սիրեք. Ինչպես ես ձեզ սիրեցի, որ դուք էլ իրար սիրեք: Սորանով կ'գիտենան ամենքը թե իմ աշակերտներն եք, եթե իրար վերայ սեր ունենաք»:

Հոգով լցված կյանքը բերում է Հոգու մեկ այլ պտուղ՝ հեզություն: Հեզությունը Հիսուսի եղբայր մի մասն է և բացարձակապես էական է միասնության համար: Սա է պատճառը, որ Հիսուսը տվեց այս նոր պատվիրանը իր աշակերտների ոտքերը լվանալուց անմիջապես հետո: Ոտքերը լվանալը հեզության խորհրդանիշն էր:

Հեզությունը մարդուն բնորոշ չէ: Այնուամենայնիվ, մենք կարող ենք ամեն օր Աստծուց հեզություն խնդրել՝ հիմնվելով խոստումների վրա, օրինակ՝ Միքիա 6:8-ից:

Հեզությունը շատ կարևոր հատկանիշ է Հոգով լցված մարդու համար, բայց սովորաբար այն լիովին թերագնահատվում է: Նոր պատվիրանում Հիսուսը պատվիրում է մեզ սիրել միմյանց «ինչպես ես ձեզ սիրեցի»: Հիսուսը սիրում է մեզ աստվածային սիրով: Մենք կոչում ենք այս տեսակի սերը *agapé*, հունարեն բառը, որը նշանակում է աստվածային սեր: Մենք կարող ենք ունենալ այսպիսի սերը միայն այն դեպքում, եթե լցված ենք Սուրբ Հոգով: Պողոսը գրում է. «... որովհետև Աստուծոյ սերը փռուած է մեր սրտերի մէջ Սուրբ Հոգու ձեռովը՝ որ տրուեցաւ մեզ» (Հռոմ. 5:5): «Աստծո հանդեպ մեծագույն սերը և միմյանց հանդեպ անձնուրաց սերը՝ լավագույն պարգևն է, որը կարող է պարգևել մեր Երկնային Հայրը: Այս սերը ոչ թե բռնաբանական պոռթկում է, այլ աստվածային սկզբունք է, անսպառ զորություն: Այն չի կարող ծագել կամ առաջանալ չսրբացված սրտում, այլ ապրում է միայն այնտեղ, որտեղ թագավորում է Հիսուսը»: 146

Արդյո՞ք Հիսուսը նստած է մեր սրտի «գահին»: Արդյո՞ք մենք թույլ ենք տալիս Նրան կառավարել ամեն ինչ մեր կյանքում: Արդյո՞ք մենք ամբողջությամբ հանձնել ենք մեր կյանքը Նրան: Արդյո՞ք մենք հաստատում ենք դա ամեն օր:

Իսկ ի՞նչ կատես քո մասին

Արդյո՞ք ես գրավիչ հավատք ունեմ: Արդյո՞ք Հիսուսն Սուրբ Հոգու միջոցով ապրում է իմ սրտում: Եթե այո, ապա ես պետք է հոգ տանեմ դրա մասին և աճեմ այս գրավիչ հավատքի մեջ: Բայց եթե ես հասկանում եմ, որ դեռևս չունեմ գրավիչ հավատք, ապա պետք է լրջորեն մոտենամ այդ հարցին:

Այս գրավիչ հավատքը գտնելու համար (Նրանց համար, ովքեր դեռ չունեն) և պահպանելու համար (Նրանց համար, ովքեր արդեն ունեն) կան օգտակար օժանդակ միջոցներ, որոնք բերված են իմ «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» գրքույկում և Դենիս Սմիթի «Տիրոջ Երկրորդ Գալուստի նախապատրաստման համար հոգևոր մտորումների և աղոթքների 40 օր» գրքում: Այս երկու գրքերն անգլահատելի կերպով լրացնում են միմյանց: Ես կարող եմ միայն ամբողջ սրտով խորհուրդ տալ կարդաք այս գրքերը, նույնիսկ մեկից ավելի անգամ:

Ինչպե՞ս իմ անձնական Սուրբ Հոգու բացակայությունը կարող է ազդել ուրիշների վրա

Առանց մեզանում Սուրբ Հոգու միջոցով բնակվող Հիսուսի, մենք մարմնավոր քրիստոնյաներ ենք (տես 1 Կոր. 3:1-3, Հռոմ. 8:1-17, Գաղ. 5:16 և այլն): Մենք այս վիճակում չենք փրկվի (Հռոմ. 8:9): Մենք ապրում ենք մեր սեփական մարդկային կարողություններով և ուժերով: Արդյունքում մեր ընտանիքն ու երեխաները, հավանաբար, նույնպես կլինեն մարմնավոր քրիստոնյաներ՝ բոլոր ցավալի հետևանքներով: 147 Եկեք հիշենք, որ Աստծո սերը կարող է լինել մեր սրտերում միայն Սուրբ Հոգու միջոցով: Էլեն Ուայթն ասում է. «Նրանք, ովքեր երբեք չեն զգացել Քրիստոսի քնքուշ, շահող սերը, չեն կարող ուրիշներին առաջնորդել դեպի կյանքի աղբյուրը: Աստծո սերը սրտում զսպող ուժ է, որը մարդկանց դրդում է բացահայտելու Նրան գրույցի ընթացքում, մեղմ, ողորմած ոգով, ունենալով ազնվացնող ազդեցություն նրանց վրա, ում հետ նրանք շփվում են»: 148

Երբ Հիսուսը Սուրբ Հոգու միջոցով բնակվում է մեզանում, ապա Նա մեզ հնարավորություն կտա վկայել Աստծո մասին բնական կերպով: «Որովհետեւ սրտի աւելացածիցը կ'իսօսի բերանը» (Մատթ. 12:34):

147 See Helmut Haubeil, *Steps to Personal Revival*, pp. 36, 74, 76.

148 Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, pp. 550, 551.

Որբա՞ն արժեքավոր է գրավիչ հավատքը:

Մենք կարող ենք տեսնել այս գրավիչ հավատքի արժեքավորությունը այն քրիստոնյաների օրինակով, ովքեր պատրաստ էին տառապել դժվարություններից, հալածանքներից, ունեցվածքի կորստից և նահատակությունից, քան հրաժարվել իրենց հավատից: Ի՞նչն էր օգնում նրանց հաղթահարել այս դառը դժվարությունները: Ակնհայտ է, որ նրանք լցված էին Սուրբ Հոգով: Նահատակները չեն կարող պատմել, թե ինչ են զգացել իրենց մահկանացու տառապանքների ժամանակ: Սակայն Կոնստանցում խարույկի վրա Հուսի և Ջերոմի մահվան մասին պապական զեկույցը բացահայտում է մեկ կարևոր մանրամաս: Երբ ինչ-որ մեկին այրում են, նա կարող է միայն բղավել, բայց այս երկու մարդը երգում էին գովասանքի օրհներգեր: Դա հնարավոր է միայն Աստծո օգնությամբ: Չնայած ցավին՝ նրանք իսկական ուրախություն էին զգում: «Որտեղ թագավորում է Նրա Հոգին, այնտեղ խաղաղություն է տիրում՝ այնտեղ նաև կլինի ուրախություն»: 149

Տպավորիչ օրինակ է տասնութերորդ դարում Ֆրանսիայում ապրող Դյուրանտ ազգանունով գուգենտոների ընտանիքը: Դյուրանտները հալածվում էին եկեղեցու կողմից՝ իրենց աստվածաշնչյան հավատքի պատճառով: Հայրը տասնչորս տարի անցկացրեց բանտում, մինչև նրան ներում շնորհելը: Մայրը բանտում մահացավ: Նրանց որդին՝ Պյեռը, որը նախանձախնդիր քարոզիչ էր, մահապատժի ենթարկվեց: Նրանց դուստրը՝ Մարին, գերի էր պահվել աշտարակում այլ կանանց հետ միասին: Նրան ազատ կարձակեին, եթե նա ուրանար իր հավատը, բայց նա չէր համաձայնվում: 1768 թվականին նա ազատ է արձակվել երեսունութ տարվա ազատազրկումից հետո: Մարի Դյուրանտի համար աստվածաշնչյան հավատքը գրավիչ հավատք էր, որից նա չէր կարող հրաժարվել: 150

Միսիոներական մեծ ազդեցության օրինակներ

Դանիելը և նրա ընկերները պատրաստ էին դիմանալ դժվարություններին, երբ խնդրեցին այլ ուտելիք: Իսկ ի՞նչ արեց Աստված: Նա օրհնեց նրանց հնազանդությունը: Նրանք ավելի գեղեցիկ, առողջ և ավելի խելացի էին, քան մյուսները: Նրանք բարձր պաշտոններ ստացան: Մենք գիտենք Դանիելի ընկերների մասին պատմությունները կրակի հնոցում, ինչպես նաև առյուծների գուբում: Նրանց հավատքն ավելի կարևոր էր նրանց համար, քան կյանքը: Եվ ո՞րն էր արդյունքը: Երկու Համաշխարհային կայսրություն կարողացան ստանալ իրենց վկայությունը ճշմարիտ Աստծո մասին՝ խոսքով և գործով: Նրանց օրինակը մեծ ազդեցություն ունեցավ առաքելության զարգացման վրա:

Նույնը վերաբերում է Հովսեփին Եգիպտոսում: Նա հրաժարվեց շնությունից՝ Պետափրեսի կնոջ զրպարտության պատճառով հայտնվելով բանտում: Բայց Աստված օգտագործեց իր հավատարմությունը, որպեսզի մի ամբողջ համաշխարհային կայսրություն իմանա ճշմարիտ Աստծու մասին:

Հիշում եք Նեեմանի տանը աշխատող փոքրիկ գերի աղջկան: Նրա խոսքով և գործով վկայությունը, ի վերջո, հանգեցրեց այս

հրամանատարի դարձի գալուն: Համոզված եմ, որ նա ոչ միայն մեծ ուրախությամբ հետևեց կենդանի Աստծուն, այլ նաև այս փոքրիկ աղջկան տվեց ազատություն և անձամբ տարավ նրան տուն՝ բազմաթիվ նվերներով:

Մատթեոս 13:44-46-ում Հիսուսը պատմում է մի մարդու մասին, ով գտել էր դաշտում թաղված գանձը: Այս գանձը այնքան արժեքավոր էր նրա համար, որ նա վաճառեց ամեն ինչ և գնեց դաշտը: Նա հրաժարվեց ամեն ինչից՝ հանուն երկնքի արքայության, կամ, ինչպես ես եմ դա անվանում, գրավիչ հավատքի համար: Տեսնու՞մ եք, թե որքան թանկ է այս հավատքը:

149 Է. Գ. Ուայթ, «Դարերի փափագը», էջ 153.

150 Վերցված է Վիքիպեդիայից, «Marie Durant»:

Եզրափակիչ մտքեր

Էլեն Ուայթն գրում է. «Նրանք, ովքեր բնակվում են Հիսուսուն, կլինեն երջանիկ, գվարթ և ուրախ»: 151 Գրավիչ հավատքն մեզ այս երկրի վրա էլ տալիս է ուրախ, կենսունակ, հաղթական և երջանիկ կյանք և Աստծո արթայության հիմնավորված հույս: Նույնիսկ դժվար ժամանակներում, երբ մենք անցնում ենք մուլթ հովիտով, մեր հավատքը, այնուամենայնիվ, գրավիչ կլինի Աստծո ներկայության շնորհիվ:

Գրավիչ հավատքի միջոցով մենք կարող ենք նպաստել հավատացյալների ընդհանուր միասնությանը, և այդպիսով կգրավենք մարդկանց ուշադրությունը մեր հավատքի նկատմամբ:

Թող Աստված օգնի՝ մեզ խորապես հասկանալ միասնության մեծ կարևորությունը: Թող Նա օգնի՝ մեզ Սուրբ Հոգու զորությամբ (երբ Քրիստոսը բնակվում է մեզանում) աճել, որպեսզի նմանվենք Հիսուսին՝ հանուն մեր իսկ ուրախության և օրհնության, ինչպես նաև մեր սիրելիներին և մերձավորներին գրավելու համար: «Տիրոջ ուրախութիւնը ձեր զօրութիւնն է» (Նեեմ. 8:10): **«Եթե մենք ճշմարտորեն ենք ներկայացնում Քրիստոսին, մենք Նրա ծառայությունը դարձնում ենք գրավիչ, ինչպես որ դա իրականում է»:** 152

Աղոթք. «Երկնային Հայր, ես սրտանց շնորհակալ եմ քեզ, որ Հիսուսին ճշմարիտ հետևելը բերում է հմայիչ կյանք: Խնդրում եմ, օգնիր ինձ ամբողջ կյանքում սերտ հարաբերությունների մեջ մնալ Հիսուսի հետ: Նաև օգտագործիր իմ կյանքը՝ իմ սիրելիներին և այլ մարդկանց Նրա մոտ տանելու համար»: Ամեն

151 Ellen G. White, Testimonies for the Church (Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association, 2002), 4:626.

152 Է. Գ. Ուայթ, «Քայլեր դեպի Քրիստոս», էջ 116.

Անձնական մտքեր և քննարկման ուղեցույց

1. Որո՞նք են մեզանում բնակվող Քրիստոսի հետևանքները:

2. Որո՞նք են Հոգու պտուղները:

3. Որո՞նք են Հոգու պարզևները:

4. Ի՞նչ ազդեցություն ունի վերածնունդը մեր անձնական կյանքում: Ինչպե՞ս է դա ազդում մեր շրջապատի վրա: Ինչպե՞ս է դա մեզ մոտիվացնում:

5. Ի՞նչ աստվածաշնչյան օրինակներ ունենք, որոնք ցույց են տալիս, որ Աստծուն պարզ վստահելու շնորհիվ կարող են տեղի ունենալ մեծ իրադարձություններ:

Մեր աղոթքի ժամանակը

- Կապևեցեք ձեր աղոթքի գործընկերոջ հետ և քննարկեք այս թեման:
- Աղոթեք ձեր աղոթքի զուգընկերոջ հետ.

1. Որ Հոգու պտուղը մշտապես աճի ձեզանում:

2. Հոգու պարզևները ճանաչելու և դրանք ճիշտ օգտագործելու ունակության համար:

3. Բաջուրջյան և ուրախության համար՝ ձեզանում բնակվող Քրիստոսի վկան լինելու համար՝ ձեր կյանքի, ձեր խոսքերի և գործերի միջոցով, ինչը չի կատարվում ձեր սեփական գործությամբ, այլ առաջանում է գրավիչ հավատքից:

4. Աստծո խոսքն ուսումնասիրելու ուրախության և սթափ մտածողության և իմաստության համար:

Նվիրվելուց հետո փոփոխությունների օրագիրը

2014-ի սկզբին ես անընդհատ հարցնում էի ինքս ինձ. «Ի՞նչ եթե Հիսուսը մի օր կասի ինձ. «Ես քեզ չեմ ճանաչում»: Արդյո՞ք ես հիմար կույսերից մեկը չեմ»: Այդ մտքերը անտանելի էին, քանի որ ես ուզում էի հավերժական կյանք ստանալ Աստծո հետ, բայց իմ կյանքի տարբեր հանգամանքների պատճառով, ես միշտ ունեցել եմ անմաքուր խիղճս, և միշտ չէ, որ ես ճիշտ ուղու վրա էի:

Բարեբախտաբար, ես ձեռք բերեցի երկու գիրք՝ «Քայլեր դեպի անձնական վերածնունդ» և «Կենալ Հիսուսում»: Առաջին անգամ դրանք կարդալուց հետո հասկացա, որ իմ կյանքում ինչ-որ բան պետք է փոխվի: Ես կարդացի գրքույկները մի քանի անգամ, որպեսզի իսկապես ամեն ինչ հասկանամ: Բացի այդ, ես լսեցի վկայություն մի բարեպաշտ քրոջից, ով ընդամենը մի քանի ամիս առաջ էր դարձել հոգևոր քրիստոնյա:

Այժմ ես վստահաբար գիտեմ, որ տարվա սկզբին ես «մարմնավոր» էի իմ մտածելակերպով և կմահանայի, քանի որ Հիսուսը ստիպված կլիներ ինձ ասել՝ «Ես քեզ չեմ ճանաչում»:

Հիսուսին իմ լիակատար հանձնվելու շնորհիվ Աստված կարողացավ ամբողջովին փոխել իմ կյանքը ընդամենը մեկ ամսում:

Այժմ ես արթնանում եմ առավոտյան ժամը 4:30-ին, որպեսզի ուսումնասիրեմ Աստծո Խոսքը: Իմ ուժով սա աներևակայելի կլիներ. քունն ավելի կարևոր էր: Ես աղոթում եմ, այլ կերպ, ինչպես նա, ով լցված է ոգով: Ես ամեն օր հարցնում եմ Տիրոջը, թե նա ինչ է ուզում, որ ես անեմ այդ օրը և Աստված պատասխանում է: Ես ամեն օր հրավիրում եմ Սուրբ Հոգուն ապրել և գործել իմ սրտում: Ես ավելի հստակ մտքեր ունեմ և հազնվում եմ ավելի «կանացի»:

Ավելին, ես այլևս անընդհատ չեմ ուտում: Դա էլ էր անհնար ինձ համար կանգ առնել իմ սեփական ուժով: Ես կարող եմ շատ ավելի խաղաղ կերպով բավարարել ամենօրյա պահանջները, և սթրեսը շարքից չի հանում իմ ստամոքսը: Ամուսինս նույնպես երեք շաբաթ անց փոփոխություններ նկատեց իմ մեջ: Նա ասաց. «Դուք այլևս այդքան սրախոս չեք»:

Ուսումնասիրելիս Աստվածաշունչը հանկարծ այնքան շատ հարցեր առաջացան, որոնք նախկինում երբեք չէի ունեցել: Հիմա ես ուզում եմ ավելի խորանալ: Նախկինում Սուրբ Հոգին միայն երբեմն էր դրդում ինձ վկայություն տալ, իսկ այժմ դա ամեն օր է տեղի ունենում: Ես չեմ պատրաստում ելույթը՝ Աստված Ինքն է ինձ տալիս ճիշտ խոսքերը, քանի որ միայն նա գիտի այն մարդուն, ում հետ ես խոսում եմ: Չնայած նրան, որ ես երբեմն մեղք եմ գործում, Աստված ինձ տալիս է հստակ գիտակցություն՝ տեսնելու մեղքերը: Ես կարող եմ ապաշխարել և փոխել իմ ուղին:

Ես հասկացել եմ, որ առանց Հիսուսի ոչինչ չեմ կարող անել, և որ ես Քրիստոսի ներկայության կարիքն ունեմ ամեն ֆայլափոխի: Ես նաև հասկացա, որ հպարտության (ինչքան լավն եմ ես, որքան լավ եմ կարողանում ինչ-որ բան անել) հակառակը խոնարհությունն է, որը ցույց է տալիս մեզ, որ առանց Հիսուսի մենք բացարձակապես ոչ մի լավ բան չենք կարող անել:

116.

Աստված նաև տվեց ինձ ուժ դադարեցնել խմել սուրճ: Նախկինում դա աներևակայելի կլիներ, քանի որ երբ ես փորձում էի հրաժարվել սուրճից, հինգ օր շարունակ սարսափելի գլխացավեր ունեի: Այս անգամ ես չէի էլ մտածում, թե ինչ հետևանքներ կունենամ: Ես միայն գիտեի, որ այլևս չեմ ուզում դա անել: Այսօր ես դրա ցանկությունն անգամ այլևս չունեմ:

Իմ կյանքում շրջադարձային կետ դարձավ հավերժական կյանքի մեծ ցանկությունը և այն գիտակցումը, որ չկա ավելի կարևոր բան, քան իմ Քավիչը՝ Հիսուս Քրիստոսը, անկախ հետևանքներից:

Եզեկիել 36:26,27-ը ճշմարտությունը է ասում: Հիսուսը մեզ նոր սիրտ և նոր հոգի կտա: Նա ցանկանում է դարձնել մեզ իր պատվիրանները պահող մարդիկ: Տասնամյակներ շարունակ ես պայքարել եմ տարբեր խնդիրների դեմ, բայց միշտ ապարդյուն: Ես ինքս չէի կարողանում հաղթահարել դրանք: Հիսուսն ցանկանում էր կատարել իր կամքն ինձանում, Նա միայն իմ պատրաստակամությունն էր պետք:

Էլեն Ուայթն ասում է, որ նա, ով փորձում է դրախտ հասնել իր սեփական գործերով՝ պահպանելով օրենքը, փորձում է անել անհնարինը: Սա հենց այն է, ինչ ես զգացել եմ երեսունհինգ տարվա ընդացքում: Մտքով ես համաձայն էի պատվիրանների հետ, բայց չէի կարողանում պահել դրանք: Միայն Հիսուսն էր կարող իրականացնել ինձանում այդ բարին: Նա մեզ տալիս է լավ և առողջ բաների ցանկություն, և նա հեռացնում է վնասակար բաների մեր ցանկությունը:

Այսօր ես կարող եմ հաստատել Հռովմայեցիս 8:14-ը. «Որովհետեւ որոնք որ Աստուծոյ Հոգովն են վարվում, նորանք Աստուծոյ որդիք են»: Համաձայն այս հատվածի, ես պետք է ամեն օր, ամենժամյա, անընդհատ խնդրեմ Սուրբ Հոգուն ապրել և գործել նձանում, քանի որ սատանան քնած չէ:

Հիսուսն ասաց Մատթեոս 10:37-ում. «Ով որ հօրը կամ մօրը ինձանից աւելի է սիրում, նա ինձ արժանի չէ. Եւ ով որ որդին կամ աղջիկն ինձանից աւելի է սիրում, նա ինձ արժանի չէ»: Ես միշտ մտածել էի, որ դա պարզապես չի աշխատում: Այժմ ես գիտեմ, որ երբ Հիսուսը կենում է իմ սրտում, ապա ամբողջ տիեզերքի մեծ Աստվածը գործում է ինձանում և իմ միջոցով, և նա կարող է հոգ տանել իմ երեխաների և ընտանիքի մասին շատ ավելի լավ, քան ես ինքս: Միայն Աստվածն է ամենակարողն և ամենագետը: Ես կարող եմ վստահությամբ ամեն օր հանձնել իմ կյանքը Նրա ձեռքերը, և նա ամեն ինչ ճիշտ կանի՝ համաձայն իր իմաստության և իր ծրագրի: Մ.Մ.

ՀԱՎԵԼՎԱԾ

Առաջարկություն հետագա ուսումնասիրության համար

Մի հարևոր առաջարկ. խնդրում ենք կարդալ այս գրքույկը մի քանի անգամ: Կրթական հետազոտությունները ցույց են տվել, որ որպեսզի հնարավոր լինի լիովին հասկանալ կյանքի համար որևէ կենսական թեման՝ անհրաժեշտ է կարդալ կամ լսել այն վեցից տասը անգամ: Փորձե՛ք այն՝ արդյունքները ձեզ կհամոզեն: Երբ ես փորձեցի մի քանի անգամ վերընթերցել որոշակի գրքույկ, ես կյանքումս առաջին անգամ զգացի Սուրբ Հոգու կատարումը: Ես ստացել եմ բազմաթիվ երախտապարտ և խանդավառ վկայություններ Հիսուսի հետ Հոգով լի կյանքում աճելու վերաբերյալ: Գրեթե բոլորն էլ այն ընթերցողներից էին, ովքեր մի քանի անգամ ինտենսիվորեն վերընթերցել են գրքույկը:

Հոգով լցված կյանքի նոր փորձառություններ

Մեր սիրելի Տեր Հիսուսն ասաց. «Ինձ հաւատացողը, ինչպես գիրքն ասում է, Նորա փորհիցը կենդանի ջրերի գետեր կ'բղխին: Սա ասեց այն Հոգու համար» (Հովհ. 7:38,39):

Ձեզ մի խնդրանք ունեմ.

Երբ դուք Հիսուսին հանձնվելու և Սուրբ Հոգով ապրելու փորձառություններ կունենաք, ապա ես շատ երախտապարտ կլինեի, եթե կարողանաիք կարճ զեկույց ուղարկել ինձ, Հելմուտ Հաուբեյլին: Շատ արժեքավոր կլիներ, եթե մենք կարողանաինք կիսվել մեր վկայություններով և փորձառություններով թերթերում և տեղեկագրերում՝ www.steps-to-personal-revival.info - ի միջոցով: Սովորաբար, մենք նշում ենք միայն անունների սկզբնատառերը: Խնդրում ենք, հիշեք, որ ձեր փորձառությունները կարող են ամրապնդել ուրիշներին սկսել կամ շարունակել աճել՝ մեր հրաշալի և շուտով եկող Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսին նվիրված՝ Հոգով լցված քայլով:

Կապ:

Helmut Haubeil
Rosenheimerstrase 49
D-83043 Bad Aibling/Upper Bavaria
Էլ. փոստ՝ helmut@haubeil.net
Հեռ.՝ + 49- (0) 8061-4900 712
Լեզուներ՝ գերմաներեն կամ անգլերեն